www.glas-islama.com

صوت الإسلام
Zeri islam

Glas islama

Džumade-l-uhra / Redžeb 1429. • 15. juli 2008. • Broj 146. • Godina XII

80 DINARA
BiH 2 KM | EU 3 € | US 4 $ | CG 1€ | HRK 12.00 SIT 350 | CHF 4.50 | CAD 4 | AUD 2

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِّمَّن دَعَا إِلَى اللّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam doista musliman!' (Kur'an)

IZABRAN PREDSJEDNIK MEŠIHATA ISLAMSKE ZAJEDNICE

ELEKTROTEHNA

PRODAJA - SERVIS - PROJEKTOVANJE - INŽINJERING

BESKAMATNI KREDITI - 0%

KOMPJUTERI - TELEVIZORI - DVD-APARATI - BELA TEHNIKA

SERVIS I UGRADNJA

* RADIO-TV TEHNIKE
* KOMPJUTERSKOG HARDVERA
* VIDEO NADZORA
* ALARMNIH SISTEMA
* PROTIVPOŽARNIH SISTEMA

UL. 1. MAJ 154, NOVI PAZAR,
TEL: 020/337-250, 337-251,
E-MAIL: office@et.co.yu, WEB: www.et.co.yu

Restoran SAZ od ove godine u novom ruhu

Restoran SAZ posjeduje dvije sale, terasu, baštu pored vode, igralište za djecu, širok parking prostor, a od ove godine i abdesthanu i mesdžid za klanjanje. Kapacitet restorana je 380 mjesta. Posebno u mjesecu ramazanu organizujte vaše iftare u prelijepom ambijentu restorana SAZ.

Jerka bb, Novi Pazar
Koničanin Sait, 064 163 1735
Koničanin Senad, 064 120 4440
restoransaz@hotmail.com
RESTORAN SAZ
☎ 020 360 360

Trijumf slobode

Sloboda je svojstvo svakog čovjeka od rođenja i za nju se ne treba boriti i truditi kako bi se stekla, ali se ponekad mora braniti i štiti

Sloboda je univerzalna vrijednost koja je po prirodi čovjeka pozitivna, prihvatljiva i njoj teži ljudsko biće. Sloboda je svojstvo svakog čovjeka od rođenja i za nju se ne treba boriti i truditi kako bi se stekla, ali se ponekad mora braniti i štiti. Sloboda je neotuđivo pravo svakog čovjeka u društvu. Svako njeno ograničavanje, uzurpacija i ograničavanje izaziva nesagledive posljedice. Čovječanstvo je oprobalo robovlasničko društvo i danas se osjećaju posljedice surovosti, bijesa i antagonizma koje je ono proizvelo među ljudima različitih etničkih, nacionalnih i rasnih pripadnosti. Islam se na prefinjen način suprotstavio toj, u osnovi, ružnoj pojavi. Skoro da nije bilo prijestupa, a da islam za njegov otkup ne zahtijeva oslobađanje robova.

Dakle, muslimani su posebno osjetljivi na ovakav vid kršenja ljudskih prava i sloboda. Većina crnačkih robova deportovanih u Ameriku i druga područja bili su muslimani. Surovost robovlasnika prelazila je sve granice tako da je hladan osjećaj i na svaku pomisao na ropstvo i dandanas vrlo neugodan za muslimane.

Ono što je indikativno i što nas jako boli kada se spominje sloboda, jeste to što se ona često krši, narušava i skrnavi, upravo od onih koji o njoj najviše pričaju.

Savremeni čovjek je danas uvidio koliko je opasno ugrožavati drugima slobodu, pa se zato iznalaze načini, metode i modeli kako da se ona očuva. Sloboda se danas u uređenom društvu naziva i demokratija. Sve države svijeta nastoje da se okite takozvanom demokracijom kao skladnim uređenjem u kome se na solidan način manifestuje sloboda. Ono što iznenađuje jeste da se pod plaštom demokratije krše često i najosnovnije slobode i prava.

Muslimane u Srbiji i drugim zemljama Balkana zadesio je, da ne kažemo, iznenadio izliv netrpeljivosti, neprijateljstva i tendencioznosti od strane drugih. Naravno, namjerno ne kažemo *naroda* zato što su narodi i obični ljudi među njima imali mnogo više razumijevanja, tolerancije i pažnje prema muslimanima od njihove političke, pa i vjerske elite.

Uvijek kada su se stvari svodile na obične ljude oni su se sporazumijevali, dogovarali i uvažavali. Nikada nije nastajalo sukoba, netrpeljivosti i konflikata kod običnih ljudi, seljaka, radnika i drugih. Skoro uvijek je takozvana elita, radi nekih „viših“, samo njima znanih, ciljeva proizvodila sukobe koji su na najsuroviji način ugrožavali kako slobodu tako i pravo na život, imetak, čast i dostojanstvo.

Muslimani su na Balkanu kroz svoju istoriju pokazali da su izuzetno komunikativni, kompatibilni i tolerantni. Ova svojstva su nekad prelazila i granice naivnosti, nedosljednosti vjeri i naciji, ali prosto - oni su takvi. To se posebno manifestovalo kod bosansko-hercegovačkih muslimana koji su mimo svoje vjere i običaja tu svoju privrženost drugima izražavali i kroz mješovite brakove i druge vidove povezivanja, pa i asimilacije.

Vrijeme je odmicalo i elita, instituti, akademije nauka i razne službe uvijek su kovale nekakve crne planove, platforme i deklaracije. Muslimanima se nije pisalo dobro. Dvadeseti vijek je zabilježio mnoge vidove ugrožavanja slobode muslimanima. Često su bili predmet progona, genocida i izolacije. Ovakav tretman je doprinio da ih u egzilu ima mnogo više nego u matici. Njihove slobode se iz godine u godinu krše i ograničavaju. Kako se čovječanstvo „razvija“ i „civilizira“, njihovo stanje nazaduje i biva sve teže. Skoro da ne prođe trideset godina a da se na njih ne sruči po neki progon, genocid ili rat.

Mnogo je gradova u kojima nema više džamija, minara i ezana, ali, tu i tamo, ipak ih bude.

U Sandžaku se o slobodi moglo samo sanjati. Komunizam je uzeo diobu slobode u svoje ruke, pa je po njihovom aršinu sloboda značila i zabranu vjere u ime bratstva i jedinstva. Sandžaklije su, kao i svi Bošnjaci, iskreno i potpuno, pa nekad i naivno, prihvatili i vjerovali u te ideje. Vjera je zapostavljena, potlačena, a sa njom i sloboda. Podobni su i poželjni bili oni koji su prema vjeri najsurovije postupali. Permanentno kršenje prava i gušenje sloboda proizvelo je generacije bez životnog cilja, materijalizovane mašte. Iako je komunizam prema svim vjerama bio nemilosrdan, islam je i taj danak najviše platio.

Međutim, kraj komunizma za muslimane je značio početak novih progona, ubijanja i genocida, pa bi neko pomislio. „Eh, divno li je vrijeme komunizma bilo.“

Sloboda i život su i ovoga puta bili ugroženi. U tom periodu desila se i Srebrenica, Višegrad, Sarajevo, Štrpci i mnoga znana i neznana stratišta muslimana u ime demokratije.

Zanimljivo je da je u svim teškim trenucima na posebnom udaru bila Islamska zajednica. Muslimani su, kada im je najteže bivalo, u njoj tražili utočište i spas.

Islamska zajednica je zadnje našta se smjelo napasti i udariti. To je bila granica čiji prelazak muslimani nisu nijemo posmatrali. I zato su nad Islamskom zajednicom primjenjivane najperfidnije metode napada. Islamsku zajednicu su nagrizale mnoge instalirane afere, potkupljivi pojedinci, doušnici raznih službi. Ona je uvijek bila na meti.

Od devedesetih godina Islamska zajednica u Sandžaku kreće drugim putem, zauzima drugi stav i počinje se boriti za svoju slobodu. Naravno, tada i nije izgledala opasnom za one koji inače ništa ne prepuštaju slučaju, ali vremenom je narasla i ojačala. Islamska zajednica vraća svoj ugled i zauzima svoje mjesto kod muslimana. Nije više samo pokopno društvo sa nekoliko neukih imama. Sada je Islamska zajednica sistem koji znači islam, a islam je i obrazovanje, rad, organizovanje i mnogo štošta drugo. Pošto je ojačala Islamska zajednica, iako demokratska, po volji vjernika, kao faktor stabilnosti, ona ipak smeta. Iako smeta, na nju nije lako udariti, jer posljedice bi bile fatalne. Objedinjenjem, Islamska zajednica je ipak postala za zle duše i mračne krugove opasnost. To da muslimani imaju svog vjerskog vođu, da budu u jednom safu, da komuniciraju i druže se, a različitih su nacija, to je već previše - razmišljali su oni.

Sloboda je i ovog puta bila na ispitu. Neki kažu da čovjek slobodu, pa i sve ostalo, može imati samo ako je svjestan nje i ako je spreman da se za nju bori i brani je.

Pokušali su zaustaviti razvoj Islamske zajednice sa grupicom imama, ranijih doušnika, političarima i svojim službama. Sloboda vjere i autonomnost Zajednice je u velikoj mjeri narušena. Međutim, muslimani su i ovoga puta pokazali da imaju sinove koji su svjesni, narod koji je spreman da očuva vjeru, čast i dostojanstvo.

Punih devet mjeseci muslimani u Srbiji su podvrgnuti medijskoj, policijskoj i svakoj drugoj manipulaciji i torturi, ali nisu se odrekli prava na slobodu, prije svega na slobodu mišljenja, vjere i izbora.

Ovaj narod je pokazao da zaslužuje kontinuitet i opstanak. Sloboda je kod njih doživjela trijumf, jer sami o sebi odlučuju.

IZBORI U ISLAMSKOJ ZAJEDNICI

Izabran predsjednik Mešihata i glavni muftija

Pripreme za glasanje

Tok glasanja

Na sjednici Izbornog tijela za izbor predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Srbiji izabran je predsjednik i članovi Mešihata. Za predsjednika Mešihata i glavnog muftiju, većinom glasova, izabran je dosadašnji noslilac ove funkcije - Muamer-ef. Zukorlić. Kandidati za pomenutu funkciju bili su: Rešad-ef. Plojović - muftija beogradsko-novosadski i Bekir-ef. Makić - predsjednik Udruženja uleme Islamske zajednice.

Izborom predsjednika Mešihata završen je izborni proces za organe u Islamskoj zajednici. Mandat predsjednika Mešihata traje pet godina.

Muftija Zukorlić je u svom obraćanju Izbornom tijelu zahvalio na ukazanom povjerenju i naglasio da će nastaviti rad na očuvanju jedinstva i autonomnosti Islamske zajednice. Od državnih organa će se tražiti da sprovedu opsežnu istragu o umiješanosti Ministarstva vjera u pokušaj razbijanja Islamske zajednice, kao i prekoračenja nadležnosti i kršenja autonomnosti institucija Islamske zajednice od strane policijskih organa, što će biti osnov saradnje Islamske zajednice sa novoizabranim organima Vlade Republike Srbije. Muftija je također naglasio da će i u narednom periodu opredjeljenje Islamske zajednice biti saradnja sa vlastima, ali na ravnopravnoj osnovi, nikako na poltronskoj, kako se nekad sa Islamskom zajednicom postupalo.

Izbor predsjednika Mešihata je obilježen svečanošću na platou ispred Mešihata pred više hiljada ljudi. Svečanosti je prisustvovala visoka delegacija Rijaseta Islamske zajednice u BiH na čelu sa specijalnim izaslanikom Reisu-l-uleme, muftijom tuzlanskim Husein-ef. Kavazovićem, kao i zamjenik predsjednika Mešihata IZ-e u Hrvatskoj, Aziz-ef. Hasanović. Gosti su bili i četvorica poslanika iz Parlamenta Republike Turske, AK partije premijera Redžepa Taipa Erdoana, te predstavnici turske Internacionalne humanitarne fondacije (IHH). Zajednicu sandžačke dijaspore predstavljao je njen predsjednik Edin Salković, sa imamima iz Njemačke i Francuske. Svečanosti je prisustvovao i prvi gradonačelnik Novog Pazara dr Mirsad Đerlek sa novoizabranim predstvanicima lokalne vlasti.

Prisutnima su se najprije obratili muftija beogradsko-novosadski Rešad-ef. Plojović i prof. Bekir-ef. Makić. Oni su čestitali Glavnom muftiji na pobjedi, istakavši da će i dalje raditi na podršci ka ostvarivanju ciljeva, a prije svega na očuvanju Islamske zajednice i njenom jačanju. Muftija tuzlanski Kavazović istakao je da je vrijeme izdajica zauvijek prošlo i da bošnjački narod nikada u istoriji pravio greške, pa tako ni ovoga puta. On je prenio selame Reisu-l-uleme muslimanima u Srbiji. Skupu se obratio i Aziz-ef Hasanović, koji je svojim

Rezultati glasanja propraćeni tekbirima

Obraćanje Glavnog muftije

Muftija novosadsko-beogradski Rešad-ef. Plojović

Predsjednik Udruženja uleme Bekir-ef. Makić

Muftija tuzlanski Husein-ef Kavazović

Muftija preševsku Mumin-ef. Tahiri

Aziz-ef. Hasanović

nadahnutim predavanjem oduševio prisutne. On je, također, istakao da je vrijeme poltrona i izdajica prošlo i da muslimane treba da predvode oni koje oni odaberu, a nikako oni koje im drugi nameću.

Prisutnima se obratio i jedan od poslanika Turskog pralamenta, koji su doputovali da prisustvuju ovom svečanom činu.

Skup je poselamio i muftija preševski Mumin-ef. Tahiri, koji je čestitao Glavnom muftiji na izboru, istakavši da će imami Preševske doline stati čvrsto, kao i do sada, uz jedinstvenu Islamsku zajednicu koja nema alternativu.

Muamer-ef Zukorlić je na čelu Islamske zajednice Sandžaka od 1993. godine, kada je izabran za predsjednika Mešihata njegovim osnivanjem, a objedinjenjem Islamske zajednice u Srbiji marta 2007. izabran je za glavnog muftiju u Srbiji. Ponovnim izborom na funkciju predsjednika Mešihata i glavnog muftiju Muamer-ef. Zukorlić otpočinje novi petogodišnji mandat na čelu Islamske zajednice.

Balić HAJRUDIN

Poslanik AK partije

ČESTITKA REISU-L-ULEME MUFTIJI ZUKORLIĆU

Čestitamo vam na sačuvanom dostojanstvu

Sarajevo, 14. jula 2008. (MINA) - Povodom izbora u Islamskoj zajednici u Srbiji, sa sjedištem u Novom Pazaru, te ponovnog izbora muftije Muamera Zukorlića za najvišeg islamskog autoriteta u Srbiji, reisu-l-ulema dr. Mustafa Cerić je uputio čestitku u kojoj se kaže:

Poštovani muftija Zukorliću

Sa budnom pažnjom pratim aktivnosti u i oko Islamske zajednice u Srbiji i razočaran sam neprimjerenim miješanjem srbijanskih vlasti u unutrašnja pitanja Islamske zajednice u Srbiji. No, naše razočarenje je mnogo veće zbog neodgovornog odnosa jednog političara i jednog imama u Sandžaku prema islamskoj tradiciji i vrijednostima Islamske zajednice u Bošnjaka. Njihov pokušaj da obezvrijede islamsku tradiciju Bošnjaka i njihovo sramno nastojanje da vrijednosti Islamske zajednice u Bošnjaka stave u službu politike, koja je nebrojeno puta u zadnjih sto godina kršila osnovna ljudska prava Bošnjaka, kod nas izaziva osjećaj stida, ali i ponosa zato što vas nisu uspjeli pokolebati na putu vaše slobode i časti.

Stoga, poštovani muftija Zukorliću, sa radošću i ponosom upućujem tebi i svim tvojim saradnicima srdačne čestitke povodom tvog ponovnog izbora na čelo Mešihata Islamske zajednice u Srbiji. Uvjeren sam da će Islamska zajednica u Srbiji sa sjedištem u Novom Pazaru biti faktor mira i stabilnosti ne samo u Sandžaku i Srbiji, već i na cijelom Balkanu.

Čestitam muslimanima Sandžaka i Srbije što su izdržali sve pritiske i što su ostali dostojanstveni u svom pravu da biraju svog vjerskog autoriteta koji će ih časno zastupati i na njihove potrebe djelotvorno odgovarati.

Želim da ti kažem da će Sarajevo, kao i do sada, biti otvoreno za potrebe muslimana u Sandžaku i Srbiji i da ću osobno biti s tobom kao svojim bratom i prijateljem u našem nastojanju da zajedno budemo radost muslimana i ponos Islamske zajednice u Bošnjaka.

Molim te prenesi moje iskrene selame svim muslimanima u Sandžaku i Srbiji i kaži im da smo s njima dušom i tijelom.

Čestitam muslimanima Sandžaka i Srbije što su izdržali sve pritiske i što su ostali dostojanstveni u svom pravu da biraju svog vjerskog autoriteta koji će ih časno zastupati i na njihove potrebe djelotvorno odgovarati. Želim da ti kažem da će Sarajevo, kao i do sada, biti otvoreno za potrebe muslimana u Sandžaku i Srbiji i da ću osobno biti s tobom kao svojim bratom i prijateljem u našem nastojanju da zajedno budemo radost muslimana i ponos Islamske zajednice u Bošnjaka.

ODRŽANA KONSTITUIRAJUĆA SJEDNICA ODBORA MEDŽLISA IZ-E NOVI PAZAR

Konstituisan Odbor Medžlisa IZ-e Novi Pazar

Dana 07.07.2008. godine u prostorijama Islamske zajednice održana je konstituirajuća sjednica Odbora Medžlisa IZ–e Novi Pazar. Na samom početku sjednice proučeno je par kur'anskih ajeta. Nakon verifikovanja mandata članova Odbora, pristupilo se drugoj tački dnevnog reda - izboru predsjednika Medžlisa. Uzimajući učešća u diskusiji po ovom pitanju, članovi Odbora su svojim prijedlozima, a onda i glasanjem, izabrali za predsjednika Medžlisa Sead-ef. Šaćirovića, koji je ovu funkciju vršio i u prethodnom mandatu. Od devet članova Odbora, za ovaj prijedlog je glasalo osam članova, dok je jedan bio uzdržan.

Okončanjem ove tačke dnevnog reda, pristupilo se trećoj u kojoj su članovi Odbora predložili kandidata za funkciju predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Srbiji i taj prijedlog uputili Izbornoj komisiji.

U tački **Razno** tretirane su teme vezane za funkcionisanje i efikasniji rad Medžlisa i svih njegovih dijelova, posebno rad imama i administracije. Pohvaljeni su svi imami i cijela rukovodeća struktura, koji su podnijeli veliku žrtvu u odbrani Islamske zajednice, njenih ljudskih i materijalnih resursa u proteklih deset mjeseci, tačnije od oktobra 2007. godine, kada je naša institucija napadnuta od strane izdajica unutar redova imama i političko-policijsko-udbaško-mafijaških faktora.

Odbor Medžlisa IZ– e Novi Pazar ima devet članova i čine ga sljedeća lica:

1. Sead-ef. Šaćirović, predsjednik
2. Mirsad-ef. Bećirović, glavni imam
3. H. Jonuz Džanković,
4. H. Ejup Ramović,
5. H. Mirsad Javorovac,
6. Mr. Enver-ef. Gicić,
7. Mr. Senad-ef. Halitović,
8. Mr. Mustafa-ef. Fetić,
9. H. Idris-ef. Beširović.

s.š.

Sead-ef. Šaćirović, predsjednik Medžlisa

Detalj sa sjednice

ODRŽANO KONSTITUIRAJUĆE ZASIJEDANJE SABORA ISLAMSKE ZAJEDNICE U SRBIJI NA KOJEM SU VERIFIKOVANI MANDATI ČLANOVIMA SABORA I

Izabran predsjednik Sabora

Na konstituirajućem zasijedanju Sabora Islamske zajednice u Srbiji, održanom u nedjelju 6. jula 2008. god., verifikovani su mandati članovima Sabora Islamske zajednice u Srbiji.

Na zasijedanju je izabran predsjednik Sabora, Hajro-ef. Tutić iz Novog Pazara, a za potpredsjednike Sabora: Fikret-ef. Limani iz Prešava, prof. dr. Smajo Serhatlić iz Beograda i hadži Fetiš Kurdali iz Subotice. Za sekretara Sabora izabran je Mustafa-ef. Fetić.

Također, usvojena je Odluka o izboru predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Srbiji, koji će biti obavljen u subotu 12. jula ove godine. Tim povodom imenovana je i Komisija za izbor predsjednika Mešihata.

Povodom najnovijih događanja u Medžlisu Islamske zajednice Prijepolje, kada su u jutarnjim satima 6. jula ove godine policijske snage bespravno upale u prostorije Medžlisa i brutalno, uz upotrebu sile, sprovele novoizabrane članove Odbora Medžlisa Islamske zajednice Prijepolje, na čelu sa njegovim predsjednikom Samir-ef. Tandirom, gdje su u Policijskoj upravi zadržani nekoliko sati, Sabor Islamske zajednice u Srbiji uputio je najoštriji protest koji će u pisanoj formi uputiti predsjedniku Republike Srbije, Vladi i Ministarstvu unutrašnjih poslova, kao i svim relevantnim domaćim i međunarodnim faktorima koji se bave kršenjem ljudskih i vjerskih prava i sloboda.

Također, Sabor izražava punu podršku novoizabranom rukovodstvu Medžlisa Islamske zajednice Prijepolje na čelu sa njegovim predsjednikom u borbi za očuvanje jedinstvene Islamske zajednice.

Š.Š.

HAJRO-EF. TUTIĆ

Hajro-ef. Tutić rođen je 1947. godine u selu Potreb, opština Tutin. Nakon osmogodišnje škole upisao je Medresu „Gazi Husrev-beg“ 1962. godine. Medresa je tada tek bila reformisana i trajala je pet godina. Tokom školovanja bio je stipendista Odbora IZ-e Novi Pazar.

Medresu je završio 1967. god. i odmah se zaposlio kao imam Lejlek džamije u Novom Pazaru. U ono vrijeme bio je najškolovaniji imam u Sandžaku – sa Gazi Husrev-begovom medresom u Sarajevu.

Nakon devet godina rada izabran je za predsjednika Odbora, kada je postao najmlađi predsjednik odbora u Islamskoj zajednici u SFRJ. Od tada do danas obavlja niz važnih funkcija u Islamskoj zajednici.

Za predsjednika Sabora Islamske zajednice Sandžaka izabran je 2003. god., tako da mu je ovo drugi mandat na ovoj visokoj funkciji.

DELEGACIJA PARLAMENTA TURSKE U POSJETI INTERNACIONALNOM UNIVERZITETU

Univerzitetska saradnja Sandžaka i Turske

Nas posebno raduje što naša braća muslimani, koji žive u Sandžaku i u Srbiji, mogu slobodno da upražnjavaju svoja vjerska, kulturna i nacionalna prava. Na Balkanu je, na žalost, bilo mnogo bolnih trenutaka. Mi se nadamo da će sva ova bolna dešavanja biti jednom zauvijek istorija, da ćemo svi gledati u svjetliju i sretniju budućnost

Delegacija Parlamenta Republike Turske u kojoj su bili: Husnu Tuna – narodni poslanik iz Konje, Džemail Demir – narodni posalnik iz Samsuna, Erol Aslan Džebedži i Ajhan Sefer – narodni poslanici iz Adapazara - Sakarija i predstavnici turske Internacionalne humanitarne fondacije (IHH), posjetila je Novi Pazar u subotu 12. jula 2006. godine. Članovi delegacije sastali su se sa rektorom Internacionalnog univerziteta nakon što su obišli zgradu i informisali se o radu ove najznačajnije bošnjačke ustanove.

Rektor, muftija Muamer Zukorlić, predočio je gostima činjenice o statusu Univerziteta i neke detalje o vakufu sultana Mehmeda Fatiha koji je uzurpiran odmah nakon Drugog svjetskog rata, na kojem se nalazi ustanova.

Gosti iz Turske su prije toga obišli većinu ustanova koje djeluju unutar Islamske zajednice i tokom susreta sa Glavnim muftijom nisu krili oduševljenje zbog onoga što su vidjeli.

Rektor Zukorlić i predstavnik turske delegacije dali su nakon sastanka izjave za medije.

Nakon toga, gosti su se sastali sa gradonačelnikom Novog Pazara dr Mirsadom Đerlekom, koje je pet dana ranije preuzeo ovu dužnost.

I gosti i domaćini složili su se da treba sagraditi nove mostove saradnje i značajno poboljšati komunikaciju između dvije strane.

Članovi Parlamenta Republike Turske su u večernjim satima prisustvovali svečanosti povodom izbora predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Srbiji i glavnog muftije, čime su okončani izbori u Islamskoj zajednici.

Refik SADIKOVIĆ

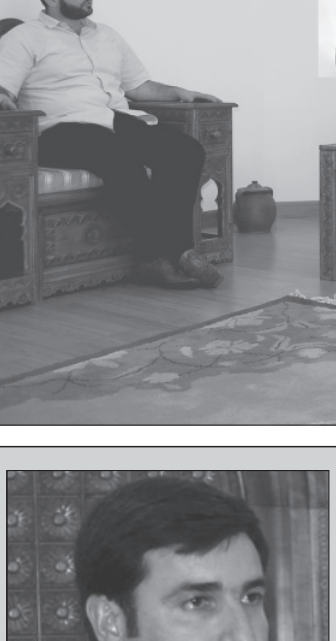

Rektor, muftija Muamer-ef. Zukorlić

„Imao sam posebnu čast i zadovoljstvo ugostiti visoku delegaciju iz Republike Turske koju predvode četiri narodna poslanika iz Turskog parlamenta, koji su danas u posjeti Sandžaku i u posjeti Internacionalnom univerzitetu. Zaista je ovo velika čast i za sami Univerzitet. Njihovo interesovanje je izuzetno veliko i jako, a kao što je poznato, naši odnosi sa Turskom u cjelini, posebno naši odnosi sa univerzitetima u Turskoj, a upravo smo razgovarali i o uspostavi te saradnje, za nas su od posebnog značaja, po svim osnovama i svim relacijama. Poznato je koliko samo ima iseljenika iz Sandžaka u Turskoj. Upravo ova posjeta jeste važan korak u tom pravcu. Mislim da će vrlo brzo biti prilike da sa nekim od univerziteta iz Turske, a bilo je riječi da to bude univerzitet Sakarija, napravimo ugovor o saradnji, što bi bio prvi važan korak u pravcu razvoja odnosa univerzitetskih ustanova u Turskoj sa našim Internacionalnim univerzitetom.“

Rektor u razgovoru sa gostima

Obilazak prostorija Univerziteta

Narodni posalnik Ajhan Sefer

Mi se danas nalazimo ovdje u Sandžaku u svojstvu paralamentarne delegacije koju čine četiri poslanika iz Velike turske narodne skupštine i sa jednom nevladinom organizacijom IHH. U Sandžaku smo se susreli sa mnogim lijepim stvarima. Posebno nas raduje da je ovdje izgrađen jedan obrazovni sistem od dječjih vrtića pa do univerziteta.

Nas posebno raduje što naša braća muslimani, koji žive u Sandžaku i u Srbiji, mogu slobodno da upražnjavaju svoja vjerska, kulturna i nacionalna prava. Na Balkanu je, na žalost, bilo mnogo bolnih trenutaka. Mi se nadamo da će sva ova bolna dešavanja biti jednom zauvijek istorija, da ćemo svi gledati u jednu svjetliju i sretniju budućnost i nadamo se da će narodi na ovom prostoru živjeti u bratskoj atmosferi. Mi smo kao Parlament Turske i kao turske nevladine organizacije svakako spremni da se ovo bratstvo podigne na bolji nivo i da muslimani koji žive u Sandžaku žive boljim životom.

Želimo da se zahvalimo svima, a posebno muftiji Muameru-ef. Zukorliću, na svemu ovome što je urađeno. On i svi vi zaslužujete veliko poštovanje zbog svega ovoga što je postignuto. Molimo dragog Boga da vas pomogne.“

GLAVNI MUFTIJA ODRŽAO PREDAVANJE U DIBAK ISHAK DŽAMIJI

Zašto se džamijsko zemljište zove harem?

„Zašto se džamijsko zemljište zove harem, šta to, ustvari, znači? Riječ harem ima isti korijen kao riječ haram, koja je svima nama dobro poznata, a znači zabranjeno.

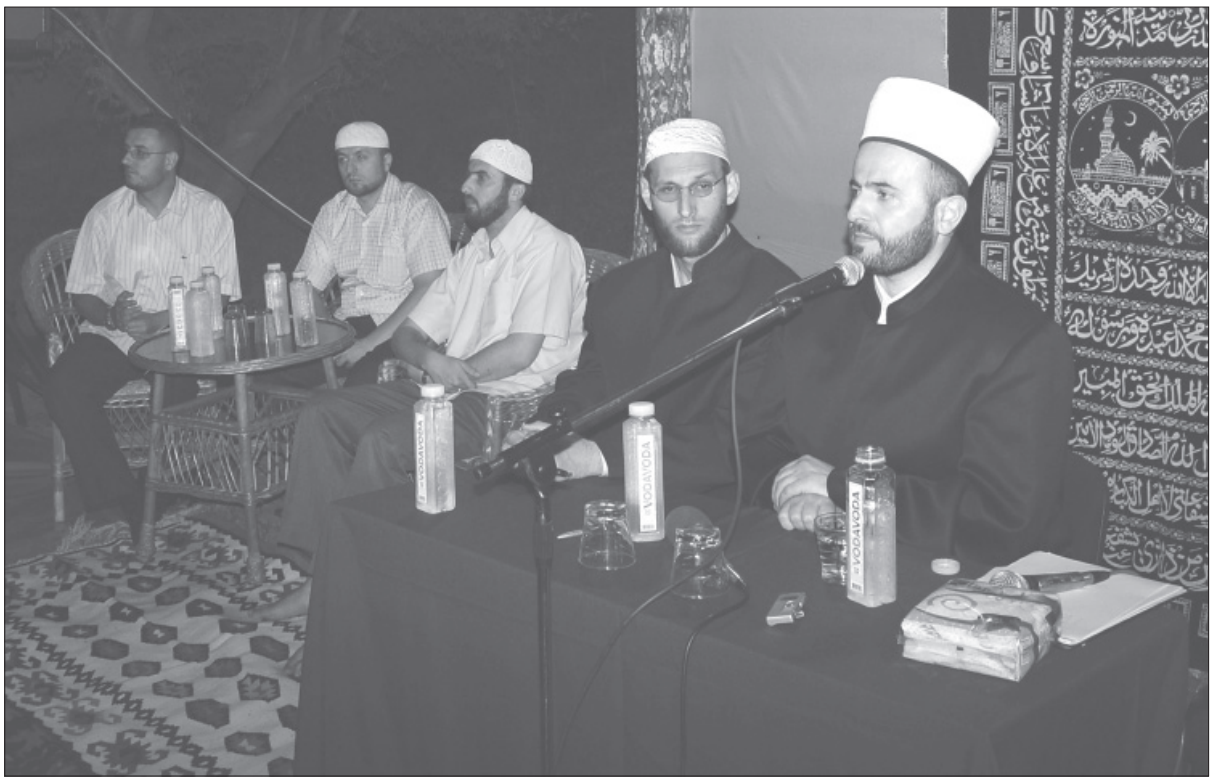

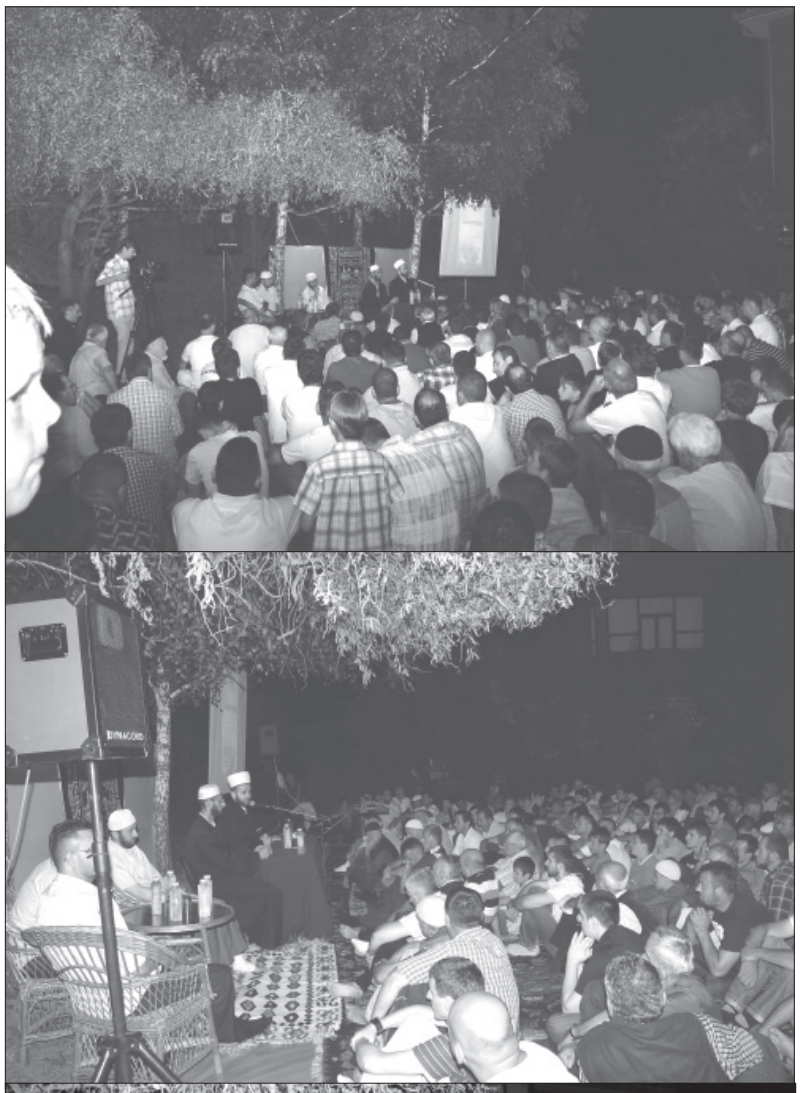

U bašči Tabak Ishak džamije, džematski odbor je u četvrtak 10. jula 2008. god. organizovao tribinu za vjernike. Predavanje na temu „Islam – put istine“ održao je glavni muftija Muamer-ef. Zukorlić, a prostor iza džamije bio je prepun džematlija.

Muftija je pohvalio odluku džematskog odbora da organizuje ovakvu tribinu i izrazio nadu da će redovna predavanja postati praksa u novopazarskim džamijama.

„Zašto se džamijsko zemljište zove harem, šta to, ustvari, znači? Riječ *harem* ima isti korijen kao riječ *haram*, koja je svima nama dobro poznata, a znači *zabranjeno*. Kao što znate, jedno od imena Kabe jeste Mesdžidu-l-haram. Sve je to isti korijen, a i skoro isto jezičko značenje. Kaba se zove Mesdžidu-l-haram zbog toga što su u njoj zabranjene mnoge stvari koje su inače dozvoljene. A zašto se džamijsko zemljište, ili vakufsko zemljište oko džamije, zove harem? Zato što je to svojevrstan zabran - zabran za mnoge dunjalučke stvari, zabran za promet, zabran za trgovinu... Dakle, to je sveto mjesto - mjesto koje je jednom uvakufljeno i za sva vremena zabranjeno da se uzme, otme i za sva vremena ne može niko biti vlasnik tog zemljišta osim džamija, osim vakuf“ – rekao je Glavni muftija, govoreći o suštini i svojstvima vakufa.

Tabak Ishak džamija, poznata još i kao Dibak Ishak, a u novije vrijeme i kao Šaronjska džamija, datira iz petnaestog vijeka. Mahala se pominje još 1468. godine, što znači da je tu postojala i džamija. Proizilazi da ova džamja i ovaj vakuf spadaju u najstarije vakufe u Novom Pazaru. Džamija je, doduše, nekoliko puta razarana, pa zatim obnavljana, tako da današnji izgled sasvim sigurno odudara od prvobitnog.

Refik Sadiković

250 GODINA HASAN-AGINE DŽAMIJE U PRIBOJU

Vakufi su temelj našeg opstanka

Prije 250 godina, starješina grada Priboja, azap aga Hasan, sin Mustafin, od svog imetka izgradio je džamiju, mekteb, han i dvije skele na Limu. Sve navedeno sa preciznim uputama o načinu upravljanja, korišćenja, upošljenima, prihodima i rashodima, definisano je u vakufnami

U Medžlisu Islamske zajednice Priboj, džemat Stari grad - Priboj, u periodu od 4. do 7. jula, održavala se manifestacija Dani obilježavanja 250 godina postojanja Hasan-agine džamije i vakufname u Priboju. Prije 250 godina, starješina grada Priboja, azap aga Hasan, sin Mustafin, od svog imetka izgradio je džamiju, mekteb, han i dvije skele na Limu. Sve navedeno sa preciznim uputama o načinu upravljanja, korišćenja, upošljenima, prihodima i rashodima, definisano je u vakufnami koja je legalizovana i tako postala punopravna, javni dokument 1. zulkadeta 1171. hidžretske godine, ili 7. jula 1758. godine. Legalizaciju vakufname je izvršio kadija Muhamed u Novoj Varoši, tadašnjem sjedištu kadiluka. Od gore navedenih vakufskih dobara danas je ostala džamija i mekteb koji se sada nalazi u sastavu poslovno-stambenog objekta Medžlisa Islamske zajednice Priboj. Džamija je u toku svog 250-ogodišnjeg postojanja nekoliko puta rušena i obnavljanja, uslijed istorijskih dešavanja koja su bila na ovim prostorima. Poznato je ko je rušio, a ko gradio džamije. Posljednja temeljita rekonstrukcija džamije, zbog dotrajalosti objekta, bila je 1982. godine. Tada je džamija dobila današnji izgled i ubraja se među najljepše na prostoru Sandžaka i šire.

U čast obilježavanja 250 godina postojanja džamije i vakufname, priređena je manifestacija sa različitim sadržajima, koje donosimo hronološkim redom.

Džuma namaz i mevludski program

Manifestacija je otvorena u petak 4. jula sa džuma namazom, a hatib i imam je bio direktor medrese Gazi Isa-beg u Novom Pazaru Nedžad-ef. Hasanović. U hutbi, koja je bila sadržajna, akcent je stavljen na instituciju vakufa i uvakufljavanja. Odmah nakon džume namaza upriličen je džematski mevlud u džamiji, prevashodno za one džematlije koji su navikli da na takav način obilježavaju svoje mubarek svečanosti.

Turnir u malom fudbalu

Naredni dan, subota 5. jul, bio je predviđen za sportske aktivnosti, odnosno turnir u malom fudbalu, koji je priređen u gradskoj sportskoj dvorani. Učešće na turniru je uzelo 12 ekipa, među kojima, pored ekipe domaćina Medžlisa Islamske zajednice Priboj, odazvale su se i ekipe Medžlisa Islamske zajednice Novi Pazar, Sjenica, Prijepolje i Bijelo Polje. Ostale ekipe su bile sastavljene od naših sugrađana, džematlija, koji su na ovaj način podržali ovu manifestaciju. Na samom početku glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Priboj, Enes-ef. Svraka, poselamio je goste i prisutne, naglasivši da je pobjednik povod za turnir, da je pobjeda druženje, poželjevši učesnicima uspjeh i sportsku sreću, te ih pozvao na fer plej u igri i zvanično otvorio turnir. Nakon cjelodnevnog odigravanja utakmica, pobijedila je ekipa domaćina, Medžlisa Islamske zajednice Priboj, koja je u finalu savladala ekipu Panje glave iz Priboja. Za pobjednika, drugog finalistu i najboljeg strijelca obezbijeđene su i prigodne nagrade.

Promocija knjige i Izdavačke djelatnosti „El-Kelimeh“

U nedelju 6. jula, poslije podne namaza, u Hasan-aginoj džamiji priređena je promocija knjige-brošure „Hasan-agina džamija i vakufnama u Priboju“ koju je priredio Harun-ef. Eminagić, te promocija Izdavačke djelatnosti Mešihata Islamske zajednice u Srbiji - „El-Kelimeh“, koju su predstavili direktor Malik-ef. Nurović i prof. Musa Sanjin. Štand sa izloženim knjigama i naslovima, koji su bili na raspolaganju čitaocima po pristupačnim cijenama, bio je otvoren sve do jacije namaza, kao i naredni dan u Domu kulture na završnoj svečanosti.

Mr. hfz. Almir-ef. Pramenković

Muhamed-ef Hurem

Dr. Kurdić i mr. Prljača na tribini

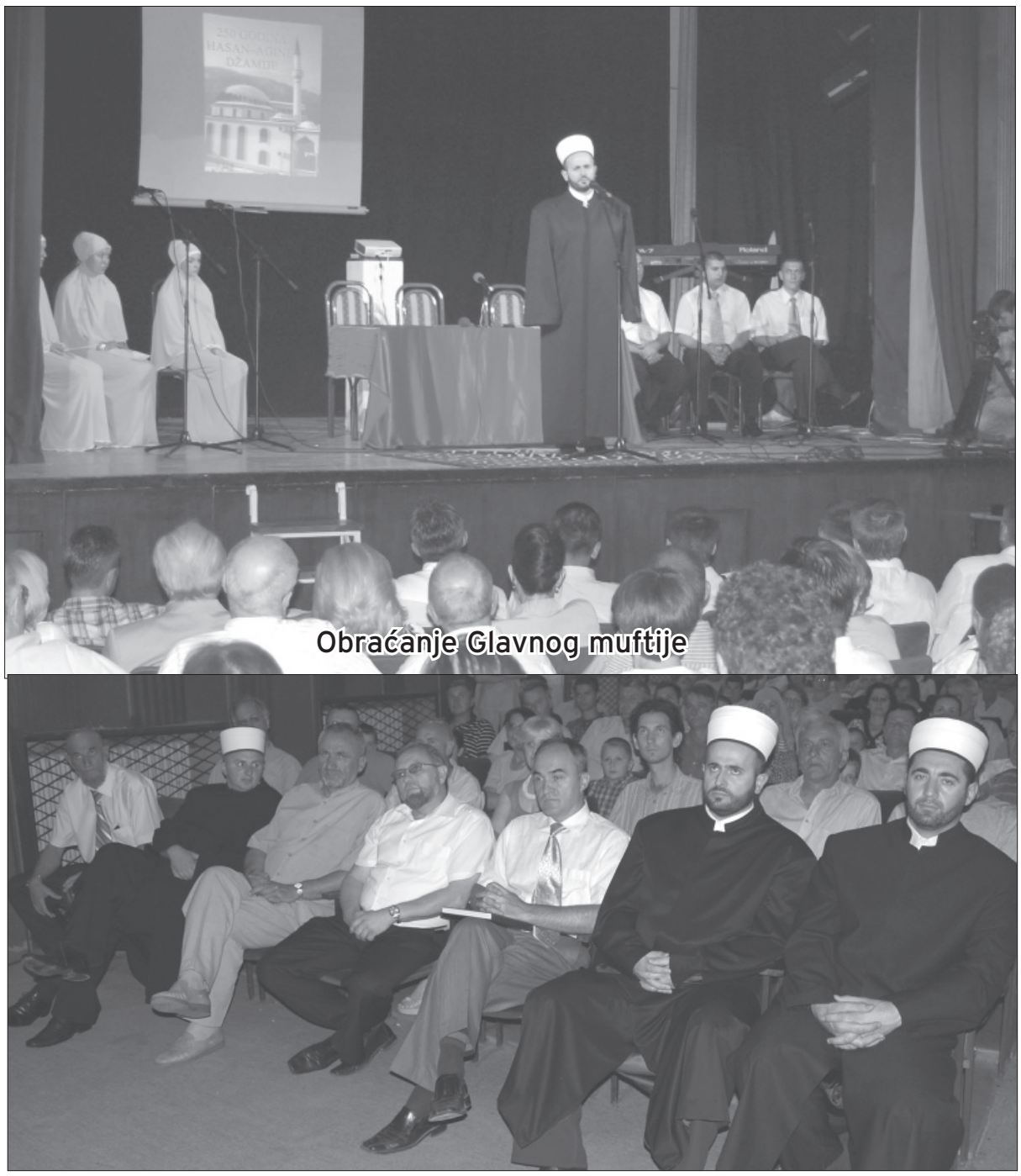

Obraćanje Glavnog muftije

Veče Kur'ana

Isti dan, nakon akšam namaza, upriličeno je veče Kur'ana. U predivnoj atmosferi, koju nudi džamijsko gnijezdo i koju može napraviti samo učenje Kur'ana, svojim lijepim mekamom, učači su izazvali pozitivne emocije prisutnih. Pored muezina Hasan-agine džamije Muhamed-ef. Hurema, koji je prvi nastupio, prisutni su imali prilike čuti učenje i tri hafiza: hfz. mr. Almir-ef. Pramenkovića iz Novog Pazara, hfz. Emin-ef. Tucovića iz Mostara i hfz. Hidajet-ef. Talića iz Maglaja. Nakon posljednjeg učača, prisutnima se prigodnim predavanjem obratio pomoćnik muftije sandžačkog mr. Senad-ef. Halitović. Konstatacija je da je bilo mnogo lijepo, ali je kratko trajalo.

Centralnoj svečanosti prisustvovao Glavni muftija

Centralna svečanost upriličena je 7. jula. u Domu kulture u Priboju u 19 časova, upravo na dan kad je vakufnama postala pravosnažna. Otpočela je učenjem odlomka iz Kur'ana i nastavljena uvodnim riječima koje je uputio moderator ove svečanosti, glavni imam Enes-ef. Svraka. U programu su uzeli učešće: uvaženi prof. iz Bosne i Hercegovine, mr. Mustafa Prljača, govoreći na temu „Džamija u vremenu" i prof. dr. Šefik Kurdić, živopisno govoreći o značaju institucije vakufa. Između govornika slušali smo premijerno interpretacije hora „Selsebil" iz Priboja, koji je izveo dvije numere posebno pripremljene za ovu priliku: „Eh da vidiš, Hasan-aga" i „Hasan-agina džamija". Tekstove je napisao Harun-ef. Eminagić, a muzička obrada je u režiji muzičkog saradnika hora Enesa Merdovića.

Na kraju svečanosti moderator programa je najavio i pozvao glavnog muftiju Islamske zajednice u Srbiji Muamer-ef. Zukorlića da se obrati, što su prisutni propratili sa oduševljenjem. U svom polučasovnom obraćanju, pored niza značajnih činjenica koje je istakao, Muftija je akcent stavio na značaj i značenje džamije, kao i ulogu i značaj vakufa, odnosno uvakufljavanja. Svečanost je završena dovom koju je proučio muftija beogradsko-novosadski Rešad-ef. Plojović.

Važno je istaći da je cjelokupna manifestacija uspjela, da je po prvi put upriličena svečanost koja traje četiri dana u kontinuitetu sa različitim sadržajima i programima, te da je u okviru manifestacije prvi put priređeno veče Kur'ana.

Svakako, ova manifestacija ne bi imala ovakav uspjeh i odjek da nije bilo i onih koji su je materijalno podržali, te stoga koristimo ovu priliku da se zahvalimo svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos.

Molimo Allaha dž.š. da ukabuli naše ibadete, da nam podari uputu, molimo Njega Uzvišenog da se rađaju novi vakifi i uspostavljaju novi vakufi i da još mnogo ovakvih manifestacija priređujemo povodom ovako značajnih godišnjica i datuma.

Enes-ef. SVRAKA

Hasan-aganina džamija

PREDSJEDNIKU REPUBLIKE SRBIJE
G-dinu Borisu Tadiću

Poštovani

Nažalost, ponovo sam u prilici, u ime najvišeg predstavničkog i zakonodavnog organa, Sabora Islamske zajednice u Srbiji, prenijeti izraze ogorčenosti i neslaganja sa ponašanjem policije u Prijepolju.

U nedjelju 6. jula 2008. god., u ranim jutarnjim satima, članovi legalno izabranog Odbora Medžlisa Islamske zajednice Prijepolje, na čelu sa predsjednikom Medžlisa Samirom ef. Tandirom i glavnim imamom Arefom ef. Durakovićem, ušli su u službene prostorije Medžlisa.

Ubrzo nakon toga, suprotno Zakonu, bez saglasnosti nadležnog organa Islamske zajednice, ne poštujući autonomnost i integritet Islamske zajednice, uz grubu upotrebu sile, u prostorije Medžlisa ušli su pripadnici policije i sproveli pomenute funkcionere Islamske zajednice i ostale imame i članove Medžlisa koji su se zatekli u prostorijama, te ih zadržali u Policijskoj upravi.

Ovim događajem ponovljena je scena iz Sjenice od 6. okrobra 2007. god. kada je odred policije, oskrnavivši džamijske prostorije, u čizmama ušao u džamiju i brutalno primjenjivao silu nad visokim predstavnicima Islamske zajednice i imamima.

Cijela domaća i međunarodna javnost bila je u prilici vidjeti scenu iz Tutina 9. marta 2008. god. kada je policija uz brutalnu silu privodila imame i ostale službenike Islamske zajednice.

U sva tri slučaja policija je imala za cilj onemogućiti djelovanje legalnih i legitimnih organa Islamske zajednice i pomoći nelegalnoj grupi da uzurpira objekte i imovinu Islamske zajednice.

Poznato je da iza pomenute grupe stoje pojedini politički faktori u Beogradu i Novom Pazaru, potpomognuti obavještajnim sistemom Srbije.

Imajući sve ovo u vidu, Sabor Islamske zajednice u Srbiji očekuje od Vas, predsjednika Republike Srbije, da konačno poduzmete potrebne aktivnosti kako bi Islamska zajednica ravnopravno sa crkvama i drugim vjerskim zajednicama mogla uživati prava garantovana Ustavom Srbije i Zakonom o crkvama i vjerskim zajednicama.

Podižemo svoj glas sa sve manje nade da ćemo biti shvaćeni, iako želimo vjerovati da još nisu isrpljene sve mogućnosti da muslimani u Srbiji budu faktor stabilnosti, mada je nezadovoljstvo pripadnika Islamske zajednice zbog diskriminatorskog odnosa prema vjerskim institucijama muslimana nemjerljivo.

S poštovanjem.

Predsjednik Sabora
Hajro ef. Tutić

Dostavljeno:
- Naslovu
- Predsjedniku Vlade
- Ministru unutrašnjih poslova
- Ministru vjera
- Domaćim i međunarodnim org. za zaštitu ljudskih prava
- Medijima

Policija u Prijepolju omogućila upad

Pošto je u nedjelju 06.07.2008. godine na legalno izabrane predstavnike Medžlisa Islamske zajednice u Prijepolju izvršen napad od strane lica bliskih smijenjenom Nadiru Daciću, kada je nekoliko osoba i povrijeđeno, policija u Prijepolju je ponovo pokazala svoju tendencioznost. Naime, prisutni vjernici su odbili napad huligana i zaštitili imame, dok je policija sve to pomno, ali mirno sa strane posmatrala. Iako je bilo tuče i lomljenja inventara Medžlisa od strane Nadirovih plaćenika, policija nije ništa preduzimala. Kada su utvrdili da huligani ne mogu završiti posao i upasti u prostorije, proradile su dobro dokazane službe i njihove veze koje mnogi nazivaju tajne. Policija je zatim brutalno upala i imame sa ahmedijama, članove Medžlisa i njihovog advokata, uz upotrebu sile, izbacila i privela u prostorije Policijske uprave u Prijepolju. Nekoliko časova su imami zadržani u prostorijama policije.

Dok su imame držali u svojim prostorijama, policija je dopustila da huligani nesmetano uđu u prostorije Medžlisa. Policija je prethodno zaplombirala vrata tih prostorija, uz obrazloženje da će sud naknadno naložiti dalje postupke, ali očito da je u Prijepolju na sceni brutalna tortura nad imamima koji su ostali uz Islamsku zajednicu, a njihove prostorije su pod opsadom, kako od strane pučista, koji očigledno imaju podršku šefova prijepoljskih policijskih službi, tako i prijepoljske policije.

U razgovoru sa advokatom imama iz Prijepolja, Sabahudinom Hajdarevićem, potvrđeno nam je da su pripadnici MUP-a pogazili ljudska i vjerska prava imama i vjernika koji su na brutalan način maltretirani. Hajdarević kaže da u svom životu nije vidio takvu brutalnost policije, koja mu je naređivala šta da govori, kako da se ponaša i sl. i da će se za svoja i prava svojih klijenata boriti pred domaćim, a ako treba, i pred međunarodnim sudovima. Protiv policajaca i huligana su podnijete krivične prijave.

Media centar
Islamske zajednice

ISLAMSKA ZAJEDNICA U SRBIJI
Muftijstvo sandžačko
Medžlis IZ-e Prijepolje

Povodom brutalnog fizičkog napada policijskih službenika na novoizabrane rukovodioce Medžlisa IZ-e Prijepolje dana 06.07.2008. god., obavještava javnost da se pismeno obratila načelniku područne Policijske uprave u Prijepolju dana 08.07.2008. podneskom sljedeće sadržine:

PODRUČNA POLICIJSKA UPRAVA PRIJEPOLJE
Na ruke načelniku

PREDMET: **Pritužba na rad policijskih službenika**

Dana 06.07.2008. godine od strane policajaca Policijske uprave kojom Vi rukovodite, pod komandom policijskih službenika Vasojević Bojana i Stanić Ljubomira, uz neprimjerenu upotrebu fizičke sile, iz prostorija koje su naše vlasništvo izbacili ste naše funkcionere, imame i aktiviste, a potom iste prostorije predali bivšim službenicima ove zajednice.

Tim povodom Vam ukazujemo na sljedeće činjenice:

Ovakvim ponašanjem Vaši službenici se grubo i direktno miješaju u autonomne stvari Islamske zajednice u Srbiji, što je izričito zabranjeno odredbom člana 7. Zakona o crkvama i vjerskim zajednicama.

Vaši službenici fizičkom silom prekrajaju volju cijelog bošnjačkog naroda koju su izrazili na demokratskim izborima održanim prije manje od mjesec dana, čime se fizičkom silom omalovažava i vrijeđa cio jedan narod.

U ovom slučaju se radi o školskom primjeru kršenja elemetarnog ljudskog prava na ispovijedanje i upražnjavanje vjere, i to fizičkom silom i prinudom, što je direktno zabranjeno Ustavom i Krivičnim zakonikom Srbije i propisima UN-a i Savjeta Evrope.

Policijski službenici Vasojević Bojan i Stanić Ljubomir, u ime podružne policijske uprave MUP-a Srbije i države Srbije, fizičkom silom na najgrublji način krše ljudska i manjinska prava Bošnjaka u Prijepolju.

Vaša Policijska uprava sebi daje za pravo da pritiscima, prijetnjama, ucjenama, obmanama, šikaniranjima, ponižavanjem, fizičkom silom i službenom policijskom palicom određuje imame u džamijama i faktički razrješava izabrane funkcionere i nameće funkcionere fizičkom silom.

Na kraju, posebno želim da Vam naglasim da su nam policijski službenici Vasojević Bojan i Stanić Dragan, poslije policijske torture koja je trajala znatno duže od četiri sata, čvrsto obećali da do odluke suda o korišćenju ovih propstorija, prostorije neće niko koristiti, da će vrata biti zatvorena i policijski obezbijeđena, što nije ispunjeno.

Sve ovo ukazuje da je područna Policijska uprava, kojom rukovodite, postala udarna pesnica za najgrublje kršenje ljudskih i manjinskih prava Bošnjaka u Prijepolju, a prije svega u kršenju prava na upražnjavanje islamske vjere.

Pozivamo Vas, gospodine načelniče, da u ime poštovanja ljudskih, manjinskih i vjerskih prava Bošnjaka u Prijepolju, odmah preduzmete sve mere i radnje kako bi policijski službenici kojim rukovodite prestali sa upotrebom fizičke sile i drugih pritisaka u cilju otimanja imovine Islamske zajednice u Srbiji, nametanja imama u džamijama i ometanja ispovijedanja islamske vjere.

Zahtijevamo da nam odmah vratite prostorije koje ste nama fizičkom silom oteli i predali bivišem funkcioneru Islamske zajednice u Srbiji Nadiru Daciću.

Poštovani Bošnjaci iz Prijepolja, osjetili smo obavezu da vas o ovome obavijestimo, jer ovakvo ponašanje policijskih službenka predstavlja čin bezobzirnog kršenja ljudskih i manjinskih prava Bosnjaka u Prijepolju, koja se odnose na slobodu ispovijedanja vere.

Svesni smo šinjenice da je ovim činom Policijska uprava u Prijepolju grubo prekršila ustav Srbije i međunarodno pravne norme koje regulišu ljudska i manjinska prava, što neće biti tolerisano od strane viših državnih organa.

Sigurni smo da brutalni policijski službenici ne mogu naškoditi razvoju islama u Prijepolju i da će isti biti primjerno kažnjeni.

Medžlis Islamske zajednice u Prijepolju će i ubuduće obavještavati javnost o toku postupka po ovoj pritužbi, kao i o drugim aktivnostima na zaštiti prava Bošnjaka muslimana na ispovijedanje vjere islama.

Zahvaljujemo se svim građanima koji nam pružaju podršku u aktivnostima zaštite prava na ispovijedanje islama.

Predsjednik Medlisa IZ-e Prijepolje
Samir- ef. Tandir

Medžlis Islamske zajednice Prijepolje, koji djeluje u sastavu Islamske zajednice u Srbiji, povodom događaja koji se desio 06.07.2008 oko 4 časa u sjedistu ovog Medžlisa, ul. Valterova 32

OBAVJEŠTAVA JAVNOST

Prije sabah namaza, predsjednik Medžlisa Islamske zajednice Prijepolje, Samir-ef. Tandir, svi imami i novoizabrani članovi Skupštine i Odbora Medžlisa, sastali su se u ovoj prostoriji kako bi utvrdili smjernice i aktivnosti daljeg rada izabranih članova.

U jednom momentu, vrata ove prostorije su razvalili: Mersin Ćoku, Mušovići - Salih, Adnan, Admir i Aziz, te Elmedin Bećirević, a u organizaciji Nadira Dacića. Ovaj napad pokušala je spriječiti policijska patrola, ali su napadači napali na policiju i povrijedili jednog policajca, a potom su teške tjelesne povrede nanijeli aktivistima Islamske zajednice u Srbiji.

Napadači su razbijeni kada je došlo policijsko pojačanje, kojim su rukovodili policijski službenici: Bojan Vasojević i Ljubomir Stanić. Poslije sprječavanja napadača, pomenuti policajci su, na krajnje brutalan način, kršeći član 226 Krivičnog zakonika, pokušali da prinudno prikupe informacije o događaju.

Policija je, po naredbi Bojana Vasojevića i Ljubomira Stanića, uz upotrebu fizičke sile, brutalno, u svojstvu svjedoka građana, privela sve prisutne u prostorije policije radi prikupljanja obavještenja o događaju.

Nakon višečasovne policijske torture, policijski službenici Vasojević i Stanić su saopštili funkcionerima i aktivistima Islamske zajednice u Srbiji, Medžlis IZ-e Prijepolje, da do odluke suda ili drugog nadležnog organa, prostorije Islamske zajednice u Valterovoj 32 neće niko koristiti i da će iste obezbjeđivati policija.

Od strane građana su rukovodioci Medžlisa IZ-e Prijepolje obaviješteni da policija dozvoljava korištenje ovih prostorija od strane bivšeg glavnog imama Nadira Dacića i njegovih saradnika.

Na ovaj način policijski službenici, Bojan Vasojević i Ljubomir Stanić, dali su sebi za pravo da fizičkom silom vjernicima u Prijepolju nameću glavnog imama i druge vjerske službenike.

Nameće se pitanje šta je sljedeći korak ovih policijskih službenika, da li će nas u skorijoj budućnosti fizičkom silom natjerati da se prilikom obavljanaja namaza umjesto okretanja prema kibli u Meki okrećemo prema zgradi policije.

Protiv policijskih službenika Vasojevića i Stanića od strane Islamske zajednice u Srbiji bit će podnijeta krivična prijava zbog krivičnih djela koji su izvršili na štetu funkcionera, imama i aktivista Islamske zajednice u Srbiji.

Predsjednik Medžlisa
Samir-ef. Tandir

REISU-L-ULEMA NA ZASIJEDANJU EVROPSKOG VIJEĆA ZA FETVE U PARIZU

Islamska tradicija i evropske vrijednosti u korak s vremenom

Četvorodnevno zasijedanje u Parizu posvećeno je pitanjima poslovanja u evropskim uslovima i mogućnostima implementacije islamskog bankarstva, koje je sve više prisutno u evropskom finansijskom poslovanju.

Sarajevo, 7. jula 2008. (MINA) - U Parizu je od 1. do 05. ovog mjeseca održano 18. redovno zasjedanje Evropskog vijeća za fetve pod predsjedavanjem šejha dr. Jusufa Karadavija. Pored izvještaja sa 17. zasijedanja, koje je održano prošle godine u Sarajevu i gdje je obilježena deseta godišnjica Vijeća (Vijeće je osnovano 1997.), četvorodnevno zasijedanje u Parizu posvećeno je pitanjima poslovanja u evropskim uslovima i mogućnostima implementacije islamskog bankarstva, koje je sve više prisutno u evropskom finansijskom poslovanju. Tematika pariškog zasijedanja Vijeća je, u stvari, nastavak sarajevskom zasijedanju na kojem se promišljalo o prednostima i nedostacima integracije muslimana u evropska društva.

Dr. Kardavi i Reisu-l-ulema na konsultovanju

Zasijedanje Vijeća

Osnovano da pomogne muslimanima da nađu prave odgovore na mnoga savremena pitanja specifična za evropski život, Evropsko vijeće za fetve je u prilici da, nakon deset godina djelovanja, analizira svoj dosadašnji rad i na temelju toga nastavi dalju aktivnost na integraciji vrijednosti islamske tradicije sa evropskim pozitivnim vrijednostima. Najveći izazovi za muslimane u Evropi su kako sačuvati porodični život tako da se ne izgubi ni lični identitet ni kolektivna svijest o pripadnosti muslimanskoj zajednici u složenom evropskom društvu. To je moguće kroz aktivnu i pozitivnu uključenost u javni život Evrope, posebno u poslovnom svijetu u kojem se cijeni pošten rad i ispunjeno obećanje.

Osamnesto zasijedanje Evropskog vijeća za fetve u Parizu je značajno zato što se u fetvama, odlukama i preporukama sa tog zasijedanja savjetuje muslimanima da između asimilacije i izolacije izaberu integraciju u evropsko društvo koje im daje mogućnost da se afirmišu i kao pojedinci i kao zajednica. Isto tako, muslimanima se preporučuje da svojim znanjem i radom pridonose razvoju evropskog društva, te da svojim ponašanjem uvijek i na svakom mjestu budu primjer suživota i tolerancije.

Muslimani u Evropi treba da prate šta se događa u svijetu, naročito na muslimanskom istoku, ali njihova pažnja, prije svega, treba da bude usmjerena na njihov položaj u Evropi, gdje im je dom i domovina.

Konsultacije Reisu-l-uleme i šejha Karadavija

U svom završnom obraćanju, šejh dr. Jusuf Karadavi je ponovo pozvao muslimane u Evropi da brinu o sebi, da se međusobno pomažu, te da razvijaju dobrosusjedske odnose sa drugim i drugačijim vjerama i kulturama. Islam je vjera suživota i međusobnog uvažavanja i pomaganja. „Najuvjerljivija slika miroljubivosti islama je miroljubivo ponašanje muslimana uvijek i na svakom mjestu“ - zaključio je šejh dr. Karadavi.

Kao jedan od osnivača Evropskog vijeća za fetve i punopravni član, reisu-l-ulema dr. Mustafa Cerić se u svom govoru na Vijeću u Parizu zahvalio članovima Vijeća, posebno šejhu dr. Karadaviju, što su izabrali Sarajevo da bude domaćin za jubilarnu desetu godišnjicu Vijeća: „Vi ste na taj način počastili Sarajevo, ali i dali poruku Evropi da Bosna i Hercegovina može biti zanimljiv model sa viševjekovnom islamskom tradicijom. Naravno, ima mnogo togo što muslimani Bosne i Hercegovine treba da nauče, kako iz islamske tradicije tako i iz evropskog života, ali jedno je izvjesno: Bosanski muslimani znaju duh Europe i sigurni su u svoj islamski identitet u suživotu i toleranciji sa drugima. U tome vidim značaj Evropskog vijeća za fetve - da evropskim muslimanima bude putokaz za suživot i toleranciju, bez straha da izgube svoj vjerski i kulturni identitet“ - naglasio je reisu-l-ulema Cerić na Evropskom vijeću za fetve u Parizu.

Dr Mirsad Đerlek, gradonačelnik

DR MIRSAD ĐERLEK PREUZEO FUNKCIJU GRADONAČELNIKA NOVOG PAZARA

Gdje nestade kožni namještaj

Iz kabineta predsjednika Opštine odnijet je i sav inventar. Ono što je daleko gore od iznošenja inventara jesu prve procjene finansijskih prilika u Opštini. Kako nezvanično saznajemo, Opštinska uprava je u dugovima preko osam miliona eura.

Mirsad Đerlek je 07.07.2008. god. postao privi gradonačelnik grada Novog Pazara, a nama novinarima Glasa islama je nakon četiri godine pošlo za rukom da uđemo na treći sprat Opštine. Ali nisu samo novinari ti kojima je ulaz u Opštinu bio zabranjen.

Nakon što smo se prijavili na ulazu zgrade Opštine, ušli smo i na taj čuveni treći sprat koji je do skora bio pod privatnom jurisdikcijom jednog čovjeka. Čak nas je primio i gradonačelnik (što je do sada bilo nezamislivo). Nije bio zauzet rješavanjem problema „od šireg nacionalnog značaja“.

Za mnoge je smjena vlasti u Novom Pazaru mnogo više od tog demokratskog čina. O tome svjedoči i stanje zatečeno u opštinskim prostorijama. Iz kabineta predsjednika Opštine odnijet je i sav inventar. Ono što je daleko gore od iznošenja inventara jesu prve procjene finansijskih prilika u Opštini. Kako nezvanično saznajemo, Opštinska uprava je u dugovima preko osam miliona eura. Novi gradonačelnik, koji je naslijedio prazan kabinet, rekao nam je da će u toku ove nedjelje najvjerovatnije uspjeti da sagleda stvarno stanje i da napravi presjek onoga što je zatekao.

„Razgovarao sam sa ljudima koji su sa Ugljaninom radili u upravi. Zaprepastila me je činjenica da većina njih nije imala pojma šta su bila njihova stvarna zaduženja“ – rekao nam je prvi čovjek Novog Pazara dr Mirsad Đerlek.

Mirsad Đerlek je po vokaciji ljekar sa specijalizacijom neurologa. U pogledu rukovođenja ima već sedmogodišnje iskustvo. Bio je četiri godine na čelu Specijalne bolnice „Novopazarska banja“. Prije tri godine postavljen je za direktora Zdravstvenog centra Novi Pazar. I na jednoj i na drugoj funkciji pokazao je da posjeduje kvalitete dobrog rukovodioca, pa se nadamo da će biti i dobar gradonačelnik.

Refik SADIKOVIĆ

Kabinet gradonačelnika koji je krasila kožna garnitura

GALVNI MUFTIJA NA POČETKU NOVOG MANDATA GOVORI ZA NAŠ LIST

Napadima nam samo očistili redove

Svi muslimani, i oni koji su vjernički aktivni i oni koji su pasivniji, oni koji su u džamiji, bliže džamiji, sada su apsolutno ujedinjeni da je značaj Islamske zajednice ne samo istorijski već prosto strateški za opstanak ovoga naroda

Koji su, po Vašem mišljenju, uzroci napada na Islamsku zajednicu i kakve su posljedice koje su proizašle iz ovih događaja?

GLAVNI MUFTIJA: Nema nikakve sumnje da je naše opredjeljenje za izgradnjom autonomne Islamske zajednice, ravnopravne sa drugim crkvama i vjerskim zajednicama, tačno kako to predviđa Ustav države i Zakon o crkvama i vjerskim zajednicama, jedan od razloga što određeni elementi u ovoj državi, prije svega politički, a i obavještajni, ne mogu da prihvate postojanje tako dostojanstvene, organizovane Islamske zajednice, koja neće biti poltron državi, već koja bi ostala privržena svom opredjeljenju da bude partner državi, a to znači koju bi država sa svim svojim mehanizmima morala uvažavati. Nažalost, u proteklom stoljeću navika je bila sasvim drugačija kada je Islamska zajednica u pitanju, posebno kada su u pitanju manje islamske zajednice. Predstavnici Islamske zajednice su bili sve osim stvarnih predstavnika Islamske zajednica i interesa muslimana. Uglavnom su služili političkim interesima vladajućih sistema. Uprkos stalnim proklamacijama da država i njena uprava žele demokratizaciju društva, uspostavu pravnog sistema, nažalost, navike su takve da i dalje postoji kod nekih elemenata državnog sistema želja, kao jedan vrlo važan mehanizam uticaja na ljude, da se pretvori u njihov politički mehanizam. Propali su svi pokušaji da se ljudi koji stoje na čelu Islamske zajednice ubijede da dobrovoljno služe tim drugim, a ne svojim interesima. Kao što znate, tu je nekoliko strateški važnih stvari: objedinjavanje Islamske zajednice, tj. uspostava jedinstvenog sistema Islamske zajednice za područje cijele Srbije, sa očuvenjem veza, preko Novog Pazara sa Sarajevom, preko Preševa sa Kosovom; također, očuvanje prekograničnog islamskog jedinstva oba dijela Sandžaka, kao i djelovanje prvo na zbližavanju, a potom i na objedinjavanju islamskih zajednica na području Balkana. Očito da takav prosperitet Islamske zajednice nije odgovarao onima koji muslimane ovdje smatraju kao strano tijelo i onda su uspostavili savez, kako smo već govorili o tome, između političkih faktora u Beogradu, obavještajnih faktora u Srbiji, političkog sistema Ugljanina ovdje u Sandžaku, značajnog dijela kriminalaca, također ovdje u Sandžaku, i nekoliko ljudi u Islamskoj zajednici koji su prihvatili da sudjeluju u jednom takvom savezu, sa ciljem da se sruši legalni sistem Islamske zajednice i uspostavi sistem koji bi služio njihovim ciljevima.

Položaj vakufa i vraćanje imovine: da li obaveza države da počne vraćati vakufsku imovinu ima veze sa napadima na Islamsku zajednicu?

GLAVNI MUFTIJA: Upravo slijedom ovoga o čemu sam do sada govorio, vraćanje vakufske imovine znači jačanje Islamske zajednice, što znači bar djelimično otklanjanje nepravde koja je imovinski i pravno učinjena Islamskoj zajednici, a to opet znači ostvarivanje još jednog resursa kojim bi se čuvalo dostojanstvo i autonomnost Islamske zajednice. Zato je i taj momenat bio još jedna važna stvar koja je uticala na to da se Islamska zajednica sa ovakvim rukovodstvom i ovakvim sistemom proglasi kao opasna za one koji žele da postoji jedan interes – interes samo jednog političkog sistema, samo jednog naroda, dok sve drugo treba da bude podređeno tome.

Stiče se utisak da su odnosi sa vlastima u Beogradu samo u vrijeme Đinđićeve vlade bili na zavidnom nivou. Kad biste davali ocjenu, da li bi odnosi sa vlastima u Beogradu danas dobili prelaznu ocjenu? Šta je uzrok što se ti odnosi ne razvijaju onako koko bi trebalo?

GLAVNI MUFTIJA: Mi, ustvari, sada možemo taj period podijeliti u dva značajna dijela koji se, eto igrom slučaja, zaokružuju na po sedam godina. To je prvi dio od sedam godina pod Miloševićevom vladavinom, kada je Islamska zajednica preživljavala skoro kao jedan zatvoren sistem bez komunikacije sa državom, upravo zbog činjenice što je taj režim bio takav kakav jeste i da je jedini način bio da preživimo taj sistem da se uopšte ne otvaramo prema takvom režimu. Nova era, po nama vrlo optimistično predstavljena, počinje nakon petog oktobra. To je nekih novih sedam godina, gdje imamo izvjesne oscilacije u odnosima sa državom. U početku je to puno obećavalo. Pokojni premijer Đinđić je tu najviše učinio i pokazao da je spreman da zaista Islamsku zajednicu prihvati kao partnera, a nikako kao poltrona. Nekoliko koraka, ključnih, je tu napravljeno. To je dovelo i do osnivanja Internacionalnog univerziteta u Novom Pazaru, što predstavlja najkonkretniji rezultat tog partnerstva. Međutim, nakon toga polako dolazi do stagnacije tog partnerskog odnosa, da bi se sve to, nažalost, završilo kulminacijom koja je dovela do napada na Islamsku zajednicu, gdje su mehanizmi državnog aparata itekako bili uključeni. Hoću da kažem da time, od prošlog oktobra, započinju nekih novih sedam godina, koje sigurno neće ličiti ni na prvih sedam, ni na drugih sedam godina. One su jedna nova etapa.

Sve se probalo sa Islamskom zajednicom: od toga da se ona ignoriše, preko toga da se ona nakratko uvaži, pa se onda opet pomislilo da se može probati neki novi oblik pokoravanja Islamske zajednice, pa do toga da se pokuša rušiti Islamska zajednica. Vjerujem da, nakon tih iskustava, državi nije preostalo ništa osim toga da Islamsku zajednicu uvaži kao partnera

Ja vjerujem da će i ta etapa biti obilježena prosperitetom Islamske zajednice, ali sada na jedan sasvim novi način, ja se nadam, uravnoteženi. Jer, sve se probalo sa Islamskom zajednicom: od toga da se ona ignoriše, preko toga da se ona nakratko uvaži, pa se onda opet pomislilo da se može probati neki novi oblik pokoravanja Islamske zajednice, pa do toga da se pokuša rušiti Islamska zajednica. Vjerujem da, nakon tih iskustava, državi nije preostalo ništa osim toga da Islamsku zajednicu uvaži kao partnera, što je jedan sasvim normalan Ustavom i Zakonom uokviren odnos koji je tretira kako to i dolikuje državi i Islamskoj zajednici i da se polako krene putem zajedničke izgradnje i društva, i sistema, i države i budućnosti. To su moja očekivanja, iako to tek treba da se potvrdi od strane nove Vlade i od strane države i njenih mehanizama, a to znači da tome treba dati izvjesno vrijeme.

Mi ne isključujemo mogućnost da bude i drugačije i da i dalje neko u Beogradu misli da može Islamsku zajednicu pokoravati na taj način što će pokušavati da instalira nekakve svoje elemente u njoj, da ignoriše Zakon, da policijskom čizmom i pendrecima uređuje taj odnos, da Ministarstvo vjera, koje ima ulogu uspostave dobrih odnosa između crkava i vjerskih zajednica s jedne i države s druge strane, koriste kao mehanizam pritisaka i manipulacija, zloupotreba, insinuacija, kao što smo to, nažalost, imali prilike gledati proteklih devet mjeseci. Dakle, ne isključujemo ni tu mogućnost, ali u svakom slučaju Islamska zajednica je sada jako spremna. Ona je nekoliko puta preživjela sva godišnja doba i naučila se kako je i kad su niske, i kada su visoke temperature i kada su one podnošljive, i u tom slučaju nema više nikakvog spora da li će Islamska zajednica uspjeti. To je vrijeme već iza nas. Islamska zajednica je apsolutno uspjela. Od toga kako će se ponašati država prema nama u narednom periodu ovisi to koliko ćemo

biti faktor u izgradnji ne samo duhovnog sistema, već i u izgradnji cjelokupnog društvenog sistema, jer tu Islamska zajednica, kao što je svima poznato, može jako puno da pomogne. Islam kao vjera nije samo duhovna disciplina, već i društvena, mentalna, intelektualna i sl. Kada se uzmu u obzir ti resursi, sa pametnim političarima, Islamska zajednica može jako puno da doprinese cjelokupnom društvenom prosperitetu.

Međunarodni faktori, posebno zapadni, ne žure u formiranju stava, ali ga brzo i ne mijenjaju. Podizali su stepen odnosa u skladu sa onim kako je Islamska zajednica napredovala. Što je ona više postajala regionalni i međunarodni faktor, toliko su i oni podizali svoj nivo poštovanja prema njoj

Za razliku od odnosa sa Beogradom, odnosi sa međunarodnim faktorima, čini se, da su se razvijali sporo, ali permanentno uzlaznom putanjom. Ko su Vaši glavni partneri od međunarodnih činilaca i šta je to našta ćete staviti poseban akcenat u narednom periodu?

GLAVNI MUFTIJA: Da, ti odnosi su se permanentno uzlazno razvijali i oni su išli svojim prirodnim tokom. Međunarodni faktori, posebno zapadni, ne žure u formiranju stava, ali ga brzo i ne mijenjaju. Podizali su stepen odnosa u skladu sa onim kako je Islamska zajednica napredovala. Što je ona više postajala regionalni i međunarodni faktor, toliko su i oni podizali svoj nivo poštovanja prema njoj. To je nešto što je sasvim logično i normalno. Mislim da će u tom pravcu nastaviti da se razvijaju ti odnosi. Svakako da je Islamska zajednica ne samo faktor stabilnosti u ovoj državi, već i faktor stabilnosti u regionu, što zbog specifičnosti cjelokupnog Balkana, to i zbog naše geostrateške pozicije na Balkanu, a prije svega ovdje u Sandžaku. Naše poimanje islama kao prekogranične religije nas jako dobro upućuje na sve muslimane na Balkanu, ne samo Bošnjake, već i Albance, Turke i sve druge muslimanske zajednice koje ovdje postoje. Polazeći od tog principa, kao i od principa internacionalnosti ummeta, naši odnosi i sa ostalim dijelovima islamskog svijeta će se razvijati. Tu je i činjenica da smo mi Bošnjaci i Albanci jedina dva autohtona evropska muslimanska naroda i zbog neophodnosti da se bolje uredi islamski vjerski život u Evropi, uloga ova dva naroda će biti jako važna u narednih nekoliko godina zbog istorijskog iskustva koje oni imaju u pogledu organizovanosti Islamske zajednice. Posebno treba istaći iskustvo u ogranizovanju sistema Islamske zajednice i izbornog sistema, koji se sprovodi u Bosni i Hercegovini i u Sandžaku, po kome su sprovedeni i posljednji izbori ovdje u Islamskoj zajednici, koji je najnapredniji izborni sistem bilo koje islamske zajednice na svijetu. To je nešto što nam potvrđuju svi dobronamjerni posmatrači i naši prijatelji koji su imali prilike da se uvjere u to i da izučavaju taj sistem. To je nešto što je naš jak resurs, gdje će i drugi doći po to iskustvo. Ovo iskustvo je već dokazano u više navrata. Mislim da su to resursi koji nas afirmišu izuzetno napredno u pogledu toga da ćemo biti i sagovornici i saučesnici reorganizacije islamskog života u Evropi.

U većini sandžačkih opština je došlo do smjene vlasti. Smijenjena je ona garnitura ljudi sa kojima je Islamska zajednica bila u stalnim sukobima. Da li je ovo, ustvari, početak izgradnje odnosa sa predstavnicima lokalnih vlasti?

GLAVNI MUFTIJA: To je jako dobro iz dva razloga. Prvi uslov svake demokratizacije društva jeste navikavanje naroda da se vlast mijenja, da ljudi

Jako je važno to kao istorijska poruka, jer samo jedna politička stranka i samo jedan čovjek u istoriji Bošnjaka, čak u dugoj muslimanskoj istoriji, usudio se da pokuša razbiti Islamsku zajednicu i napraviti neku svoju političku privatnu islamsku zajednicu. Vrlo je važno da je narod, uprkos jakoj torturi medija i cjelokupnim pritiscima nad njime, jako dobro prepoznao taj grijeh, prepoznao to zlo i krenuo da kazni one koji su vinovnici toga.

dolaze na vlast, odlaze, pa možda i ponovo dolaze. To je jedan od prvih znakova da se društvo demokratizovalo, a to je uslov da bi se društvo smatralo naprednim i razvijenim. Iz tog razloga je jako važno da su se desile te promjene. Za Islamsku zajendicu i za nas muslimane to ima još veći značaj od ovog što sam rekao, a to je činjenica da politički sistem, koji je bio na vlasti u Novom Pazaru, Sjenici i Tutinu, ne da je bio saučesnik, već jedan od autora pokušaja razbijanja Islamske zajednice. To što su oni uklonjeni sa vlasti je izuzetno važno iz dva razloga. Prvo što ta vještačka tvorevina koja je pokušana da se predstavi kao islamska zajednica sada gubi svoje stvarne finansijske i ljudske resurse. Ona će prosto morati da se osuši i da nestane kao što je nastala, što je jako bitno za budućnost muslimana i Islamske zajednice ovdje. S druge strane, to je jako važno kao istorijska poruka, jer samo jedna politička stranka i samo jedan čovjek u istoriji Bošnjaka, čak u dugoj muslimanskoj istoriji, usudio se da pokuša razbiti Islamsku zajednicu i napraviti neku svoju političku privatnu islamsku zajednicu. Vrlo je važno da je narod, uprkos jakoj torturi medija i cjelokupnim pritiscima nad njime, jako dobro prepoznao taj grijeh, prepoznao to zlo i krenuo da kazni one koji su vinovnici toga. To je jedinstvo i bezbjednosni sistem i ustavni poredak su bili ugroženi. U tom pogledu, apsolutna većina ovdašnjih muslimana jeste zadovoljna. To je nešto što predstavlja lijepu poruku za budućnost.

Završeni su izbori u Islamskoj zajednici, čime je okončan proces objedinjavanja Islamske zajednice. Obzirom da je Vama povjeren emanet da i u narednom periodu predvodite Islamsku zajednicu, kako vidite razvoj Islamske zajednice?

jako važno ne samo zbog njih i zbog Islamske zajednice, već zbog budućnosti, da se svaki političar, ili bilo koji društveni radnik kome bi palo na pamet da tako nešto učini, sjeti kazne koja je uslijedila od strane birača. To je veliko bogatstvo, vrijedno priznanje za Islamsku zajednicu i snažna ovjera kvaliteta i povjerenja koje Islamska zajednica uživa. Ovo predstavlja izvjesno odleđavanje procesa demokratizacije i procesa stavljanja stvari na svoje mjesto, a to znači i privođenje kraju odbrane Islamske zajednice, čije

GLAVNI MUFTIJA: Imali smo četrnaest godina obilježenih uspostavom sistema Islamske zajednice, ekspanzijom u broju i kvalitetu kadrova, kao i svojevrsnom ekspanzijom uspostave infrastrukture, izgradnje objekata i nastanka ustanova. Lično mislim da pored svih tegoba s kojima smo se susretali proteklih devet mjeseci, sve ono predstavlja svojevrsnu ekspanziju razvoja svijesti o značaju Islamske zajednice na nivou uleme, na nivou institucije i na nivou običnog svijeta, tako da Islamska zajednica sada, nema nikakve sumnje, ne samo da predstavlja temelj opstanka i očuvanja identiteta, već je prosto narasla svijest pripadnika islama. Ranije je to bilo izraženo kod ljudi koji su vjernički aktivni, dok kod velikog dijela njih to nije bilo prisutno kao svijest. Od ovog trenutka je ta granica presto izbrisana. Danas svi muslimani, oni koji su vjernički aktivni i oni koji su pasivniji, oni koji su u džamiji i oni bliže džamiji, sada su apsolutno ujedinjeni u svijesti da je značaj Islamske zajednice ne samo istorijski, već prosto strateški za opstanak ovoga naroda. Mislim da su ovi napadi na Islamsku zajednicu zapravo afirmisali novu energiju koja predstavlja osnov nove ekspanzije u razvoju, tako da su povećana i očekivanja.

Islamska zajednica, na čelu sa timom koji je, ponovo obnovljen, dobio svoje povjerenje, morat će da odgovori tim zahtjevima. To, u suštinskom smislu, znači ono što sam već pomenuo - autonomnost Islamske zajednice, njena ravnopravnost, islamsko jedinstvo unutar Srbije, islamsko jedinstvo sa Sarajevom i ostalim islamskim zajednicama na Balkanu, islamsko jedinstvo oba dijela Sandžaka, izgradnja jakih veza sa Turskom i, naravno, sa ostalim institucijama u islamskom svijetu, kao i aktivno sudjelovanje Islamske zajednice u svim drugim pozitivnim tokovima, uključujući i evropske integracije. U prektičnom smislu, to znači nastavak i realizacija projekata koje smo započeli i dosljedna privrženost onome što smo obećali još na Objediniteljskom Saboru, a to je: izgradnja Islamskog centra u Beogradu i Medrese u Preševu - kao prioriteti; nastavak realizacije projekata koji su započeti, poput Islamskog centra u Delimeđu, Medrese u Prijepolju, Medrese u Tutinu i Sjenici, kao i realizacija svih novih projekata koji se pojave. Poznato je da je jedna od vrijednosti mehanizma Islamske zajednice što se vrlo brzo težište prioriteta promijeni kada se ukaže potreba i prilika da se uradi nešto novo. U tom pogledu, strateški akcenat će ostati na obrazovanju, jer to je nešto što se ne mijenja, što je kostanta, što nipošto ne može izgubiti na značaju i mi ćemo nastaviti tim putem. Pouke koje smo izvukli iz ove krize, koju smo imali, tako su jake. Islamska zajednica će svakako razmotriti sve elemente svoje društvene uloge, pa tako i političku, kada su u pitanju velika pitanja od nacionalnog interesa za muslimane u cjelini, a Bošnjake pose-

Strateški akcenat će ostati na obrazovanju, jer to je nešto što se ne mijenja, što je kostanta, što nipošto ne može izgubiti na značaju i mi ćemo nastaviti tim putem

Teško bi bilo napraviti listu kvaliteta po hijerarhiji ko je posebno doprinio očuvanju Islamske zajednice, uprkos žestini i kompleksnosti napada koji je organizovan, ali ako bi to morali učiniti onda bi ipak prvi na toj listi bili muslimani kao osnovni objekt i subjekt u ovom procesu, a inače je to osnovno bogatstvo zbog čega postoje svi ostali sistemi. Oni su pokazali visok stepen svijesti i onda je bilo moguće na tom resursu, na tom energetskom potencijalu praviti osnovu za ostale poteze i akcije.

bno.

Analizirajući proteklih devet mjeseci napada na sistem Islamske zajednice, svjedoci smo žestine iskušenja, posebno imajući u vidu koordinirane i do detalja isplanirane napade u kojima su učestvovali mnogi faktori o kojima ste već govorili. Uprkos svemu tome, Islamska zajednica je ostala neokrnjena i čvrsta. Mnogi kao rezultat toga ističu podršku Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, neki navode druge faktore. Šta Vi izdvajate kao presudno u proteklom periodu za očuvanje Islamske zajednice.

GLAVNI MUFTIJA: I ja bih potencirao da je Islamska zajednica ostala neokrunjena, ona je samo pročišćena. Teško bi bilo napraviti listu kvaliteta po hijerarhiji ko je posebno doprinio očuvanju Islamske zajednice, uprkos žestini i kompleksnosti napada koji je organizovan, ali ako bi to morali učiniti onda bi ipak prvi na toj listi bili muslimani kao osnovni objekt i subjekt u ovom procesu, a inače je to osnovno bogatstvo zbog čega postoje svi ostali sistemi. Oni su pokazali visok stepen svijesti i onda je bilo moguće na tom resursu, na tom energetskom potencijalu praviti osnovu za ostale poteze i akcije. Poslije toga dolazi ulema, odnosno imami, muderisi, kao duhovno-intelektualni faktor, bez koga bi sve to bilo nezamislivo i neostvarivo. Dakle, oni su bili svojevrstan mozak svega toga i bili su najnapadnutiji, tj. bili su ciljna grupa napada jer se smatralo da ako se razbije imamsko tkivo sve ostalo neće biti dovoljno, što je, u stvari, i tačno. Ja sam izuzetno zadovoljan i ponosno se osjećam zbog činjenice da su muslimani apsolutno položili ispit, uprkos činjenici da su nam većina kadrova mladi ljudi, tek školovani, bez iskustava da ulaze u ovakve borbe. Međutim, uprkos tome, oni su položili ispit i to je veliko bogatstvo Islamske zajednice koje samo treba unapređivati.

Svakako da bi ova borba bila teža i neizvjesnija da nismo imali jaku i nedvosmislenu podršku Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, posebno njenog poglavara reisu-l-uleme dr. Mustafe-ef. Cerića, koji nije dozvolio da ovaj problem bude tretiran lokalno, već njegove reakcije, kao što je pismo predsjedniku države, i druge aktivnosti koje je poduzeo, doprinijele su da problem dobije svoj međunarodni značaj i to se nikada ne može zaboraviti. Naravno i da je sandžačka dijaspora imala jako važnu ulogu. Prosto, svi koji su učestvovali u svemu tome dali su svoj doprinos bez koga bi sve ovo bilo ili nemoguće ili vrlo teško.

U svakom slučaju, to je još jedna ovjera kvaliteta Islamske zajednice, mislim na sistem Islamske zajednice, tj. na Mešihat, koji je radom ostvario pretpostavku da svi ovi faktori mogu imati povjerenje u taj sistem i u tu instituciju. Da nije bilo tog povjerenja ko bi mogao natjerati sve te ljude sa svim svojim slojevitostima da se pokrenu i podrže odbranu Islamske zajednice, posebno u trenutku kada je to skoro izgledalo nemoguće. Prosto je situacija tada bila napravljena da je u oktobru prošle godine izgledalo da je nemoguće odbraniti Islamsku zajednicu i da je pitanje trenutka kada će sistem da se raspadne. Ali, hvala Bogu, desilo se nešto sasvim suprotno.

Prema našim saznanjima, u redovima onih koji su učestvovali u napadu na Islamsku zajednicu došlo je do konfuzije i rasula. Kakav će biti stav i odnos Islamske zajednice prema tim licima u narednom periodu?

GLAVNI MUFTIJA: Ljudi koji su učestvovali u svemu tome i nisu iskoristili vrlo duge vremenske periode amnestije sa mogućnošću da se vrate Islamskoj zajednici i da nastave raditi svoj posao kao imami, mislim da su sami sebi presudili. Kada je u pitanju njihov imamski status u Islamskoj zajednici, ta priča je završena za sva vremena. Mislim da bi oni trebali da se pozabave, ako je išta ostalo od njihove savjesti, svojim moralnim statusom, tj. pokušajem da speru bruku i sram sa sebe i svoje porodice zbog budućih pokoljenja. Smatram da bi to bilo za njih najvažnije. A to, da li će oni očuvati svoja radna mjesta - sigurno neće! To nikada ne bi smjeli ni da pomisle!

Njihove male šanse postoje, koje mogu eventualno iskoristiti, samo u slučaju da se potpuno ograde od onoga što su činili i tog parasistema i paratvorevine koju su pokušali instalirati i u slučaju da se pojave kao pojedinci želeći neku vrstu lične rehabilitacije. Dakle, o rehabilitaciji kao imama i bilo kog učesnika u razbijanju Islamske zajednice, apsolutno nema govora. Dakle, postoji mogućnost lične rehabilitacije koja se tiče tevbe, jer ako Allah dž.š. ne zatvara vrata tevbe - niko nema pravo, pa ni mi da ih zatvorimo. Međutim, ponavljam, ta tema se može otvoriti samo u slučaju da se oni potpuno ograde i odustanu od onoga što čine. Mislim da, ma koliko bili negativno motivisani, oni očito nisu bili svjesni šta rade. Možda su bili svjesni šta rade sa sobom, pa su očito rizikovali i same sebe, ali je njihova neodgovornost prešla sve granice i svaku kontrolu pa nisu računali na svoju djecu i svoja pokoljenja. Zaista, oni su i do sada više kaznili sebe i svoje porodice nego što bi ih mogao kazniti bilo ko unutar sistema Islamske zajednice.

Refik Sadiković

Rešad-ef. PLOJOVIĆ

ISLAM I MEDICINA

Islamski pogled na transplataciju organa

Pitanje transplantacije organa jeste jedno od pitanja koje je posebno aktuelizirano u našem vremenu, te je dužnost islamske uleme da jasno izrazi stavove u tom pogledu, kako bi muslimani koji žive u različitim sredinama znali kako da se odnose po ovom pitanju.

PITANJE: Vrijeme u kojem živimo je, zahvaljujući velikim naučnim dostignućima na polju medicine, učinilo dostupnim i mogućim mnoge stvari o kojima se u prošlosti nije moglo ni sanjati. Jedna od njih je, svakako, i transplantacija organa, odnosno presađivanje organa jedne osobe u tijelo druge, bilo da je riječ o živom davaocu ili licu koje umire. Brojne su različite organizacije koje pokreću akcije po ovom pitanju, gdje se traži od živih osoba da učine oporuku, testament, po kojoj bi njeni organi, nakon smrti, mogli biti presađeni u tijelo druge osobe, kojoj su isti oboljeli. Postavlja se pitanje kakav je stav vjere islama po ovom pitanju, da li islam dozvoljava ovakve zahvate i može li se musliman uključiti u pomenute akcije i dati svoj doprinos.

ODGOVOR: Činjenica je da je aktivno bavljenje naukom na svim poljima donijelo brojne rezultate, što je sasvim logično, jer je, kako smo pisali u prošlom broju Glasa islama, imperativ "uči u ime Gospodara" prva kur'anska zapovijed, tako da njeno izvršavanje neminovno donosi i rezultate.

Oblast medicine spada u oblasti gdje je nauka napredovala do te mjere gdje se išlo dotle da je čovjek prešao svaku moguću mjeru i granicu, tako da se osilio i usudio poduzimati takve zahvate koji predstavljaju prkos Uzvišenom Gospodaru i mijenjanje onoga što je On stvorio, čime se želi poslati poruka ljudske „svemoći" i „neovisnoti" o Bogu, npr. mijenjanje polova, kloniranje i sl., gdje čovjek čini da se događaju stvari koje su neprirodne.

Međutim, sve to nije razlog da se zbog takvih zloupotreba, koje su posljedice nauke koja nije "u ime Gospodara", nauka i sva dostignuća osude i smatraju neprihvatljivim.

Pitanje transplantacije organa jeste jedno od pitanje koje je posebno aktuelizirano u našem vremenu, te je stoga dužnost islamske uleme da jasno izrazi stavove u tom pogledu, kako bi muslimani koji žive u različitim sredinama znali kako da se odnose po ovom pitanju.

Opšte je poznato da je islam vjera humanosti, međusobnog potpomaganja, kako kaže Uzvišeni: *"I potpomažite se u bogobojaznosti i dobročinstvu, a nemojte u grijehu i neprijateljstvu..."*, te stoga visoko vrjednuje humanost i dobročinstvo. Jedan od najvećih oblika humanosti i dobročinstva jeste pomoći osobi koja je narušenog zdravlja da ozdravi i normalizuje život.

Stoga je ne samo dozvoljeno, već i preporučeno, da osoba u toku svoga života, koja ima mogućnosti da pomogne onome kome je pomoć potrebna, to i učini, to jest daruje oboljelom neki od svojih organa, npr. bubreg, ukoliko se to neće negativno odraziti na njen život i zdravlje, bilo da se radi o nekome ko je od bliže ili dalje rodbine, ili se radi o osobi kojoj je pomoć potrebna, a nije nikakav rod davaocu.

Što se tiče mogućnosti uzimanja organa od osobe koja je preselila, tu razlikujemo tri situacije: *prva* - kada osoba u toku svog života oporuči da se nakon njene smrti njeni organi ili određeni organ može darovati onome kome je potreban; *druga* - kada osoba to ne učini (ne oporuči) u toku života i *treća* - kada osoba u toku svoga života zabrani da se njeni organi nakon smrti presađuju drugome.

U *prvom slučaju*, kada osoba u toku svog života oporuči da se nakon njene smrti može njen organ darovati drugoj osobi, nema nikakve smetnje, po mišljenju islamskih pravnika, da se to uradi jer, kako smo prethodno rekli, ona je imala takvu mogućnost i u toku svog života, a pošto je preselila i ostavila takvu oporuka ona se dužna ispoštovati.

U *drugom slučaju* je situacija malo drugačija, jer osoba nije oporučila da se njen organ daruje drugome, tako da se u ovom slučaju sve vraća na stav porodice umrlog, što znači da ako porodica umrlog bude saglasna i željna da pomogne nekome ko je je u životnoj opasnosti, da spasi život oboljeloj osobi, oni će to dozvoliti. Ukoliko ne, onda ih niko nema pravo na to prisiljavati. Može se dogoditi da preseli osoba koja nije ostavila nasljednika, tako da se nema ko konsultovati u tom slučaju. U ovoj situaciji, prema mišljenju islamskih pravnika, nadležni državni organi su ti koji će procijeniti kako da se postupi u datom trenutku.

U *trećem slučaju*, dakle, kada osoba u toku svog života jasno kaže da se protivi da bilo koji njen organ bude uzet od nje da bi se presadio drugom, *zabranjeno je* to učiniti, bez obzira na stav porodice umrlog.

Naravno, stavovi koje smo iznijeli su podložni kritici, neko se možda neće složiti ili će reći da se na ovaj način skrnavi tijelo umrle osobe ili se protivi hadisu Resulullaha a.s. u kojem kaže da onaj koji slomi kost umrlom kao da je slomio kost živom i slično. Međutim, činjenica je da se time čini veliki humani gest, a to je spašavanje života osobi kojoj nema drugog načina da preživi, ili nastavi normalan život.

Također, potrebno je da se presađivanje i uzimanje organa obavi stručno, na najbolji mogući način, od strane stručnog medicinskog lica, koje taj isti postupak čini i sa živima, tako da nije na mjestu prigovor da se skrnavi tijelo umrlog.

Pomenuta dozvola transplantacije organa je uslovljena, kako smo već naveli, da ako se radi o živoj osobi koja daruje svoj organ, time ne ugrožava svoje zdravlje; da ako se radi o oboljeloj osobi, njeni vitalni organi se ne uzimaju sve dok se ne konstatuje smrt od strane ljekara, tako da smrt ne nastupa zbog uzimanja nekog njenog organa; da se organi daruju od strane davaoca ili porodice bez traženja materijalne nadoknade; da se čitav postupak odvija potpuno javno i transparentno tako da ne postoji nikakva mogućnost zloupotreba, tipa preprodaje i trgovine ljudskim organima.

Ukoliko se pomenuti uslovi ne ispune, ili postoji opasnost od zloupotrebe i učestvovanja u trgovini ljudskim organima, čitav postupak se smatra strogo zabranjenim, tako da je učestvovanje u njemu haram.

Vaša pisma šaljite na:

Islamska zajednica u Srbiji
(Vjersko-prosvjetna služba)
Gradska 1
36300 Novi Pazar

ili na: ***vps@verat.net***

Dr. Mehmed-ef. MEŠIĆ

ULOGA ČOVJEKA U ISLAMU (II)

Zbog čega sam stvoren?

„Ne sastoji se pobožnost u tome da vi svoja lica okrećete prema istoku ili zapadu. Pobožan je onaj koji vjeruje u Allaha, Sudnji dan, meleke i Knjigu, i poslanike, i koji svoj imetak iz ljubavi prema Allahu dijeli svojim bližnjim, siročadima i siromasima, putnicima (bez sredstava), prosjacima, te za otkup robova; koji obavlja namaz i daje zekat; koji izvršavaju obaveze koje su preuzeli; i koji su strpljivi u nevolji i bijedi i u borbi s neprijateljem; to su oni koji su iskreni i bogobojazni.“ (Al-Bakara, 177)

Kaže Uzvišeni Gospodar: *„I trošite svoj imetak na Božjem putu i nemojte se vlastitim rukama bacati u propast; i činite dobra djela, jer Allah zaista voli one koji čine dobra djela.“ (Al-Bakara, 195)*

Uzvišeni Gospodar je povjerio čovjeku određenu ulogu na Zemlji, pa je zato čovjek dužan da prethodno razmisli o svakom svom poslu i akciji prije nego što je učini, jer čovjek ne raspolaže svojim životom, pa mu je zato naređeno da razmisli dobro prije li uradi neki posao. Kao što nam ajet preporučuje da svoj imetak ne žalimo dati u svrhe koje vode Allahovom zadovoljstvu, a pogotovu kada se radi o davanju zekata legalnoj Islamskoj zajednici, ajet ukazuje na opasnost davanja i pomaganja svega što vodi protiv Allahovih interesa na Zemlji, jer takav odnos može biti koban i opasan po onoga ko ne pazi gdje mu pare odlaze i koga pomaže. Ajet, dakle, ukazuje da je osnova našeg ponašanja činjenje dobrih djela, jer kako dalje ajet objašnjava, oni koji rade poslove koji vode Allahovom rizaluku i zadovoljstvu - miljenici su Njegovi.

Dakle, sve ovo ukazuje da je islam vjera razuma, koja od čovjeka traži da živi u punom skladu sa prirodnim zakonima.

Važno je napomenuti da su određene dužnosti čovjeka prema Allahu u istoj mjeri i dužnosti prema sebi. Ovdje se prvenstveno misli na namaz, post i druge ibadete, jer svrha i ciljevi ovih ibadeta jesu jačanje duhovne veze čovjeka sa Gospodarom i konstantno očuvanje te veze tokom čitavog života. Svrha namaza jeste odvraćanje od ružnih djela i nepristojnog ponašanja. Ako ovi ibadeti ne ostvaruju ovaj efekat u nama, onda naša srca su duboko u krizi, da ne kažemo da su bolesna.

U tom smislu, kaže Uzvišeni Gospodar: *„Čitaj Knjigu koja ti je objavljena i klanjaj namaz. Zaista namaz čuva čovjeka od nepristojnih i zabranjenih djela. A, uistinu, je sjećanje na Allaha najveća krepost; Allah zna šta vi radite.“ (Ankebut, 45)*

Ajet se završava prijetnjom i upozorenjem, u smislu: „Vi klanjajte, a Ja znam kakvi su vaši namazi, da li vas oni udaljuju ili primiču Božjoj milosti.“

Zašto se ne zapitamo koliko je naših dnevnih namaza primljeno, koliko smo danas puta „gađani“ svojim sopstvenim namazima, zašto se ne zapitamo šta je uzrok da ne osjećamo kada nam namazi nisu primljeni?

Ako ove dužnosti prema Uzvišenom Gospodaru ne obavljamo odgovorno i korektno, onda nam sve ostale dužnosti manjkaju.

> *„Čitaj Knjigu koja ti je objavljena i klanjaj namaz. Zaista namaz čuva čovjeka od nepristojnih i zabranjenih djela. A, uistinu, je sjećanje na Allaha najveća krepost; Allah zna šta vi radite.“ (Ankebut, 45)*

Kur´an govori skoro u svakom svom poglavlju o dužnostima i obavezama prema ostalim ljudima i prema zajednici kao krovnoj instituciji. Dakle, sve je regulisano: odnosi prema drugim ljudima,- odnosi prema djeci, siročadi, roditeljima, bračnom drugu, nevoljnjima, u svakodnevnom ponašanju i ophođenju, a posebno se stavlja akcenat na ispunjavanje obaveza. Citirat ćemo jedan od ajeta koji daje jasnu sliku uloge čovjeka u ibadetima, tj. u islamu. Kaže Uzvišeni Gospodar: *„Ne sastoji se pobožnost u tome da vi svoja lica okrećete prema istoku ili zapadu. Pobožan je onaj koji vjeruje u Allaha, Sudnji dan, meleke i Knjigu, i poslanike, i koji svoj imetak iz ljubavi prema Allahu dijeli svojim bližnjim, siročadima i siromasima, putnicima (bez sredstava), prosjacima, te za otkup robova; koji obavlja namaz i daje zekat; koji izvršavaju obaveze koje su preuzeli; i koji su strpljivi u nevolji i bijedi i u borbi s neprijateljem; to su oni koji su iskreni i bogobojazni.“ (Al-Bakara, 177)*

Ovaj ajet jasno ukazuje na važnu komponentu kojom treba da se kiti svaki čovjek, a to je bogobojaznost. Ako bogobojaznosti nema u svim našim radnjama, odnosima jednih prema drugimai u našim namjerama i mislima, onda sva naša djela dovodimo u pitanje. Ajet poručuje da u svemu što udjeljujemo moramo imati čistu namjeru i nijet, što znači da sve što dajemo i žrtvujemo činimo u ime Svevišnjega. Ako to udjeljivanje bude u ime bilo kakvih dunjalučkih ciljeva, da se vidi šta daje, ili pomaže stranu koja se bori da Allahova riječ bude donja, od takvih davanja i udjeljivanja nema ništa, to je bacanje imetka za koji ćemo biti pitani, kako smo ga zaradili i u kakve svrhe smo ga udijelili.

Moramo se pripremati da damo dževab na svako pitanje, u Danu u kome nema dunjaluka i njegovih intriga. Moramo se pripremati za Dan kada će se izvršiti analiza svih ljudskih djela, za Dan kada čovjek neće imati šansu da bilo šta prikrije ili izbjegne. To će biti Dan sukoba namjera. A pobjednici su, kako stoji u završetku ovog ajeta, oni koji su iskreni i bogobojazni.

Mr. Hajrudin-ef. BALIĆ

PRIČA IZ HADISA BOŽIJEG POSLANIKA

On je naš spasitelj

Šta će Allah, dž.š., uraditi sa ljudima na Dan obračuna ?

Upita učenik učitelja:

- Šta će Allah uraditi sa ljudima na Dan obračuna?

Učitelj: - Allah će sakupiti sve ljude, džine i životinje, okružiće ih meleci i Sunce će im se približiti na nekoliko milja.

Učenik: - A hoće li moći oni to da podnesu?

Učitelj: - Ljudi će biti tada po svojim djelima i jačini imana. Nekima će znoj biti do članaka, nekima do koljena, nekima do pojasa, nekima do prsa, a nekima do usta gotovo da se udavi.

Učenik: - Hoće li oni tada polagati račune Allahu?

Učitelj: - Ne. Kijametski dan ima etape. Oživljenje je samo jedna etapa, koja će vjernicima i griješnicima biti duga, a vjernike će Allah zaštiti u Svom hladu kada drugog hlada neće biti.

Učenik: - Kako će se ljudi ponašati u toj situaciji?

Učitelj: - Nevjernicima će biti teško, mislit će da je to najteže i molit će Allaha da ih izbavi, pa makar i u Džehenemu.

Učenik: - Da li će u Džehenemu, da nas Allah sačuva, kazna biti blaža?

Učitelj: - Bit će žešća, i to mnogo, ali će dužina boravka i sve teškoće sa kojima se tada susretnu učiniti da se mole za izbavljenje, pa makar i teže od toga.

Učenik: - Kako će se ponašati vjernici u tom teškom danu.

Učitelj: - I oni će, također, moliti da ih Allah spasi, posebno kada im se približi Džennet. Kada ga vide, čeznut će za njime.

Učenik: - Šta će onda raditi?

Učitelj: - Otići će svome ocu Ademu i molit će se njemu da se zauzme za njih kod Allaha da ih uvede u Džennet.

Učenik: - Šta će on uraditi?

Učitelj: - Adem će reći: „Želite da uđete u Džennet sa šefaatom vašeg oca, a on vas je iz njega izbacio kada je prekršio naređenje i pojeo plod sa zabranjene voćke. Ja nemam tu počast. Nisam na tako visokom položaju. Idite do Ibrahima, Allahovog miljenika, možda će se on za vas zauzimati.“

Učenik: - Ako su otišli Ibrahimu, da li se zauzimao za njih?

Učitelj: - Da, otišli su i obratili mu se: „O Allahov miljeniče, zamoli da nam se Džennet otvori.“ Odgovorio je: „Nisam ja na tako visokom položaju koji bi mi dao za pravo da molim ono što od mene tražite.“ Reći će mu: „Ti si Allahov miljenik. Zar On nije uzdigao tvoj položaj kada je rekao: (و اتخذ الله ابراهيم خليلا) „Da, bio sam Allahov miljenik, ali sa Njim nisam razgovarao niti sam Ga vidio. Sve je teklo preko izaslanika Džibrila.“ Pitali su: „Šta da radimo, kome da se uputimo?“ Ibrahim im reče: „Idite Musau, sa njim je Allah razgovarao, bez posrednika. Uzdigao ga iznad ljudi sa poslanicom i razgovorom. Ja sam iza njega po položaju i iza onoga ko je iza njega.“

Učenik: - Da li su otišli Musau da ga pitaju da se zauzme za njih kako bi ušli u Džennet.

Učitelj: - Otišli su, molili se i spomenuli njegov položaj kod Allaha.

Učenik: - Da li im je odgovorio? Da li se zauzeo za njih?

Učitelj: - Odgovorio je onako kako su prije njega odgovorili Adem i Ibrahim: „Nisam na tom položaju koji bi mi to omogućio. Idite do Isa, sina Merjemina. Sa mnom je Allah razgovarao, ali je njega stvorio Svojom riječju u utrobi njegove majke i od Njegovog je ruha.

Učenik: - Šta to znači Allahova riječ i Njegov ruh?

Učitelj: - „Riječ Njegova“ podrazumijeva da ga stvorio u utrobi njegove majke, bez biološkog oca, riječju „Budi“. Ova stvar je veličanstvena, uzvišena. Allah je s time izmijenio Svoj zakon da bi Isa a.s. bio dokaz ljudima. Učinio je da kao dijete, novorođenče govori. A da je ruh od Njega, znači da je On vlasnik duše i života. Allah je sa njim oživio mrtve koji bi poslije toga sa ljudima razgovarali.

Učenik: - Da li je on posredovao da pita Allaha da im otvori vrata Dženneta, da ih izbavi iz teškoće ovog položaja.

Učitelj: - Odgovorio je isto kao i oni prije njega - Adem, Ibrahim, i Musa: „Nisam tome dostojan, nemam tako značajan položaj.“

Učenik: - Gdje onda idu, kome se obraćaju?

Učitelj: - Pa da li poslije svega ima neko drugi osim Muhameda a.s. Na njega im je ukazao Isa a.s. govoreći: „On je spasitelj i spašava. On je onaj koji ima epitet zahvalnih, njemu pripada uzvišen položaj kakav niko ne postiže. On je razgovarao sa Allahom na uzvišenim nebeskim perivojima onda kada je bio na Mi'radžu. Vidio je njegov Nur uzvišeni. Gdje su poslanici i vjerovjesnici spram njega, pa i oni najpoznatiji i najveći?“

Učenik: - Kako će postupiti Poslanik a.s. kada mu se obrate da ih spasi i zauzme se za njih?

Učitelj: - Poslanik će stati ispred Arša, past će na sedždu Allahu Svevišnjem. Otpočet će sa zahvalama Allahu, sa kojima nije nikada prije molio. Allah će mu reći: „Ustani Muhamede, zauzmi se, bit će ti uslišano! Kaži, bit će ti udovoljeno.“

Učenik: - Plemeniti učitelju, zašto poslanici na početku nisu ukazali na njega?

Učitelj: - U pravu si sinko, ti si mudar i pametan dječak. Tvoje pitanje ukazuje na tvoju oštroumnost i dalekosežnost tvojih pogleda. Da se to razjasni važno je zbog više razloga:

Siruacija je specifična i događaj je značajan. Svi oni, iako su poslanici i vjerovjesnici, imaju svoje položaje i stepene do kojih mogu djelovati.

Svaki od njih kada ukazuje na drugoga ističe njegov značaj i veličinu njegovog mjesta kod Allaha dž.š.

Mudrost je i u tome što će ljudi pitati prvo Adema a.s., zatim one koji ga slijede, a odbijanje svakog od njih, govoreći da nije na tom nivou, ukazivat će na značaj Poslanika a.s. i njegovu prednost nad ostalim poslanicima. Da su se njemu direktno obratili i da im je pomogao, ne bi došla do izražaja njegova osobenost. Da nije bilo tako pomislio bi neko da ta privilegija pripada osim njemu i drugim poslanicima. Pošto su svi odbili i ukazali na njega, to govori da je od prvak i u tome.

Moguće je da je svako od njih znao da je šefadžija Muhamed a.s., da je on taj koga je Allah odabrao da bude onaj koji će se zauzimati. Prebacivanje te privilegije sa jednog na drugog biva postepeno Muhamedu a.s.

Da je posljednji, pa makar bio i najbolji. Dobro je uvijek davati prednost djedovima i očevima nad sinovima.

Ukazivanje na veličinu položaja i značaj zauzimanja (šefaata). Kada bi je ljudi postigli odmah bez truda, onda ne bi znali njenu vrijednost, značaj i

uticaj.

Učenik: - Ja sam znatiželjan, šta će se desiti poslije toga?

Učitelj: - Tada će Poslanik a.s. podići glavu i moliti Allaha da dozvoli ljudima da pređu preko Sirata i uđu u Džennet.

Učenik: - Šta je to Sirat, učitelju. Zašto je to važno?

Učitelj: - To je most koji je postavljen iznad Džehennema. Prelazit će ga ljudi na putu ka Džennetu. Onaj kod koga dobra djela budu brojna, spasit će se i uspijet će, a onaj kod koga nema dobrih dijela, ili ih je malo, pasti će u Džehennem, da nas Allah sačuva.

Učenik: - Kako će ga ljudi prolaziti?

Učitelj: - Kada se postavi Sirat, sa njegove desne strane će se postaviti emanet (povjerenje), a sa lijeve rodbinske veze. Zbog njihove vrijednosti i značaja, bit će pretvoreni u lik čovjeka onako kako Allah odredi.

Ko ispuni zadati emanet; bude na nivou odgovornosti koja mu je data; čiji govor bude ispravan, a srce čisto; kod koga njegova skrivenost bude blistava; ko obavlja dužnosti i izvršava ono čime ga Allah zadužio, a kloni se onoga što mu je zabranio; ko podržava one koji se bore za istinu i pomaže one koji su oskudni, otklanjajući teškoće kod ljudi; ko bude održavao rodbinske veze i činio dobročinstvo ocu i majci, braći i svojoj porodici i rođacima; ko oprosti onome ko mu nepravdu učini i obilazi onoga ko sa njim veze prekida – savladat će Sirat i stići do Dženneta. Ko bude suprotno od toga radsio, survat će se u vatru Džehennema, da nas Allaha sačuva.

Učenik: - Kako će prolaziti ljudi Sirat?

Učitelj: - Dobro si pitao, sinko. Ljudi će prolaziti preko Sirata shodno njihovim djelima. Onaj ko bude drag Allahu, ko poštuje Njegove zakone, ko se bori na Njegovom putu, ko proda dunjaluk, a opredijeli se za onaj Ahiret, proći će preko Sirata brzinom munje, koliko treptaj oka. To je odabrana skupina, koja prolazi, a da ne osjeti, zbog brzine, da je već prošla. Divne li za njih od Allaha počasti. Zatim dolazi druga skupina koja prolazi Sirat brzinom vjetra. Onda slijedi skupina koja prolazi Sirat brzinom ptice. Zatim ponestaje dobih djela i nastupaju prolaznici koji srazmjerno djelima sporo prolaze.

Učenik: - Gdje je tada Resulullah a.s.?

Učitelj: - Resulullah a.s. stoji nad Siratom, moli Allaha za spas, govoreći: „Gospodaru, spasi, spasi“, a i ostali vjerovjesnici mole slično ovome, zbog teškoće položaja i nepodnošljivih muka. Ovo se dešava sve dok ne prevagnu dobra djela.

Učenik: - Šta će se desiti poslije toga, molim te pojasni mi detljano.

Učitelj: - Poslije toga neće ostati niko osim griješnika i nevjernika. Sa strana Sirata će biti Kelalib od metala Makufetu glave. Ko bude mali griješnik ići će lagano Siratom. Možda će ga malo ometati i trpjet će posljedice od Kelaliba, ali će se spasiti vatre i njene žestine. Bit će i onih koji će sporo hodati, imat će i onih koji zbog mnoštva grijeha neće biti u mogućnosti da se kreću osim puzeći. Psi će jesti njegovo tijelo i otkidati njegove dijelove, ali će ih Allah napokon spasiti. Oni se neće zakačiti, osim za koga dobiju naređenje. Bacat će u provalije Džehennema nevjernike, nasilnike koji u svemu pretjeruju. Oni bivaju bacani u Džehennem, da nas Allah sačuva.

Učenik: - Znaš li kada stiže u Džehennem onaj koga čelične kuke zakače i odbace u džehennemske uvale?!

Učitelj: - Sedamdeset godina po našem računanju vremena.

Učitelj i učenik su zaključili dijalog riječima: „Allahu, molimo Te za Džennet i ono što nas njemu približava od govora i djela.“

Molimo Allaha da nas sačuva vatre i onoga što nas njoj približava od go-

Tužnom gradu, Srebrenici...

Događaj, od kojeg suze same teku,
Rane još uvijek bolno peku,
Srca su puna bolne patnje,
Na dušama ne zacjeljuju rane ratne.

Htjeli su da pokažu i dokažu
Svoju moć pred ostalim svijetom,
Pa se sjetiše naroda vrijednog,
Koji vjerovaše u Allaha Jednog.

Muslimansku krv odlučiše da proliju,
Majčine suze još uvijek proklinju
Onu dušmansku kamenu ruku,
Što joj uze život sinu i unuku.

Ne imadoše oni ni stida ni srama,
U srcima njihovim tada bješe tama.
Zločinci ne znaju za moralne vrijednosti,
Ubiše nevine simbole čednosti.

Svaka čista duša tada je žrtva bila,
Muslimanske krvi zemlja se natopila,
Ti nevini ljudi nizašta krivi,
Zašto nisu k'o ostali živi?

Nedušne su ljude i djecu mučili,
Zar su ih tome roditelji učili?
Dječji plač i vrisak što čuju,
I prolivena krv sad im duše truju!

Mnogo toga sada, meni jasno nije,
Puno čudnih stvari ovaj svijet krije.
Što ih ubijahu, ako nisu krivi,
Zar nema svako pravo da živi...?!

Uvijek kad se sjetim, tužna ja ću biti,
Gorčinu i mržnju ja ne mogu skriti.
Suza će da vlaži ovo moje lice,
Uvijek kad se sjetim Srebrenice...

Maida Bećirović

Abduselam-ef. FETIĆ

LJUBAV PREMA POSLANIKU

Zašto volim Poslanika s.a.v.s?

Imam Nevevi r.a. kaže: „Sva ova tri značenja ljubavi prisutna su u ljubavi prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. jer je on taj u kome su sabrane sve prirodne ljepote, sva pohvaljena svojstva ćudi i najuzvišeniji stepen morala. On je taj koji je učinio, uz Allahovu dž.š. pomoć i odredbu, najveću dobrobit čovječanstvu kada mu je ukazao na pravi put, put koji vodi stalnoj sreći i spasu od vječne propasti.“

Govor o Allahovom Poslaniku s.a.v.s. je velika čast, a govor o ljubavi prema njemu je najveća slast. Jezik se sladi spominjanjem njegovih imena i svojstava i dok govori o njegovom plemenitom životu. Uši se raduju kada slušaju njegove oporuke, upute i savjete u hadisima časnim. Zdrav um klikće pred mudrostima njegovih izreka, dok tijelo i duša doživljavaju bezgraničan užitak i sreću kada rade po njegovom Sunnetu.

Naši životi su protkani njegovim uputama i savjetima, pa šta onda da kažemo o ljubavi prema njemu? Može li se iskazati zrno te ljubavi na nekoliko stranica?

Ipak, i to malo je dovoljno u ovo vrijeme da oživi naša zamrla srca, ojača volju, poveća brigu i aktivnost, te pokrene osjećanja, kako bi poboljšali naš odnos prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. i time stekli dobrobiti ovog i budućeg svijeta, spas i uspjeh, uz Allahovu dž.š. pomoć.

Šta je to ljubav?

U terminologiji ne postoji jedinstvena definicija ljubavi, jer kada se govori o ljubavi, govori se o osjećanju koje prožima čitavog čovjeka dok ne dođe do centra njegovog srca. Zato ne možemo za ljubav reći ni da je tjelesno niti duševno osjećanje, jer se posljedice ljubavi osjećaju u dubini duše, izrazu lica, pokretima tijela, oka i osmjehu na usnama.

Ljubav, kako kažu Ibn Hadžer i Ibn Kajjim, neka je Allahova dž.š. milost nad njima, ne može se definisati, jer je to duševno osjećanje o kojem je teško govoriti.

Najbolji dokaz tome jeste to što ne možemo postaviti mjeru za ljubav, čak ni odrediti povod ljubavi prema nekome. Neku osobu iznenada sretnemo i zavolimo je, dok sa drugima živimo sav svoj život, a i dalje osjećamo udaljenost od njih.

Ljubav je jedna velika tajna kroz koju se ogleda Uzvišenost Allaha dž.š. u tome kako je stvorio čovjeka.

Ljubav je osjećanje koje ne možemo definisati precizno, iako su neki učenjaci pokušali dati terminološku definiciju ljubavi.

U ljubavi prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. učestvuje svaki naš atom. Njega volimo srcem zbog njegove prirodne ljepote, volimo ga umom jer posjeduje najpohvaljenija svojstva, volimo ga jer nam je obaveza da uzvratimo na njegovo dobročinstvo. Ljubav prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. je ljubav u kojoj zajedno učestvuju duša i tijelo, srce i um.

Kadi Ijad r.a. u svom djelu „Eš-Šifa'“ kaže: „Ljubav je poistovjećivanje želja onog koji voli sa željama voljenog.“

Znači, ako težiš ka onome što voli voljena osoba, družiš se sa njom, slijediš je, to je dokaz ljubavi prema toj osobi. Ali ako malo bolje razmislimo o ovoj definiciji naći ćemo da je ovo opis posljedica ljubavi, a ne i definicija same ljubavi. Dakle, ljubav se pojavi u srcu, zavolimo neku osobu, onda težimo ka onome što je u skladu sa težnjama te osobe, i to je jasno. Ibn Kajjim r.a. je u svojoj knjizi „Vrt ljubavi“ naveo razne definicije ljubavi, ali ako analiziramo te definicije doći ćemo do zaključka da one ne definišu samo osjećanje ljubavi već jednu od dvije stvari: svojstva voljenoga ili posljedice te ljubavi.

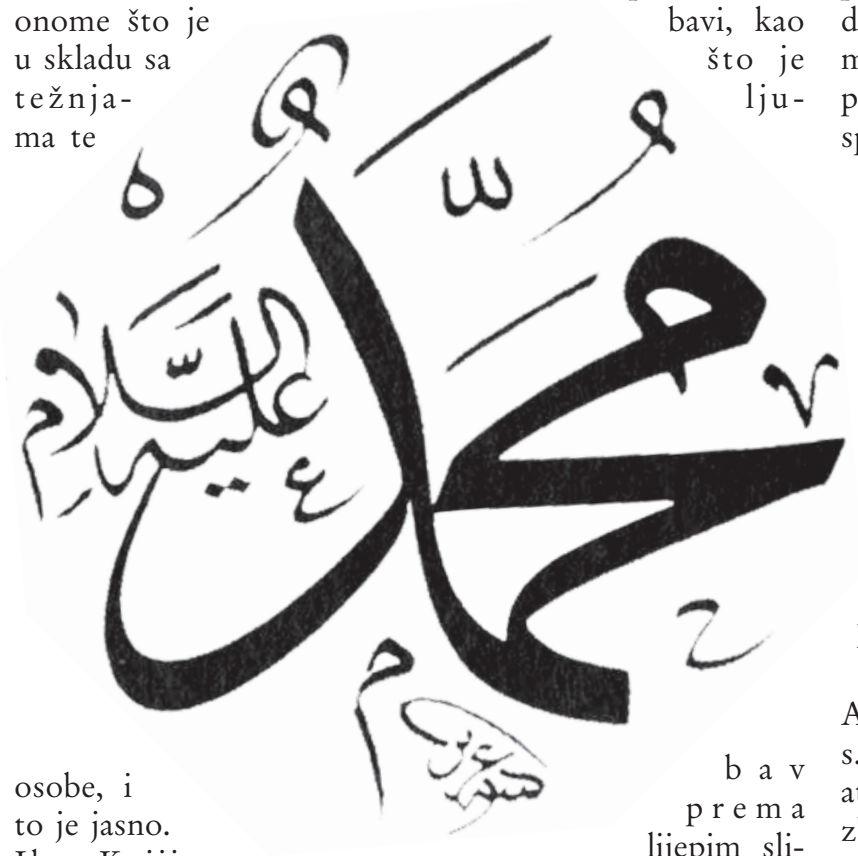

Dakle, kada hoćemo govoriti o ljubavi govorimo o svojstvima voljene osobe koja utiču na onoga koji voli da zavoli tu osobu. Za ta svojstva možemo reći da su to ljepote koje percepira onaj koji voli. Percepcija može biti: tjelesna, misaona i duhovna. Čovjek percepira čulima: vida, sluha, mirisa, ukusa, dodira – centrima tjelesne ili vanjske percepcije, umom – centrom misaone percepcije i srcem – centrom duhovne percepcije.

Tako ljepote ili svojstva koje možemo dokučiti tjelesnim čulima utiču na pojavu ljubavi, kao što je ljubav prema lijepim slikama, prizorima, hrani, pićima i dr. To je ona prirodna ljubav u čovjeku i ona je najmanji stepen ljubavi.

Ljepote koje možemo dokučiti umom čine da se pojavi ljubav nakon što um shvati pohvaljena svojstva, vrijednosti, lijepo ponašanje, ćud i moral. Ova ljubav je drugi stepen ljubavi.

Postoji, također, i ljubav koja se javlja kada nam neko učini neku dobrobit i dobro djelo. U ovom slučaju ljubav se javlja zbog duhovne ljepote i ona je jedan način zahvalnosti na to dobročinstvo.

Imam Nevevi r.a. kaže: „Sva ova tri značenja ljubavi prisutna su u ljubavi prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. jer je on taj u kome su sabrane sve prirodne ljepote, sva pohvaljena svojstva ćudi i najuzvišeniji stepen morala. On je taj koji je učinio, uz Allahovu dž.š. pomoć i odredbu, najveću dobrobit čovječanstvu kada mu je ukazao na pravi put, put koji vodi stalnoj sreći i spasu od vječne propasti.“

Ako pogledaš u njegov izgled, vidjet ćeš krajnju ljepotu, u njegovom ponašanju ćeš shvatiti najuzvišeniji stepen morala, a u njegovoj dobrobiti prema čovječanstvu, a posebno prema svom ummetu, vidjet ćeš krajnju iskrenost.

U ljubavi prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. učestvuje svaki naš atom. Njega volimo srcem zbog njegove prirodne ljepote, volimo ga umom jer posjeduje najpohvaljenija svojstva, volimo ga jer nam je obaveza da uzvratimo na njegovo dobročinstvo. Ljubav prema Allahovom Poslaniku s.a.v.s. je ljubav u kojoj zajedno učestvuju duša i tijelo, srce i um.

Samo ovakva ljubav je iskrena ljubav, ljubav koju zaslužuje Allahov Poslanik s.a.v.s.

Gazi Sinan–begova džamija

Sead-ef. ŠAĆIROVIĆ

Džamija se nalazi na uglu ulica Gradske i Višegradske, do Gradskog parka. Stoljetne krošnje visokog drveća daju joj hladovinu i čine je veoma ugodnom, posebno u ljetnim, vrelim danima. Njen položaj je izuzetan jer se nalazi u samom centru grada, na ivici Novopazarske tvrđave - „Nad gradom“.

Gazi Sinan–begova mahala i džamija u njoj spominju se još daleke 1528. godine. Dr. Ejup Mušović navodi mogućnost da je Sinan–beg, zajedno sa svojim bratom Abdullahom, bio vlasnik ili zakupac rudnika na Rogozni ili Gluhavici. Oni su bili vrlo bogati. To bogatstvo su uvakufili i poznati su kao graditelji džamija sa pratećim objektima.

Ova džamija je bila locirana u središtu Sinan–begove mahale, koja je 1528. godine brojala 17 domaćinstava, 1540. godine 10 domaćinstava, a 1767. godine pominje se Sinan–begov džemat.

Kao i druge novopazarske džamije, i ona je mnogo puta rušena i paljena. U ratu, koji se vodio između Austrije i njenih saveznika sa jedne strane i Turske sa druge od 1683. do 1699. godine, Novi Pazar je stradao i bio sravnjen sa zemljom. U tom pustošenju spaljena je i Sinan–begova džamija. Godine 1728. džamiju je obnovio niški paša Osman Topal, pa je u narodu bila poznata kao Osman–pašina ili Nova džamija. Njen sadašnji izgled je dobila u toj velikoj obnovi 1728. godine. Već 1809. godine ona je znatno oštećena, te je obnovljena u drugoj polovini 19. vijeka.

Nakon završetka Drugog svjetskog rata, komunističke vlasti su ovu džamiju koristile kao skladište za žito i ostale namirnice. U nju su i konje sa tovarom uvodili i po džamiji ostavljali nečist i prljavštinu. Iz ovog teškog perioda džamija je opstala kao veoma ruinirana građevina, koja se usljed pojave velike vlage i buđi, a nakon skladištenja žita, dobro oštetila. Njeni zidovi su vidno propali usljed djelovanja vlage i glodara koji su se hranili uskladištenim žitom u njoj.

Prije dvadesetak godina džematski odbor je restaurirao džamiju, ali bez stručne pomoći, te je njeno stanje ostalo veoma teško i urušavajuće. Zbog takvih okolnosti Mešihat IZ–e Sandžaka 04.07.2005. godine angažuje stručnu komisiju koja je izvršila pregled džamije sa aspekta njene dalje upotrebljivosti i mogućnosti sanacije, o čemu je, između ostalog, komisija dala sljedeći zaključak: „U ovakvom stanju konstrukcije, džamija nije bezbjedna za dalju upotrebu jer postoji objektivna opasnost od zarušavanja zidova i krova, pa se preporučuje hitna sanacija i totalna rekonstrukcija.“

Zbog nedostatka sredstava i opšteg stanja u kome se nalazio naš grad, pa i cijela država, džamija još nije obnovljena. Ostaje nam da radimo na tome da ovu ljepoticu obnovimo i učinimo je dostupnom vjernicima koji sa čežnjom očekuju dan njenog ponovnog otvaranja.

Ova džamija nije okružena modernim zgradama zahvaljujući zelenim površinama oko nje koje su sačuvane u vidu Gradskog parka i Rekreacionog centra, pa je njena monumentalnost vidno sačuvana. Posebno se to ogleda u njenoj munari koja je jedna od najljepših na ovim prostorima. Nekada je džamija imala ulaz od strane jaza, tj. iz pravca današnjeg Gradskog bazena, ali je tok vremena promijenio situaciju na terenu pa su na tom mjestu izgrađene stambene kuće. Pored tog ulaza se nalazilo drveno korito sa izvorskom vodom na kome su ljudi pili i uzimali abdest.

Džamiju krasi veoma lijep plafon od drveta, koji je izrezbaren, koji je ukrašen i spušten na ćoškovima tavana. Na plafonu su, u raznim bojama, koje su jedva vidljive, iscrtani motivi cvijeća. Ovaj plafon je jedinstven i ne posjeduje ga nijedna džamija u Novom Pazaru.

Nadamo se da će i država i grad Novi Pazar imati sluha za očuvanje ove džamije i da će podržati njenu prijeko potrebnu rekonstrukciju, te da će pomoći Islamskoj zajednici da džamiju temeljito i adekvatno obnovi kako bi je sačuvali od propadanja i urušavanja. Obaveza svih nas zajedno jeste da džamiju sačuvamo za pokoljenja koja dolaze i da nastavimo tradiciju gradnje i obnove Božijih kuća kako bi osigurali opstanak i sačuvali dokaze o postojanju našeg naroda i našeg vjersko-kulturnog nasljeđa.

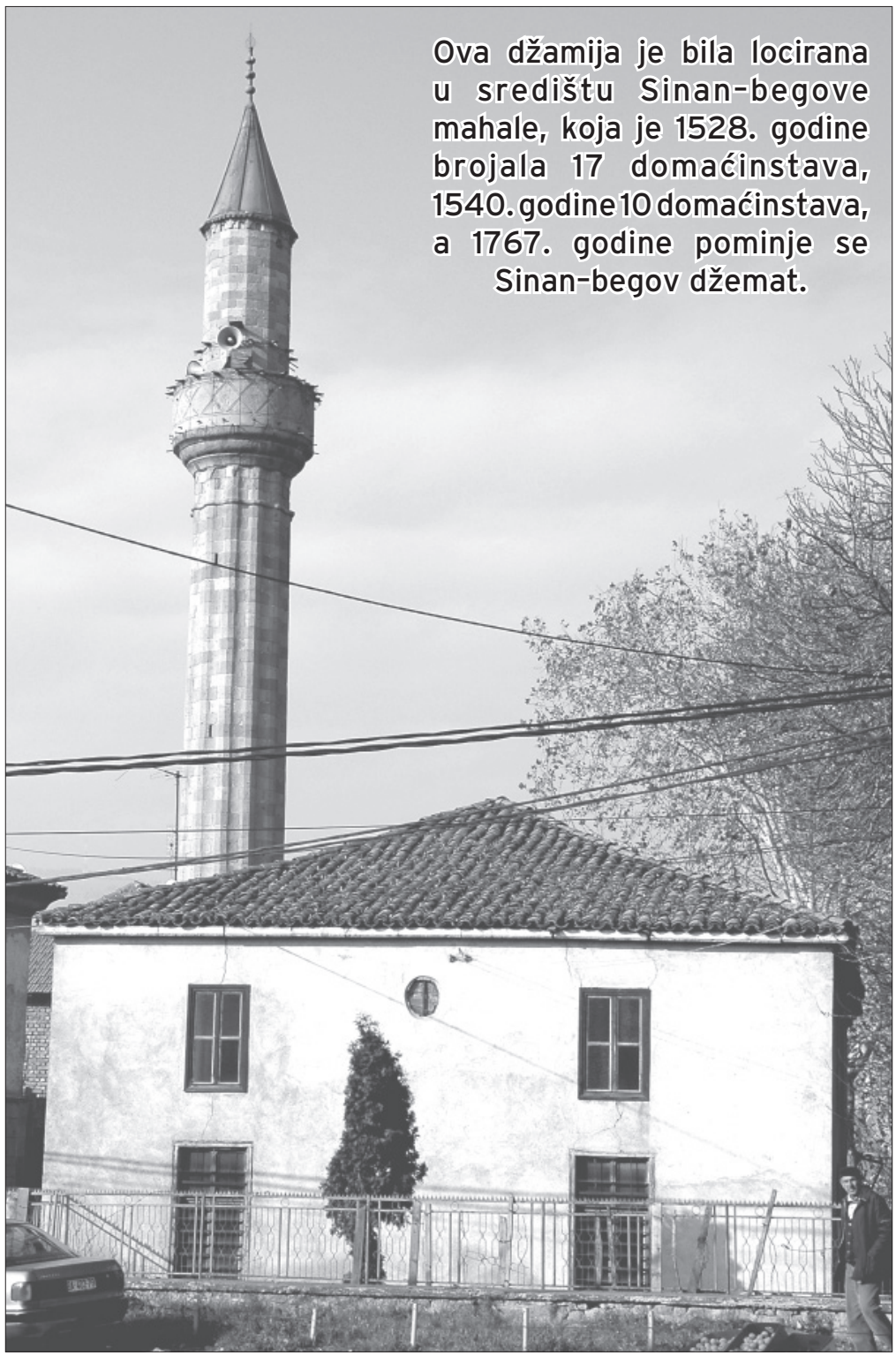

Ova džamija je bila locirana u središtu Sinan-begove mahale, koja je 1528. godine brojala 17 domaćinstava, 1540. godine 10 domaćinstava, a 1767. godine pominje se Sinan-begov džemat.

Nakon završetka Drugog svjetskog rata, komunističke vlasti su ovu džamiju koristile kao skladište za žito i ostale namirnice. U nju su i konje sa tovarom uvodili i po džamiji ostavljali nečist i prljavštinu. Iz ovog teškog perioda džamija je opstala kao veoma ruinirana građevina, koja se usljed pojave velike vlage i buđi, a nakon skladištenja žita, dobro oštetila. Njeni zidovi su vidno propali usljed djelovanja vlage i glodara koji su se hranili uskladištenim žitom u njoj.

Doc. dr. Admir MURATOVIĆ

GENOCID U SREBRENICI - 13 GODINA POSLIJE

Da se ne zaboravi

Srebrenica će zauvijek ostati tamna mrlja na obrazu čovječanstva, zbog toga što su imali dovoljno mehanizama da je spriječe, a nisu imali snage (čitaj: volje) da to, zaista, urade. Srebrenica je, kao što je svima poznato, odlukom Savjeta bezbjednosti UN-a 1993. godine, proglašena za zaštićenu zonu

Dana 11. jula navršilo se 13 godina od strašnog pogroma koji se na pragu 21. vijeka, u srcu „civilizirane“ Evrope, desio jednom narodu koji je bio kriv samo zato što je izgovarao šehadet. Nad Bošnjacima muslimanima Srebrenice izvršen je genocid. Nije to prvi put da su svoju pripadnost islamu Bošnjaci morali tako skupo platiti, ali sama činjenica da se to dešava pred sami početak trećeg milenijuma govori u prilog tezi da se čovječanstvo nalazi u velikoj moralnoj krizi. U genocidu u Srebrenici nisu samo uzeli učešća izvršioci. Zbog Srebrenice svijet ne može više ići svijetla obraza. Bilo je dovoljno načina da se taj strašni zločin, genocid, preduprijedi, spriječi, ali žrtva je nosila muslimansko ime.

Srebrenica će zauvijek ostati tamna mrlja na obrazu čovječanstva, zbog toga što su imali dovoljno mehanizama da je spriječe, a nisu imali snage (čitaj: volje) da to, zaista, urade. Srebrenica je, kao što je svima poznato, odlukom Savjeta bezbjednosti UN-a 1993. godine, proglašena za zaštićenu zonu.[1] Da obezbjeđuje tu zaštićenu zonu, također odlukom UN-a, dat je zadatak Dutchbat-u III, holandskim snagama. Pred dolazak u Srebrenicu, u januaru 1995., Dutchbat III (uobičajeni nazivi UN snaga u BIH su bili skraćenice prvog dijela naziva zemlje iz koje dolaze i riječi „bataljon“, npr. holandski bataljon Dutchbat, britanski bataljon Britibat, i sl. - prim. prev.) obavio je posljednju vježbu u Njemačkoj. U želji da stvore atmosferu enklave, veterani jedinice Dutchbat I obukli su se kao domaće stanovništvo i vojska: „Bošnjaci“ su bili u dugim bijelim haljinama i turbanima, a „Srbi“ sa velikim ruskim šubarama. Nepotrebno je reći da, kad stignu u Srebrenicu, holandski vojnici nikada neće naići na muslimane koji odgovaraju ovakvom opisu, a ni Srbi nisu imali naviku da nose ruske šubare.

O tome koliko im je bilo stalo da stvarno nešto učine u pogledu zaštite elementarnih prava Bošnjaka u Srebrenici, govori sljedeći podatak. Holandski major De Ruijter iz vojnoobavještajne službe, vojnicima je, prije polaska, rekao da se lokalno stanovništvo sastoji od „običnog ološa“. U Srebrenici UN šalju holandski bataljon, iako se zna da oni nemaju profesionalni kadar, već im je kontigent uglavnom sastavljen od vojnika na redovnom odsluženju vojnog roka. Sasvim je drugačiji zadatak odbrane sigurnih zona u Bosni predviđao Joris Voorhoeve, daleke 1992. godine, dok je bio direktor političko-analitičkog centra Clingendael: “Zaštićene zone za civile se moraju stvoriti sa 50 do 100 hiljada dobro obučenih i dobro opremljenih vojnika, da se okonča pokolj.”[2] Predvidio je da bi, u slučaju vojnog nasilja, vojnici bili na strani ugroženog civilnog stanovništva. Tri godine kasnije postao je holandski ministar odbrane, politički odgovoran za vojnike koji su stajali po strani dok su Ratko Mladić i njegova vojska muškarce Srebrenice kao stoku tjerali na pogubljenje po kratkom postupku. No, to mnogo ne čudi ako se na umu imaju priče o tome kako su holandski vojnici silovali lokalne žene u zamjenu za kutiju cigareta. Na zidovima prostorija u kojima su bili smješteni stoji: No teeth? Mustache? Smel like shit? (sic!) Bosnian girl! (Nema zuba? Ima brkove? Smrdi kao đubre? Bosanska djevojka!)

Glavni problem za svijet i Evropu je bio što su oni bili skloni mišljenju da se tu radi o jednom tipičnom balkanskom lokalnom ratu. Kad je enklava pala, javno mnjenje u Holandiji zaboravilo je stanovništvo i zahtijevalo siguran povratak svojih vojnika. Uprkos formalnom insistiranju da se prestane sa gađanjem civilnog stanovništva i kršenjem zaštićene zone, general Janvier, „poštujući akcije“ generala Mladića, u pismu kojeg mu šalje brine za bezbjednost 30 svojih „zarobljenih“ vojnika. Joris Voorhoeve, sada ministar odbrane, kazao je: „Hoću da se ti muškarci i žene vrate neozlijeđeni.“ Na pri-jetnju generala Mladića ili Tolimira da će „pobiti zarobljene“ holandske vojnike, vojno rukovodstvo UN-a, (Akashi, Janvier, Smith i dr.) uz saglasnost holandskog ministra odbrane, obustavlja jedino efikasno sredstvo odbrane enklave – vazdušne udare. I ne samo to, Holanđani su 13. jula 1995. godine predali spisak sa imenima 239 muškaraca i dječaka, koji su bili u vojnoj bazi holandskog bataljona u Potočarima. Nakon što su dobili naređenje od holandskih oficira da napuste Potočare, oni su 13. jula 1995., zajedno sa ostalim izbjeglicama, prošli kroz kapiju iza koje su ih čekali srpski vojnici. Od tada im se gubi svaki trag. Prije završnih pregovora s Mladićem, potpukovnik Karremans dobio je instrukcije iz centralne komande u Hagu. Sve su se ticale sigurnog povlačenja holandskih vojnika i opreme. Osim lokalnog osoblja Dutchbata, drugi muslimani nisu ni pomenuti. Karremans čak nije dobio ni naredbu da se raspita za njihovu sudbinu.

Kasnije, tog ljeta, holandski predstavnik u UN, Niek Biegman, je rekao: „Ne ostavlja se neki snažan utisak kada odeš negdje da neko mjesto štitiš, a prvi ti je prioritet da izvučeš svoje ljude.“[3] Emir Suljagić je bio manje ironičan kada je opisivao ponašanje Dutchbata u tim sludim posljednjim danima: „Ono što sam vidio bila je hladna, skoro birokratska indiferentnost i izdaja obrazovanih i, po svim standardima, inteligentnih ljudi. Ljudi, koji se tih dana ili nisu usuđivali ili nisu htjeli da budu ljudi.“ „Svi oni pobijeni ljudi još jednom su gurnuti u pozadinu“, kaže pisac Remco Campert, „gde su ionako bili smješteni.“ Da je pukovnik Karremans još uvijek bio u stanju da na konferenciji za novinare u Zagrebu kaže kako u ovom ratu nije bilo „dobrih i loših“, godinu dana kasnije je Voorhoeve, na prvom obilježavanju godišnjice masakra, bio dovoljno hrabar da kaže: „Da se Mladić suočio sa jakom silom UN,

vjerovatno bi odustao od osvajanja Srebrenice.“ A bivši ministar spoljnih poslova Koojimans je, takođe, 1996. priznao: „Stari moto da UN nije ni na čijoj strani više ne odgovara. Mandat se mora promijeniti, tako da se mir čuva ne samo tako što se zaraćene strane drže razdvojene, već i tako što će se mir silom provoditi. Iz ove perspektive shvatam da to traži potpuno drugačiji stav od onog kojeg vi šaljete.“

Nisu samo holandski vojnici i oficiri bili inferiorni prema pravima Bošnjaka u toku rata u Bosni. Za njima nisu zaostajali ni ostali visoki vojni oficiri velikih država. Britanski i francuski UN-generali, kao što su Majkl Rouz i Filip Morion, neprestano su prikrivali povrede ljudskih prava. Rouz je, nimalo se ne stideći, porekao veliki broj žrtava u Goraždu, potom ga je korigovao Tadeus Mazovjecki. Morion se kao pobjednik šetao spaljenim mjestom Cerskom, u koje se bile upravo umarširale srpske trupe. Širom svijeta je citirana njegova izjava da nigdje nije vidio bošnjačke leševe. I tad je Mazovjecki odlučio da podnese ostavku na svoj mandat izvjestioca UN-a o ljudskim pravima za bivšu Jugoslaviju. Kazao je: „Ne mogu se više pretvarati da sam u stanju zaštititi ljudska prava pod ovom zastavom.“ I on je primijetio kako su ljudi u logoru piljili u plavu zastavicu, i dodao: „Nakon Srebrenice ja se, kao Poljak, u Evropi osjećam manje sigurnim.“[4]

Umjesto da nešto slično učine i ostali, oni jedni te isti političari, intelektualci, kao i crkveni velikodostojnici, koji strastveno osuđuju holokaust, nisu željeli ništa znati o ratnim zločinima u Bosni, kakav je to bio genocid. Da ne govorimo o tome da nešto preduzmu kako bi ga spriječili. „Evropa nije ništa naučila iz holokausta“ - izjavio je Mark Edelman, posljednji preživjeli komandant jevrejskih boraca za slobodu Varšavskog geta, u bivšem koncetracionom logoru Buhenvald kod Vajmara, u novembru 1993. godine, na manifestaciji Društva za ugrožene narode, posvećenoj Bosni. Konvencija o genocidu, nastala dok je svijet tek dolazio sebi nakon otkrića logora, pisana je tako da izvršiocima bude nemoguće da se sakriju iza tehničkih detalja. General Krstić, koji je u žalbenom postupku tvrdio da je broj žrtava u Srebrenici isuviše mali da se na njega primijeni termin „genocid“, otkrio je to na svoju štetu.

Ne može se argumentovano tvrditi da je Konvencija o genocidu spriječila ijedan genocid. Nakon Bijafre i Kambodže, nakon Ruande i - da - Bosne, to je očigledno svakome. Kako je Simon Vajl, i sama preživjela žrtva Aušvica, rekla na obilježavanju šezdesete godišnjice oslobađanja logora, u januaru 2005.: „Ipak se želja svih nas da se ovo „više nikad ne desi“ nije obistinila. Bilo je od tada još genocida.“ Umjesto jedne sveobuhvatne akcije, po Evropi su pisane izjave iz kojih proizlazi da države EU, a ni druge države u UN, nisu spremne „priznati“ nove granice koje se stvaraju silom, te da osuđuju nasilničke mjere koje je preduzimala srpska vojska. Svijet se zadovoljio „razmišljanjima“, odnosno „provjerom“ da li bi se finansijskim ili ekonomskim mjerama mogao izvršiti veći pritisak. Na dotad ravnodušnu politiku Sjedinjenih Država veliki uticaj imao je događaj tokom otvaranja Muzeja holokausta u Vašingtonu, 22. aprila 1993. godine. Usred svog glavnog govora, koji je držao onaj ko je preživio holokaust, Elie Wiesel je odstupio od svog rukopisa, okrenuo se predsjedniku Sjedinjenih Država Bilu Klintonu i rekao: „Gospodine predsjedniče, posjetio sam Sarajevo i još ne mogu da spavam. To je drugi holokaust - gospodine predsjedniče, morate nešto da učinite!“ Svjedoci pričaju da su ove riječi Eli Vizela pale kao grom iz vedra neba na okupljene zvaničnike međunarodne politike i da je auditorij bio kao skamenjen. Predsjednik Bosne i Hercegvine u to vrijeme, rahmetli Alija Izetbegović, je u jednom očajnom pismu, koje je 7. maja 1995. godine poslao generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija Butrosu Galiju, s teškom gorčinom morao ustanoviti „kako Ujedinjene nacije svojim ponašanjem krše vlastite rezolucije“.

Da Evropa, ustvari, i nije imala dovoljno volje i odlučnosti da reaguje, svjedoči i još jedan podatak: Kristian Švarc – Šiling, u svom feljtonu „Srebrenica, deceniju poslije“, kaže: „Prilično cinično objašnjenje dobio sam od britanskog ambasadora, koji mi je došao u kurtoaznu posjetu u moj poslanički ured u Bonu, pošto sam kritikovao držanje Evrope i javno ga žigosao. Prilikom te posjete dobio sam jedno, po mom mišljenju, potpuno besmisleno objašnjenje razloga za politiku Velike Britanije: nijedna evropska zemlja, kako mi je objasnio, nije ni najmanje zainteresovana za to da se ozbiljno angažuje u tom konfliktu na Balkanu, niti da se vojno umiješa. U očima Velike Britanije, kraj rata će uslijediti jedino zbog međusobnog „iscrpljivanja zaraćenih strana“, kada se budu dovoljno naratovale.“

Nekoliko dana nakon srebreničke katastrofe, čitav niz poslanika Parlamenta Savezne Republike Njemačke dao je duboko očajnu i dirljivu izjavu koju na ovom mjestu ne bi trebalo prešutjeti. Izjava od 14. jula 1995. godine, povodom pada Srebrenice: „Odrasli smo u zemlji koja na svojim plećima nosi beskrajnu krivicu. Mnogi od nas su tek odrastajući shvatili da je Njemačka odgovorna za najnečovječniji genocid u istoriji. Odrasli smo s ubjeđenjem da više nikada ne smijemo da dopustimo da se ponovi nešto slično. A demokratija u Saveznoj Republici Njemačkoj se, zajedno sa demokratijama Evrope i Amerike, činila garantom da se takva katastrofa nikada više ne ponovi.

Sada smo suočeni s tim da UN već tri godine lavira tamo-amo u politici prema Bosni, jer politički interesi koji su na djelu u toj organizaciji ne dopuštaju jedinstveno djelovanje. Prihvataju se ubijanja, selekcija i progoni hiljada ljudi.

Vodeći političari NATO se ponašaju kao da NATO i njegov vojni potencijal služe samo za simboličnu demonstraciju. Je li moguće da je Sjevernoatlantski savez, kao najjači savez na svijetu, nesposoban da obezbijedi poštovanje odluka Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija o zaštiti nedužnog stanovništva u Bosni?

Sada vidimo da važnim predstavnicima UN i NATO uopšte nije stalo do djelotvornog instrumenta za spasavanje ljudi u Bosni. Time su Ujedinjene nacije tokom posljednje tri godine - klateći se između pokušaja da se nepristrasno zaštiti mir koji ne postoji, da se prikrije vlastita nemoć i popustljivost prema nekolicini članova - dopustile da ih instrumentalizuju za tolerisanje zločina u Bosni i Hercegovini.“[5]

Ne čudi onda da je upravo od mnogih Bošnjaka poteklo pitanje, ne ponaša li se Zapad tako hladnokrvno prema zločinima u Bosni samo zato što su u Bosni u prvom redu žrtve bosanski muslimani?[6]

---

[1] Žiga J., Dokumenta o zločinima u Srebrenici, Sarajevo, juli 2005.

[2] Kelemans K., Srebrenica, deceniju poslije, Dnevni list Danas, feljton, 21. jul 2005.

[3] Ibid, feljton (2), 22. jul 2005.

[4] Gebert K., Srebrenica, deceniju poslije (6), Dnevni list Danas, feljton, 27. jul 2005.

[5] www.danas.co.yu, feljton, 4. avgust 2005.

[6] Centar za istraživanja i dokumentaciju Saveza logoraša Bosne i Hercegovine, zločin na ženom Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1999., str. 41.

Na konkurs koji je Glas islama raspisao na temu "Srebrenica" pristigli su brojni radovi, a naš žiri odbarao je najbolji. Zbog ograničenosti prostora objavljujemo samo prvonagrađeni

Ne plači, kćeri

Šefika BEGOVIĆ-LIČINA

Kakva je ovo tama u očima mojim? Zašto ne vidim sunce da sija? Što promiču oblaci od krvi? Zašto je utihnuo život, kao da nema ni ljudi ni ptica? Zašto ječi i plače moja Srebrenica?

Da li ovo kaplju ledene kapi na oči moje i ledom mi lede razum i dušu? Ko to jauče, jeca i zove? Kakvi su ovo rafali i ko to puca? Ko to psuje majku balijsku?

- Majko! Majko, pomozi mi! Majko!

- Je li to glas djeteta moga? Gdje se to nalazi curica moja? Bože dragi, da li to ludim?

Noge mi teške k'o da su od olova, a ruku nemam. Ne vidim ništa, a maći ne mogu. Htjela bih pomoć' djetetu što zove, al' snaga izdala.

- Majko! Majko moja! Ne daj me, majko!

- Gdje si to, curice moja? Sad ću, Razija, kćeri! Sad će majka! Evo majke!

O, Bože dragi, gdje sam ja ovo? Zasjeklo uže u mehke ruke, pa kida i siječe. Ne mogu maknut'. Zove Razija, prvenka moja, i pomoć traži. Dijete mi ujela zmija il' kolju hijene, pa ječi i doziva. Možda je u bunar pala, pa se udavit' može. Dragi Bože, što sam slijepa? Što kaplju krvave suze iz oba oka moja? Ne vidim ništa, a htjela bih silom. Šta mi je s djetetom, Allahu mili? Je li ovo svijeta kraj? Kijamet, bezbeli! Kakav je ovo zadah, smrad i vonj ljudski što puni nozdrve moje? Pih! Kako bazde ljudska nedjela!

- Razija, oči! Što me to zoveš, kćeri? Ko je to s tobom i zašto ječiš? Ko to viče, psuje i žvalavo se smije?

- Pusti mi kćer, nesoju ljudski! Ne diraj nevino dijete moje! Srce ću ti čupat' živo i oči kopat tvoje, samo odveži ruke moje! Vidjet ćeš, gade, kako majka brani dijete svoje!

- Majko! Majko! Gdje si, majko?

- Ne plači, kćeri, sabura imaj! Uzdigni dušu iznad tijela, pravo do neba, do zvijezda nebeskih! Na nebu su džennetske ptice, što lete iznad naše Srebrenice. Poleti s njima u susret zori i ne slušaj šta gad govori. Ne gledaj dolje ljudsko nedjelo! Pljuni ga, Razo! Pljuni ga, kćeri! Pljuni gada u lice nakazno! Neka zapamti pogan prkos, ponos i inad bosanski.

- Majko, pomozi mi! Majko, gdje si?

- Ne plači, kćeri, majka te moli! Zamišljaj, srećo, kuću i imanje naše. Eno ti same na livadi ovce i ono tvoje šareno janje. Potrči, Razo! Potrči, janje te traži! Babo te čeka na kraju čaira, da te zagrli i na leđa popne.

„Babin pupoljak, babina ružica. Curica moja i ponos babin" - tako ti tep'o, ljepoto naša.

- Ne plačem ni ja, mila, kunem se tobom. Ova voda što moje lice mije, to, vjeruj, kiša u potocima lije.

Evo, kćeri, ponovo vidim!

Srebrenica u suncu sija. Na nebu plavom, duga svakakvih boja. Sve je u cvatu i sve miriše. Ezani uče, sedždi se pada. Bože dragi, ljepote Tvoje i darova Tvojih!

Evo, peče majka pitu od žare. Skoro ću, kćeri, skoro će majka. Sad ću ja, sad ću. Postavi sofru kraj oraha starog.

Čuješ li pčele kako zuje iz košnica naših?

Tada smo, srećo, svi na okupu bili, smijali se i veselili. Ti si nam, zabava bila, babi i meni, mila. Behare u kosu stavljala ti majka. Češljala, njegovala majka kosicu zlatnu. Mirisala kosa na jorgovan rani. Čuvala majka pupoljak nježni od trnja otrovnog.

- Majko! Čuješ li me, majko?

- Ostavi mi kćer, zlikovče prokleti! Pusti mi dijete, bijedo ljudska!

Budi svjestan da mrijet moraš. Pred dragog Boga račun polagat'. Neće ti pomoć ni ovaj svijet, ni sila tvoja, ni topova milion. Bit ćeš ništavan, k'o crvić mali u smradu svome. Lešinari će kidat truhlu utrobu tvoju. Teško tebi, kazne su strašne.

- Majkooo!

- Ne plači, kćeri! Gorda i jaka budi! Blago tebi, meni i Srebrenici! Gazije mi smo, kurbani ljudski, šehidi bezgrješni, Džennetu mili. Čuješ li, Razo? Tamo ćemo dobit nagrade za vapaje i muke naše.

Šehadi te naučila majka. Uči, kćeri! Bogu se moli! Zahvalna budi za muke svoje. Bog je milostiv. On sve zna, vidi i čuje. Tijelo tvoje čisto k'o suza bit će. Duša će ti u Džennet ući lahko. Allah poslao kušnju za nesoje ljudske. Kazna će stići krvnike proklete.

O, Bože dragi, opet ne vidim!

Ko mi ovo utrobu siječe? Zašto je oganj u srcu mome? Ko me to puškom udara?

Neću da ječim, već jezik grizem od grča i bola.

- Evo ti kćeri, balijska kujo! Nama ne treba više!

- Nama trebaju djeca bezgrješna, krvnici prokleti! Uzet će moju Raziju meleki i u Džennet odnijet, inšallah. Ona je meni k'o sunce čista i Bogu mila. Elhamdulillah!

Aferim, junaci, za djela vaša! Aferim za silu vašu sa puškom i kamom!

- Čuješ li me, pogani ljudska? Zapamti dobro što ću ti reći! Noći će tvoje čemerne i teške biti! Žrtve nevine će ti naplatu tražit'! U snovima će ti oči kopat' i pamet mutit'! Boga ćeš molit' za smrt svoju! Proklinjat ćeš majku i dan kad te rodi!

Sretnija sam danas bez kćeri moje no majka tvoja sa poganom takvim.

Zapamti, otpadu ljudski, da ja i sad Raziju imam. Vidiš li ovaj leptir što pada na kosu njenu? To je nevina curica moja. Osjećaš li kako Srebrenica na ruže miriše? To miriše njena duša bezgrješna.

- Poslušaj me, Srebrenice ranjena! Kamene suze djevojaka naših pravit će đerdane i kitit' potočarske nišane! Bajramsko kolo evo se igra. Sviraju nečujno šehidi naši.

Rađat će Srebreničanke dječicu našu. Ponovo ćeš živjeti, radosti puna, i biti Srebrenica, ljepotica.

- Evo smo živi, da znate, gadovi! Živi, zdravi, ponosni i čisti! Živjet ćemo, pamtiti i kleti! Živi su i živjet će do Sudnjeg dana izdanci naši. Snaga su naša i ovi nišani, izrasli iz krvi i pepela zemlje bosanske!

- Jesi li to zaspala, kćeri? Jesi li prvo poljubila u grlo babu? Znaš da se, bajagi, naljuti ako nisi.

Spavaj mirno, Razija, kćeri! Pokrit će te majka jorganom od ruže. Zakitit će majka svatove tvoje sa granom behara.

Evo ti majka djevojačku spremu slaže. Sehara puna kadife i svile. Stavila majka ružine latice, da mirišu na dušu tvoju.

Zaključala majka čelične suze i srce kameno za tobom, kćeri!

Mrtve mi usne nečujno šapću:

"Ne plačem, majko, ne plačem više. Evo, smijem se sretna i jaka. Šetam, trčim suncu u susret. Izvore džennetske pijem bez daha. Oko mene meleka puno, ni broja ne znam. Nude i donose darova raznih, plodova sočnih, šerbeta slatkih. Ne brini, mati! Ljepše je 'vamo, no na dunjaluku. Ne boli me više ni tijelo, ni duša. Sve je ovdje nestvarno lijepo, ko dragog Boga sluša."

- Bože moj dragi, Milosniče veliki! Fala ti za džennetsko mjesto Razije moje. Što skrati muke i patnje njene.

Evo sam, kćeri, i ja danas ponosa puna. Oči usahle, utroba prazna, al' pameti imam, ja Rabbi! Pamtim zločine i nosim želju za djetetom svojim. Pred očima mi lepršа zlatasta kosa. Miluju majku uvojci plavi. Stojim, evo, u parku šehidskom, potočarskom.

Primam hiljade selama iz taze mezara.

"Ne tuguj, majko! Čuješ li kako trava miriše na duše naše? Pokrilo nas šareno cvijeće i pjeva nam na hiljade ptica. Živa je, majko, živa, u Džennetu tvoja Razija curica i živjet će naša Srebrenica."

NASTAVAK SUDSKIH PROCESA ZA RATNE ZLOČINE

Lukići spalili 140 ljudi

"Vjerodostojni dokazi će pokazati da su Milan i Sredoje Lukić, sa drugima iz njihove grupe, 14. juna 1992. zatvorili u jednu kuću u Pionirskoj ulici oko 70 muslimanskih žena i djece, izbjeglih iz obližnjeg sela Koritnik, a zatim ih žive spalili"

Lukići su optuženi za višestruka ubistva, progon, istrebljenje, nehumana djela i okrutno postupanje prema muslimanskim civilima u Višegradu i okolini 1992-94. U 12 tačaka na teret im se stavljaju zločini protiv čovječnosti, a u devet kršenje zakona i običaja rata.

Tužilac Grum kazao je da su ruke optuženih Lukića „krvave", jer su sa drugim pripadnicima paravojne formacije zvane „Beli orlovi", „Četnički osvetnici" ili „Obrenovačka grupa", bili vinovnici najtežih zlodjela tokom sukoba u bivšoj Jugoslaviji.

Lukići su, prema tužiocu, sa svojom paravojskom u proljeće i ljeto 1992. u Višegradu sproveli „jednu od najbrutalnijih kampanja etničkog čišćenja", a do oktobra 1994. „počinili su stotine zločina nad Muslimanima".

Grum je naznačio da su ti zločini bili dio šireg zločinačkog poduhvata čiji je cilj bio uklanjanje muslimana sa velikih teritorija BiH koje bi bile uključene u novu srpsku državu.

"Više od 13.000 muslimana prisilno je uklonjeno ili ubijeno u Višegradu u proljeće i ljeto 1992.", precizirao je Grum. On je podvukao da je prethodno JNA pomogla lokalnim Srbima da preuzmu kontrolu nad gradom i započnu protjerivanje muslimana.

Kao primjer zločina za koje su odgovorni Lukići, zastupnik optužbe je, pozivajući se na „vjerodostojne i pouzdane iskaze svjedoka", izdvojio okrutno ubistvo 140 muslimanskih žena i djece koji su „živi spaljeni" 14. i 27. juna 1992. u dvije kuće u Pionirskoj ulici i naselju Bikavac u Višegradu.

"Vjerodostojni dokazi će pokazati da su Milan i Sredoje Lukić, sa drugima iz njihove grupe, 14. juna 1992. zatvorili u jednu kuću u Pionirskoj ulici oko 70 muslimanskih žena i djece, izbjeglih iz obližnjeg sela Koritnik, a zatim ih žive spalili", naznačio je tužilac Grum. Sve koji su pokušali da pobjegnu kroz prozore, ubijali su hicima iz automatskog oružja.

"Približno 66 nevinih ljudi nestalo je tog dana u vatri... Najstarija žrtva imala je 75 godina, a najmlađa nije dočekala svoj treći dan...

Ta beba, stara dva dana, bila je jedna od 51 žrtve koje su bile iz porodice Kurspahić", kazao je tužilac, napominjući da su dvije žene, od kojih je jednu ranio Milan Lukić, i njihova dva sina preživjeli tako što su iskočili kroz prozor.

Isto zlodjelo, koje je tužilac Grum nazvao „holokaustom", Lukići su, po njegovim riječima, ponovili dvije nedjelje kasnije, 27. juna 1992., spalivši oko 70 muslimanskih civila u jednoj kući u višegradskom naselju Bikavac.

Pošto je detaljno opisao kako je jedna žena preživjela tako što je iskočila iz zapaljene kuće i bila prinuđena da ispusti ruku svoje devetogodišnje sestre i ostavi je u plamenu, tužilac je najavio da će ona „doći i ispričati vama i svijetu kako je to biti živ spaljen". „Ona će pogledati Milana Lukića, koga je znala cijelog svog života, i reći da je on to učinio", rekao je Grum.

U uvodnoj riječi, zastupnik optužbe opisao je i više ubistava muslimanskih muškaraca koje je Milan Lukić počinio na obali Drine u Višegradu i okolini, kao i zlostavljanje pritvorenih na više lokacija u gradu.

Poslije tužioca Gruma, uvodnu riječ odbrane Milana Lukića dat će njegov branilac Džejson Alarid.

Milan Lukić je uhapšen u avgustu 2005. godine u Argentini, a Sredoje Lukić se Tribunalu dobrovoljno predao 14. septembra iste godine. U prvom pojavljivanju pred sudijom, obojica su izjavila da nisu krivi.

Drina je bila svjedok stravičnih zločina

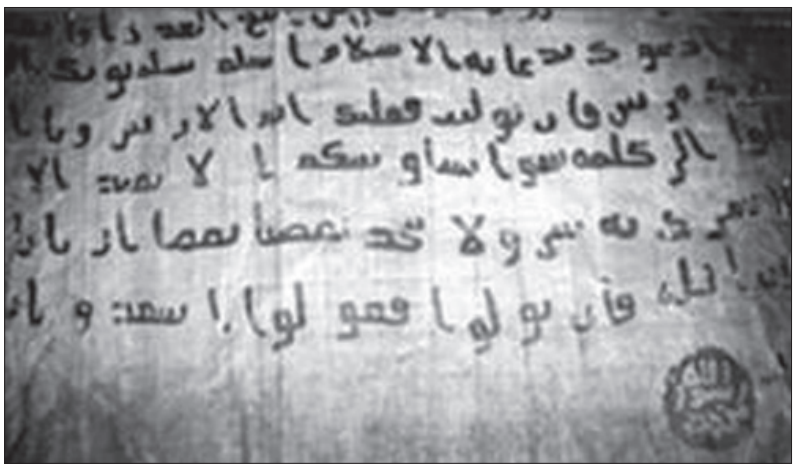

Uređuje:
Dr. Admir-ef. MURATOVIĆ

Jemenac ponudio „pismo Poslanika a.s. Herakleu“ za 41 milion dolara

DOHA – Jedan čovjek porijeklom iz Jemena, koji trenutno živi u Kataru, ponudio je na prodaju pismo Muhammeda a.s. upućeno rimskom imperatoru Herakleu, koje je, kako stoji u ponudi, staro hiljadu i četiri stotine godina, naglašavajući da je „izvorna poruka“ opečaćena pečatom Poslanika a.s. Kao dokaz iskrenosti svoje tvrdje navodi analizu istog koje je uradila renomirana njemačka agencija za laboratorijske analize. U izjavi za „Islam-online.net“, Hassan Keshm je kazao: „Istraživanja koja su rađena u specijalizovanim njemačkim laboratorijama pokazuju da se radi o „autentničnom primjerku“. Pored njemačkih stručnjaka za ovu oblast, „pismo“ su imali prilike provjeriti i egipatski stručnjaci.

On je naglasio da je on „pravi vlasnik izvorne poruke“ i da je njegova porodica ovo pismo čuvala i prenosila s generacije na generaciju, sve do sada, kao „blago od velikih kulturnih vrijednosti islama“. Njegova namjera da ponudi ovo pismo „za ovoliku cijenu“ jeste da on time istakne „važnost“ samog pisma, koje nam ukazuje na „veliku toleranciju Muhammeda a.s. prema tadašnjim vladarima okolnih država“.

Prvobitna namjera ovog „prodavca“ je da pismo ubuduće krasi neki od „arapskih ili islamskih muzeja“, ali je i dodao: „Ukoliko ne uspiju konsultacije o prodaji nekoj od muslimanskih strana, biću prinuđen ovaj „eksponat“ ponuditi na aukcijsku prodaju rukopisa, akvizicija i antikviteta u Londonu.“ On je naglasio da neće prihvatiti manji iznos od 150 miliona rijala (41 milion dolara) za „pismo“, dodajući da je za kupovinu već zainteresovano nekoliko kupaca iz Katara i Jordana.

Džamija u Keniji - hutba na tri jezika

NAJROBI – Na hiljade vjernika muslimana „sjate“ se petkom, na džumu namaz, po džamijama u glavnom gradu Kenije. Pored uobičajenih dešavanja tokom džume, hutbe i namaza, vjernici u jednoj od džamija u Najrobiju u prilici slušati hutbu na tri jezika: na engleskom, svahili (lokalnom) i arapskom jeziku.

Alison, drugi s lijeva, na džumi namazu u Keniji

Ono što se podrazumjeva je da hutba na arapskom jeziku obuhvata dio gdje se, uglavnom, govori o vjerskim detaljima, o „čišćenju duše“ i drugim vjerskim propisima. Nakon toga, „tokom drugog dijela hutbe“, hatib na svahili i engleskom jeziku govori o političkim temama. Vrlo često se dogodi da ovaj drugi dio hutbe „preuzima“ neko od visokih muslimanskih zvaničnika, koji se nalaze u službenoj posjeti Keniji. Jedan od poslednjih „hatiba“, koji je u Keniji boravio kao počasni gost, bio je Keith Elison, prvi kongresmen musliman u Americi. Tokom vaza na engleskom jeziku, Alison je pozvao „namazdžije“ da „gaje ljubav prema Keniji“ u kojoj muslimani čine oko 35 % od ukupno 32,5 miliona stanovnika i pozvao ih da se uključe u društvene tokove, kako bi dali doprinosa u izgradnji sigurne i prosperitetne države, koja je domovina svih njenih stanovnika. Alison, koji je bio prvi kongresmen koji se prilikom stupanja na položaj „zakleo Kur'anom“, tokom hutbe je, također, kazao: „Drago mi je da sam danas među vama i da sam u prilici da vam kažem da su muslimani dužni poštovati zemlju u kojoj žive i sudjelovati u djelatnosti od opšte koristi i praviti razlike između odnosa prema pojedinim liderima i patriotizma prema zemlji u kojoj žive.“ Allison, koji je primio islam u svojoj 19. godini, svoju hutbu je završio riječima: „Zbog svih navedenih stvari, tražim od vas da volite državu u kojoj živite, da volite Keniju i da radite na njenom prosperitetu. Ja se radujem kad vidim da su se muslimani u Keniji u dobroj mjeri integrisali u ovo društvo, te da su u velikoj mjeri u prilici obavljati veoma odgovorne funkcije unutar ove zemlje.“

Dvostruka radost Medrese u Francuskoj

PARIZ - Uprava Medrese „Ibn Rušd“ i njeni učenici, u gradu Lil, u sjevernoj Francuskoj, nisu krili radost

Medresa u Lilu - Francuska

povodom „dvostrukog uspjeha“ kojeg su postigli u gotovo identičnom vremenskom intervalu.

„Prva radost“ ogleda se u činjenici da su, nakon pet godina finansiranja ove škole „dobrovoljnim prilozima“, konačno u prilici da država iz svog budžeta finansira rad ove škole.

„Druga radost“ je da su učenici ove škole, u ovoj školskoj godini, postigli izvanredne rezultate na polju obrazovanja.

U izjavi za „Islam-online“, predsjednik Upravnog odbora ove škole, Ammar Yelow je, između ostalog, kazao: „Mi danas slavimo skori kraj školske godine i veoma smo zadovoljni uspjesima koji su, na planu obrazovanja i vaspitanja, postigli naši učenici. Također, danas se navršava i pet godina od početka rada ove škole. Pet dugih godina, u kojima smo bili u poziciji da se borimo da, putem donacija i dobrovoljnih priloga, obezbijedimo finansijsku konstrukciju za nesmetano izvođenje nastave. Danas smo dočekali dan kada će finansiranje ove škole preći na teret budžeta.“

Francuski zakon predviđa „pet godina rada osnovnih i srednjih škola, kako bi nakon toga stekle pravo na finansiranje od strane Vlade“.

Hilal Ramazan i Kardavi teme Evropskog foruma za fetve

PARIZ – Bilo je skoro jedanaest časova kada je u sali jednog od pariških hotela ušao šejh Jusuf Kardavi, u svojoj dželbabi sa crvenom azharskom ahmedijom, sporo koračajući prema mjestu gdje je bilo predviđeno održavanje Foruma.

Obradovani dolaskom Šejha

Njegov dolazak prijatno je iznenadio sve članove Evropskog vijeća za fetve i istraživanje. Svi su se bili već pomirili sa činjenicom da će po prvi put od osnivanja ovog foruma morati raditi bez uvaženog Šejha.

U trenutku dolaska Kardavija, članovi foruma su se već spremali da započnu „treći radni dan“, tokom predsjedavanja Šejh Abdullah bin Ali Al-Baih i Ali Karhadagija, kada su slušali referat Šejha Fejsala Mewlevija o

Ramazanskom hilalu, koji se je „javljao“ iz libanskog glavnog grada Bejruta. Prije toga, na samom početku skupa, niko od prisutnih sa sigurnošću nije mogao niti potvrditi niti demantovati dolazak Šejha Kardavija u Pariz. Na samom početku se pronijela vijest da je zbog pritisaka određenih krugova na francuske zvaničnike, kao što se dogodilo prije izvjesnog perioda u Velikoj Britaniji, vlast u Parizu odlučila da ne izda vizu za ulazak na njenu teritoriju uvaženom Šejhu.

Šejh Hasan Suhajb, jedan od članova Vijeća, ovako je opisao taj trenutak: „Bio sam se udubio u slašanje referata Šejha Feisala, kada sam osjetio da me neko „pomilovao po glavi“ i dodaje: „Kada sam podigao glavu i vidio Šejha Jusufa Kardavija, osjetio sam koliko nam je on bitan kao naš vođa. Zbog njegovog dolaska smo svi bili neizmjerno sretni.“

Francuska odbila dati državljanstvo muslimanki pod nikabom

Francuske vlasti odbile su odobriti državljanstvo jednoj muslimanki porijeklom iz Maroka, koja nosi nikab. Kao razlog za ovakvu odluku, francuski zvaničnici ističu da je ona „pripadnica ekstremnih

islamskih krugova, te da će kao takva imati problema da uskladi svoje ponašanje sa osnovnim načelima francuske civilizacije, posebno kada je u pitanju ravnopravnost polova“.

Kako prenosi britanski „Gardijan“, Vrhovni sud u Francuskoj potvrdio je odluku vlasti da ne odobri Ummi Faizah (32 godine) francusko državljanstvo i pored činjenice da je u Francusku stigla još 2000. godine, da je udata za francuskog državljanina, da tečno govori francuski jezik i da ima troje djece koja su se rodila u ovoj zemlji.

„Zbog toga što njeno poimanje islama nije u skladu sa osnovnim načelima francuskog društva“ Faizah je, kako prenosi „Gardian“, uskraćena za svoje pravo. Osnovni razlog je činjenica da se na razgovor u vezi dobijanja državljanstva pojavila „pod nikabom“.

Ova odluka francuskih vlasti naišla je na oštru reakciju javnosti. Britanski „Dejli Telegraf“ se pita kako uspostaviti „harmoniju“ između slobode ispoljavanja vjerske pripadnosti, koju garantuje francuski zakon, i nekih drugih „stvari“ koje se tretiraju po nekim drugim osnovama.

Arapska povelja u međureligijskoj toleranciji

Početkom juna mjeseca, u Kairu je, na konferenciji za štampu koja je organizovana tim povodom, predstavljena „Arapska povelja o međureligijskoj toleranciji“, koju je pripremila „Arapska grupa za muslimansko-kršćanski dijalog“, koja podrazumijeva međusobno uvažavanje, bez obzira na postojanje određenih razlika, kao i negaciju svakog oblika diskriminaciji po vjerskoj osnovi, te potpunu ravnopravnost i autonomnost svih religijskih zajednica.

Ovaj dokument, čiju je završnu verziju upotpunio, odnosno, dovršio poznati islamski mislilac Selim Al-Awa, rezultat je nastojanja Arapske grupe za muslimansko-kršćanski dijalog, koja je osnovana 1995. godine, da se podstaknu brojne vjerske ličnosti i istaknuti intelektualci iz Libana, Sirije, Egipta, Jordana, Palestine, Sudana i UAE, kako bi pokrenuli inicijativu za iznalaženje modela suživota između muslimana i kršćana.

Dokument tretira broj-

Dr. Muhamed Selim Awa

na pitanja iz ove oblasti, koja se uglavnom mogu svesti pod jedan najvažniji momenat: zabrana svih oblika vjerske diskriminacije, kao i potreba da se svim ljudima omogući njihovo prirodno pravo na slobodu izražavanja svojih vjerskih ubjeđenja, bez ikakve bojazni da bi zbog toga mogao biti progonjen.

Švicarska protiv zabrane učenja ezana

Muslimanska manjina u Švicarskoj veoma je obradovana posljednjom odlukom Parlamenta ove zemlje da odbaci zahtjev pojedinih desničarskih parlamentaraca da zabrani učenje ezana na džamijama.

Pojedini parlamentarci, iz redova radikalnih partija, pokrenuli su prikupljanje potpisa, kako bi u Parlamentu Švicarske pokrenuli inicijativu za zabranu učenja ezana, uz obrazloženje da „ovakva pojava nije vjerska obaveza, već se radi o tendenciji da se proširi muslimanska dominacija Evropom“.

Doduše, prema poslovniku Parlamenta, potrebno je izvjesno vrijeme da „desničarski poslanici“ dobiju zvanični odgovor na svoju inicijativu. No, pošto njihova snaga u švicarskom parlamentu ne prelazi 30% zastupljenosti, očekuje se da ovaj zahtjev, i zvanično, bude odbačen.

Muslimani u Švicarskoj

Parlamentarci u neuspjeloj misiji

Egipatski muftija Ali Džuma

su veoma obradovani ovakvim stavom Vlade i dodaju da to govori o suštinskoj slobodi vjeroispovijesti koja je garantovana svim stanovnicima ove zemlje, bez obzira na naciju i porijeklo.

Islamonline.net - besplatno učenje stranih jezika

Poznata arapska web stranica pokrenula je za svoje posjetioce i članove foruma besplatni kurs učenja engleskog i arapskog jezika, za sve zainteresovane koji su izvan ovih govornih područja.

Učenje stranih jezika putem ovog programa razlikuje se u potpunosti od dosadašnjih standardnih metoda, gdje ste imali školu, nastavnika, učenike.

Ovaj program podrazumijeva „virtuelno druženje“ sa ljudima iz raznih krajeva svijeta, sa kojima se nalazite u „sobama bez zidova“ i sa kojima ste u prilici razgovarati na jeziku koji učite. Naravno, sami ste u prilici izabrati nivo jezika na kojem trenutno možete komunicirati, kada su u pitanju ova dva jezika, i shodno tome „odabrati adekvatnu sobu“.

Jedna od novina, za one koji žele da se posvete učenju arapskog jezika, jeste i to što su u prilici, pod „palicom“ jednog Palestinca, učiti pravilno čitanje Kur'ana, tedžvid, kao i lijepo i razgovjetno učenje Allahove Knjige.

Egipatski muftija sumnja u „jedinstvo“ po pitanju Hilala

Egipatski muftija, Ali Džuma, odgovarajući na pitanje tokom jednog od svojih predavanja „postoji li mogućnost da ove godine početak ramazana bude identičan u svim islamskim zemljama“, između ostalog, je kazao: „Skeptičan sam po pitanju mogućnosti da i ovog puta ne bude mimoilaženja kada je u pitanju ramazanski hilal. Mi smo o ovom pitanju veoma dugo raspravljali na forumima Islamske konferencije, ali je problem u činjenici da do sada ne postoji jedinstveni ured koji bi bio zadužen da prati i donosi odluke ovakve vrste na nivou svih islamskih zemalja.“

Već je postalo uobičajeno da se islamski ummet svake godine razilazi po pitanju početka i završetka mubarek mjeseca ramazana. To razilaženje katkada je toliko izraženo da može da bude čak i po tri dana. Neke zemlje se pozivaju na kalendar, te shodno tome određuju početak ramazana. Druge tvrde da su „vidjeli hilal“ ta na osnovu toga „dan kasnije započeli post“. Zatim se pojavi treća koja se također poziva na „hilal“, ali kasnijeg datuma.

Kada je u pitanju „satelitsko praćenje hilala“, Ali Džuma ističe: „Taj projekt je završen i sve je, sa tehničke strane, spremno za izgradnju takvog jednog „uslužnog centra“, no problem je u finansijama. Projekt košta 10 miliona dolara i niko do sada nije izrazio spremnost da to finansira.“

NA INTERNACIONALNOM UNIVERZITETU U NOVOM PAZARU JOŠ JEDNA USPJEŠNA ODBRANA MAGISTARSKE TEZE

Savremana shvatanja islamsko-pedagoške misli

Komisija je visokom ocjenom ocijenila odbranu naznačene teme, te istakla da je ovo, iako pionirski, veoma značajan doprinos i pokušaj da se rasvijetli uloga i značaj savremene pedagoške misli u kreiranju modernog društva u svim njegovim trendovima.

U subotu 12. 07.2008. godine na Internacionalnom univerzitetu u Novom Pazaru uspješno je odbranio magistarski rad prof. Mustafa-ef. Fetić i time stekao akademsko zvanje magistar pedagoških nauka. Uz prisustvo značajnih ličnosti iz naučnog i kulturnog života, te rodbine i prijatelja, kandidat je javno branio magistarsku tezu pred komisijom u sastavu: prof. dr. Šefik Kurdić - predsjednik, prof. dr. hfz. Metin Izeti - član i prof. dr. Sait Kačapor - mentor.

Komisija je visokom ocjenom ocijenila odbranu naznačene teme, te istakla da je ovo, iako pionirski, veoma značajan doprinos i pokušaj da se rasvijetli uloga i značaj savremene pedagoške misli u kreiranju modernog društva u svim njegovim trendovima. Po riječima prof. dr. Šefika Kurdića, kandidatu Mustafi-efendiji treba čestitati na smjelosti da se uhvati u koštac sa ovakvim naučnim izazovom koji je uspješno okončao, jer je ovo neizostavno štivo u vaspitno-obrazovnom procesu, a koje je nedovoljno naučno istraženo i proučeno. Prof. dr. Sait Kačapor je naglasio da definitivno od danas na našim prostorima više niko neće moći izučavati islamsko-pedagošku misao bez osvrta na prof. Mustafu Fetića i njegov naučni doprinos na ovom polju. Stoga je prof. Kačapor istakao važnost

Članovi komisije

Mr. Mustafa-ef. Fetić

da se nastavi sa daljim uobličavanjem ove naučne materije, istraživačkim projektima, kako bi islamska pedagogija, u korak sa razvojem ostalih naučnih oblasti, pratila razvoj odgoja i obrazovanja i zauzela mjesto koje joj pripada.

Mustafa-efendija je u svom magistarskom radu koristio više od 70 bibliografskih jedinica na našem i arapskom jeziku, brojne časopise i listove, te razmjenjivao mišljenja i vršio konsultacije sa brojnim profesorima i istraživačima kod nas i u inostranstvu, kako bi tema bila naučno obogaćena i pravilno usmjerena.

Biografija kandidata

Mustafa Fetić je rođen 10.03.1969. godine u Negobratini, opština Bijelo Polje, Republika Crna Gora. Osnovnu školu je završio u Rožajama, a Gazi Husrev-begovu medresu u Sarajevu, nakon koje upisuje dvogodišnje studije arapskog jezika na prestižnom Univerzitetu „Džamiatul imam Muhamed ibn Saud El Islamijj“ u Rijadu, Saudijska Arabija.

Na Filozofskom fakultetu u Kosovskoj Mitrovici diplomira pedagogiju, odbranivši uspješno temu „Naučno-duhovna pedagogija“ sa viskom ocjenom deset (10). Nakon završetka osnovnih studija upisuje se na postdiplomske studije Internacionalnog univerziteta u Novom Pazaru, Fakultet humanističkih nauka, Odsjek pedagogija, gdje u redovnom roku polaže sve ispite i završava magistarsku tezu.

Mustafa Fetić je, osim studijskog angažmana, uspješno radio i kao imam, hatib i muallim u Medžlisu IZ-e Kakanj, u džematu u Hanoveru – Njemačka, te u Medžlisu IZ-e Novi Pazar u džamijama Dibak-Ishak i Skender-Kelebi.

Po povratku sa studija iz Saudijske Arabije radi kao rukovodilac Izdavačke djelatnosti „El Kelimeh“, a potom i kao prvi glavni i odgovorni urednik Glasa islama. U svojstvu vjeroučitelja radio je u osnovnim školama „Bratstvo“ i „Stefan Nemanja“ u Novom Pazaru. Obnašao je značajne funkcije u Mešihatu IZ-e Sandžaka. Trenutno se nalazi na funkciji sekretara Sabora IZ-e u Srbiji. Asistent je na Fakultetu humanističkih nauka Internacionalnog univerziteta u Novom Pazaru, na predmetu didaktika, kao i na Fakultetu za islamske studije, na predmetu didaktika i metodika nastave islamske vjeronauke.

Svoj naučni rad Mustafa Fetić je krunisao izdavanjem svoje dvije knjige: „Kazivanja s minbera“ i „Roditeljski savjeti za hairli brak“. Urednik je Takvima za 1996/97/98. godinu. Objavljivao je priloge u Preporodu, Glasu islama, Sandžačkim novinama, Zemzemu i Softi.

Učesnik je brojnih međunarodnih i domaćih simpozijuma i seminara. Živi i radi u Novom Pazaru. Oženjen je i otac je dvoje djece.

Salahudin FETIĆ

SAMINA DAZDAREVIĆ ODBRANILA DOKTORAT IZ ANGLISTIKE

Vrijedna profesorica i dobra majka

„Ova studija je veoma važna jer se njome ističe značajna uloga i uticaj arapskog jezika, jezika Kur'ana i Hadisa, na engleski jezik i da se lingvistički dokaže da su se arabizmi adaptirali i integrirali u engleski jezik, te da se analitički prikaže značajan broj arabizama koji se vremenom sve više povećava.

Samina Dazdarević je 05.07.2008. godine odbranila doktorsku disertaciju na temu „Arabizmi u engleskom jeziku" (Arabisms in Contemporary English), koja je napisana na engleskom jeziku. Disertacija sadrži rezultate samostalnog naučnog rada kojim je lingvistički dokazala da su se arabizmi adaptirali i integrirali u engleski jezik.

Komisiju su činili: prof. dr. Jelisaveta Milojević - profesor na Filološkom fakultetu u Beogradu i predsjednik komisije; prof. dr. Ljiljana Jovković - profesor na Internacionalnom univrezitetu i mentor; prof. dr. Mevlud-ef. Dudić - prorektor Internacionalnog univerziteta i član komisije.

Samina Dazdarević je rođena 1971. godine u Novom Pazaru. Sedam razreda osnovne škole završila je u Beogradu, a osmi u Novom Pazaru. Gimnaziju, smjer za novinarstvo završila u rodnom gradu 1990. godine.

Iste godine upisala je Engleski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Prištini i isti završila u decembru 1994. godine.

Godinu dana je radila u Gimnaziji, nakon čega odlučuje da ode u Njemačku na period od tri godine da bi savladala i njemački jezik.

Nakon povratka iz Njemačke radila je godinu dana u Gimnaziji u Rožajama, gdje je aktivno držala kurseve ne samo engleskog već i njemačkog jezika, a od 1999. do 2000. godine je radila u Kožarsko-tekstilnoj školi u Novom Pazaru. Od 2000. godine radi u Ženskoj medresi „Gazi Isa-beg", gdje je u stalnom radnom odnosu od 2003. godine.

Tokom 2001. pohađala je tromjesečni oksfordski seminar u Novom Pazaru, a prisustvuje skoro svim seminarima, ne samo Oksfordovim već i Longmanovim.

Postdiplomske studije na Internacionalnom univerzitetu u Novom Pazaru upisuje 2005. godine, gdje je počela sa radom kao asistent pripravnik. Magistarski rad na temu „Uticaj medija na nedosljednu upotrebu britanske i američke varijante u pravopisu i izgovoru neizvornih govornika engleskog jezika" odbranila je 2007. godine. Rad je obrađen u skladu sa zahtjevima metodologije naučno-istraživačkog rada u naučnoj oblasti anglistike.

Od 2006. godine predavač je na Fakultetu za islamske studije.

„Ova studija je veoma važna jer se njome ističe značajna uloga i uticaj arapskog jezika, jezika Kur'ana i Hadisa, na engleski jezik i da se lingvistički dokaže da su se arabizmi adaptirali i integrirali u engleski jezik, da se analitički prikaže značajan broj arabizama koji se vremenom sve više povećava. Naime, u procesu adaptacije se strana riječ mora prilagoditi sastavu jezika primaoca tako da može bez ikakvih problema funkcionisati u novom jeziku" – kaže dr. Semina Dazdarević, vrijedna i marljiva profesorica, majka dvoje djece koja su tek pošla u školu.

Refik SADIKOVIĆ

PRVI HAFIZ KUR'ANA U JUŽNOM DIJELU SANDŽAKA I CRNOJ GORI

Kur'an je radost vjerničkih srca

Pored naučenog Allahovog govora napamet, hafiz se aktivirao i na učenju napamet i hadisa Resulullaha a.s., pa je tako uspio da nauči skraćenu verziju Buharijine i Muslimove zbirke hadisa kod poznatog alima Medine i Saudijske Arabije, Jahje ibn Abdu-l-Aziza El-Jahje.

Asmir Kujević, poznat kao Abdurrahman, od oca Mustafe i majke Fatime, potiče iz poznatog sela Balotiće kod Rožaja. Rođen je 21.06.1982. god. Osnovnu školu završava u svom rodnom mjestu 1997. godine Iste godine upisuje Gazi Isa-beg medresu u Novom Pazaru, koju uspješno završava 2001. god. i biva proglašen učenikom generacije, zašta dobija priznanje od reisu-l-uleme dr. Mustafe-ef. Cerića. Na samom kraju četvrte godine u Medresi dobija vijest o primanju na Islamskom univerzitetu u Poslanikovoj Medini, te iste godine odlazi na studije. U Medini boravi na Institutu za učenje arapskog jezika godinu dana, koji inače traje dvije godine, a zatim upisuje Fakultet hadisa i islamskih nauka, kojeg okončava u roku, 2006. godine.

Pored obavezne nastave na fakultetu, ažurno je nastojao da posjećuje neobavezne naučne dersove na mnogobrojnim halkama, kružocima u džamiji Allahovog Poslanika a.s. i u drugim medinskim mesdžidima. Učio je Kur'an napamet i preslušavao se pred svojim profesorom tefsira dr. Faizom ibn Habibom Et-Turdžumijem. Nakon što je upotpunio hifz Kur'ana u drugoj godini studija, počeo je tragati za šejhom koji ima idžazetnamu, sened iz Kur'ana. Na insistiranje njegovog prisnog prijatelja i kolege hfz. Humejjisa ibn Kaddaha, Tunižanina, izbor za ovu časnu ulogu, uzimanje idžazetname, pao je na poznatog kariju u džamiji Allahovog poslanika a.s. Ebu Abdrrahmana Jusufa ibn Dževde ibn Jasina Ed-Davudija. Pred ovim šejhom je proučio cijeli Kur'an za godinu dana,učeći pred njim malo po malo dva puta nedjeljno, četvrtkom i petkom poslije ikindije, pored drugih mnogobrojnih šejhovih učenika. Nakon što je završio hatmu pred ovim šejhom, položio je uspješno kod njega nekoliko ispita iz različitih kur'anskih disciplina i dobio idžazetnamu za učenje i podučavanje Kur'ana, redžeba 1427. h.g. U pomenutoj idžazetnami se nalazi lanac prenosilaca, hafiza koji su na isti način preuzimali Allahovu knjigu tokom istorije od vremena Resulullaha s.a.v.s. Važno je napomenuti da su ove idžazetname, diplome, veliki vid odgovornosti ovog ummeta prema Knjizi njihovog Gospodara, preko kojih je Allah čuvao Svoj govor od svake vrste greške i promjene. Također je značajno naglasiti da je ova vrsta diplome jedinstvena na području Sandžaka, Crne Gore i Srbije. Pored naučenog Allahovog govora napamet, hafiz se aktivirao i na učenju napamet i hadisa Resulullaha a.s., pa je tako uspio da nauči skraćenu verziju Buharijine i Muslimove zbirke hadisa kod poznatog alima Medine i Saudijske Arabije, Jahje ibn Abdu-l-Aziza El-Jahje. Nakon završenih studija, vraća se u svoj rodni kraj Balotiće, Rožaje, i afirmiše svoj rad kroz instituciju Islamske zajednice. Počeo je raditi kao pripravnik pri Medžlisu Islamske zajednice Rožaje na poziciji sejjar vaiza, misionara. U tom periodu organizuje redovna heftična predavanja iz različitih islamskih disciplana, hutbe u svim rožajskim džamijama, halku-kružok za učenje arapskog pisma i Kur'ana napamet, kao i kurs arapskog jezika. Poslije isteka pripravničkog radnog odnosa, Odbor Medžlisa Islamske zajednice Rožaje marta 2008. god. donosi odluku o njegovom primanju u stalni radni odnos na pomenutoj funkciji. Na osnovu samoinicijative i sugerisanja predstavnika Islamske zajednice u Crnoj Gori odlučio je da ozvaniči svoju titulu hafiza i pred komisijom za hifz Rijaseta IZ-e u BIH. Polaganje pred pomenutom komisijom je započelo u ponedjeljak 19.05.2008. god., a završeno za sedmicu dana, 26. maja. Hafiz Kujović je proučio cijeli Kur'an pred Rijasetovom komisijom za samo sedam dana, svakodnevno učeći po 3-4-5 džuzeva. Komisiju su sačinjavali naibu-reis, predsjednik komisije hfz. Ismet-ef. Spahić, kurra hafiz mr. Dževad-ef. Šošić, hfz. dr. Fadil-ef. Fazlić, hfz. Dževad-ef. Hrvačić, hfz. Haso Popara i hfz. Mensur-ef. Malkić. Uručenje diplome je organizovano u Domu kulture u Rožajama, a svečanom činu dodjele diplome prisustvovao je i specijalni izaslanik reisu-l-uleme Mustafe-ef Cerića, Mehmedalija-ef. Hadžić, kao i hatib džamije Kralja Fahda u Sarajevu Nezim-ef. Halilović – Muderis, hfz. Metin Izeti iz Makedonije i drugi.

Diplomu hafiza njenom nosiocu Abdurrahmanu Kujeviću uručio je reis Islamske zajednice u Crnoj Gori Rifat-ef. Fejzić.

GI

MURIS PURIĆ, GLAVNI IMAM IZB U ŠVICARSKOJ, ODBRANIO MASTER RAD

Uloga Bošnjaka u progresu misije islama u Švicarskoj

Na Internacionalnom univerzitetu u Novom Pazaru, 8. jula 2008. godine, Muris Purić je branio master rad. Na temu „Uloga Bošnjaka u progresu misije islama u Švicarskoj“ kandidat je uspješno odbranio rad pred komisijom u sastavu: prof.dr. Mevlud-ef. Dudić (mentor), prof. dr Šefik-ef. Kurdić (predsjednik komisije) i doc. dr Mehmed-ef. Mešić (član komisije)

Kandidat je iznio kratak ekspoze, nakon čega su uslijedila stručna mišljenja komisije o master radu i ujedno i pitanja za kandidata. Po završetku, komisija je proglasila da je rad uspješno odbranjen, uz iskrene čestitke kandidatu.

Biografija:

Muris Purić je rođen je u Travniku, BiH. Medresu „Gazi Husrev-beg“ završio je u Sarajevu, a potom upisao Islamski teološki fakultet (današnji Fakultet islamskih nauka) u Sarajevu. Međutim, izbijanjem rata u BiH bio je prisiljen prekinuti studije. Nastavio ih je nakon rata i uporedo upisao Pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Studije je uspješno okončao 2006. godine, kada upisuje master studije na Internacionalnom univerzitetu u Novom Pazaru, Fakultetu humanističkih nauka, na smjeru islamistike. U martu mjesecu uspješno je okončao predviđene ispite i u julu uspješnom odbranom okončao master studije.

Od 1992. godine Muris-efendija radi kao imam u Agrau, Švicarska, a od 1998. godine obavlja funkciju glavnog imama Islamske zajednice Bošnjaka u Švicarskoj. Kao student učestvovao je u prevođenju djela „Dženetske blagodati u okrilju Kur'ana i Sunneta“, „55 vasijeta Vjerovjesnika s.a.v.s.“, „Putevi mladih u islamu“, „Da se ne zaboravi“ itd. Pokrenuo je i bio glavni i odgovorni urednik prvog bošnjačkog lista „Muhadžir“.

S.F.

NIJAZ MUŠOVIĆ I EDITA VEJSILOVIĆ ODBRANILI DIPLOMSKE RADOVE

Novi diplomci na FIS-u

Dana 10.07.2008. god. Nijaz Mušović iz Bijelog Polja odbranio je diplomski rad na Fakultetu za islamske studije pred komisijom u sastavu: prof. Rešad-ef. Plojović, prof. dr. Mevlud-ef. Dudić - mentor i mr. Hajrudin-ef. Balić, na temu „Uloga vakufa u očuvanju islama u Bijelom Polju“.

Također, Edita Vejsilović iz Novog Pazara, na istom Fakultetu, branila je diplomski rad na temu „Uticaj islama na moralno vaspitanje“, pred komisijom: mr. Mustafa-ef. Fetić, prof. dr. Mevlud-ef. Dudić i mr. Mirsada Zukorlić.

Edita Vejsilović rođena je 06.11.1983. godine u Novom Pazaru od oca Šabana i majke Džemke. Osnovnu školu završila je u Novom Pazaru, kao i Ekonomsko-trgovinsku školu, smjer trgovinski tehničar. Fakultet za islamske studije upisala oktobra 2003. godine i studiranje uspješno završila. Radi u Osnovnoj školi „Vuk Karadžić“ u Novom Pazaru.

Nijaz Mušović rođen je 08.01.1981. godine u Bijelom Polju od oca Nusreta i majke Muskije. Osnovnu školu je završio u rodnom gradu. Nakon toga upisuje Gazi Isa-beg medresu u Novom Pazaru, koju završava 2003. god. Ubrzo upisuje Islamsku pedagošku akademiju, koja je kasnije prerasla u Fakultet za islamske studije. Trenutno obavlja funkciju imam vaiza u Bijelom Polju. Bio je i predsjednik Udruženja studenata na FIS-u. Uspješno vodi i Omladinski klub pri Medžlisu Islamske zajednice u Bijelom Polju. Dopisnik je Glasa islama i islamskog lista Elif iz Podgorice. Planira dalje školovanje na Internacionalnom univerzitetu u Novom Pazaru.

Senad SARAČEVIĆ

NARODNI BIRO VELIKE SOCIJALISTIČKE NARODNE LIBIJSKE ARAPSKE DŽEMAHIRIJE I GENERALNI SAVET ZA PITANJA RELIGIJE UPUTIO

Poziv Mešihatu Islamske zajednice u Srbiji

da aplicira sa svojim kandidatima za nagradu Al-Fatah koja se dodjeljuje na međunarodnom takmičenju u učenju Kur'ana napamet. Takmičenje će se održati u glavnom gradu Libije, Tripoliju, u mjesecu septembru ove godine.

NARODNI BIRO VELIKE SOCIJALISTIČKE NARODNE LIBIJSKE ARAPSKE DŽAMAHIRIJE
BEOGRAD

"NEMA DEMOKRATIJE BEZ NARODNIH KONFERENCIJA"

المكتب الشعبي
لجماهيرية العربية الليبية الشعبية الاشتراكية العظمى
بلغراد

"لا ديمقراطية بدون مؤتمرات شعبية"

Beograd, dana ..... 09.07.2008. ... بلغراد في
..... الموافق
Broj ..... 411/1/6 ... الرقم

MEŠIHAT ISLAMSKE ZAJEDNICE

Novi Pazar

Narodni Biro Velike Socijalističke Narodne Libijske Arapske Džamahirije u Beogradu ima čast da obavesti da Generalni savet za pitanja religije i zakat Libijske Džamahirije planira da održi peto takmičenje za nagradu Al-Fatah u recitovanju Korana napamet u Tripoliju u periodu od 11. do 16. septembra 2008. godine.

U prilogu dostavljamo uslove učešća na takmičenju, sa napomenom da učesnici moraju da imaju lep glas, kao i formulare koje treba popuniti i poslati najkasnije do 21. jula 2008. godine na adresu:
Narodni Biro Libije
Sime Lozanića 8
11000 Beograd

Za detaljnije informacije možete se obratiti na:
Telefon: 00218214445599 ili 00218214448770
Fax: 00218214448770
E-mail: awkaaf@lttnet.net

U očekivanju prijava, srdačan pozdrav.

Narodni Biro V.S.N.L.A.
Džamahirije u Beogradu

2008

BEOGRAD, Sime Lozanića 8 Telefoni: 0038111/ 2663-445, 2668-253 Fax: 0038111/ 367-0805 E-mail: ...

Šerijatsko vjenčanje u Minhenu

Hvala Allahu dž.š. što je svijest naše omladine došao do tog nivoa da najvažnije korake u svome životu započnu s Allahovim zadovoljstvom i blagoslovom, a jedan od najvažnijih koraka u životu jednog čovjeka jeste zasigurno brak. Skoro da nećemo naći danas Bošnjaka koji u brak ulazi bez šerijatskog vjenčanja.

Jedno prelijepo šerijatsko vjenčanje, koje će se zasigurno pamtiti i dugo spominjati u Minhenu, jeste vjenčanje između Ekrema Rahmana i Zilhe Kolašinac (koji su porijeklom iz Skoplja).

Naime, ovo dvoje mladih insana su pred više od 30 prisutnih gostiju u džematu "Fedžr" iskazali želju da žele zajednički, uz Allahovu dž.š. pomoć, da grade svoju bračnu zajednicu.

Vjenčanje je obavio imam džemata, Izet-ef. Bibić, koji je na kraju vjenčanja uputio mladencima, a i svim prisutnim, nekoliko savjeta kako da grade i uspješno očuvaju bračnu zajednicu.

Islamsko-sandžačka vjenčanica, koju je mlada pripremila za ovaj dan, zasigurno će ostati nezaboravna slika, a ujedno i podstrek prisutnima da razmisle malo više o očuvanju svog vjerskog i nacionalnog indentiteta, koji je na ivici opstanka, kako dole u Sandžaku tako i u dijaspori.

Da im Allah dž.š. podari evlada, haira i sreće u braku. Amin.

A.B

Glas islama
List za vjeru, društvo i kulturu

Izdavač: Izdavačka ustanova
El-Kelimeh Novi Pazar
Štampa:
Grafokarton Prijepolje

Glavni i odgovorni urednik:
Hajrudın BALIĆ

Urednik u redakciji:
Semir REBRONJA

Pomoćnik glavnog
i odgovornog urednika:
Fahrudin SMAILOVIĆ

Redakcija:
Refik SADIKOVIĆ
Mehmed MEŠIĆ
Rešad PLOJOVIĆ
Bekir MAKIĆ
Sead ŠAĆIROVIĆ
Almir PRAMENKOVIĆ
Misala PRAMENKOVIĆ
Sanela KARIŠIK-MISIRLIĆ
Sead IBRIĆ
Esad KOLAŠINAC

Malik NUROVIĆ, distribucija

Kompjuterska priprema:
Samir ŠKRIJELJ, lektura
Mujahid HIRSCH, dizajn
Salahudin FETIĆ, prijelom

Adresa redakcije:
Ul. Gradska 1
36300 Novi Pazar

Telefoni:
Tel.: ++ 381 (20) 337 270
Fax: ++ 381 (20) 334 020

Žiro račun:
160-15374-29

E-pošta:
redakcija@glas-islama.com
semir@glas-islama.com
hajrudin@glas-islama.com
fahrudin@glas-islama.com
refik@glas-islama.com
salahudin@glas-islama.com

Internet adresa:
www.glas-islama.com

Rješenjem od 12.12.1996. g.
GLAS ISLAMA je registrovan
kod Ministarstva za informacije
Republike Srbije pod registarskim
brojem 2281.

Rukopisi, diskete i fotografije se
ne vraćaju

Redakcija Glasa islama odgovorna
je samo za stavove iznesene u
rubrici "Naše viđenje". Za stavove
u ostalim prilozima odgovorni su
potpisani autori.

Na osnovu članova 45., 46., 47. i 48. Statuta,
Fakultet za islamske studije raspisuje

KONKURS

Za upis na prvu godinu studija u školskoj 2008/2009. godini

Pravo učešća na konkurs imaju svršenici medresa i srednjih škola IV stepena. Za kandidate koji nisu završili medresu bit će organizovana pripremna nastava iz stručnih predmeta u periodu od 1. jula do 30. oktobra.

U prvom upisnom roku, dokumenta se predaju u periodu od 23. do 27. juna, a prijemni ispit će biti organizovan 1. jula 2008. godine.

U drugom upisnom roku, dokumenta se predaju u periodu od 1. do 5. septembra, a prijemni će biti organizovan 8. septembra 2008. godine.

Kandidati su dužni da podnesu sljedeća dokumenta:

- izvod iz matične knjige rođenih,
- svjedočanstva svih razreda srednjeg obrazovanja,
- diplomu o završenom četvorogodišnjem obrazovanju,
- potvrdu o završenoj pripremnoj godini (za kandidate koji nisu završili medresu).

Nastava na Fakultetu organizovana je kao četvorogodišnji studij.

Na Fakultetu se može upisati jedan od sljedećih smjerova:

I - ŠERIJAT
1. smjer za Fikh
2. smjer za Usuli fikh

II - KUR'AN I SUNNET
1. smjer za Kur'an
2. smjer za Sunnet

III – ORJENTALISTIKA
1. smjer za arapski jezik i književnost smjer za turski jezik i književnost

IV - AKAID I KOMPARATIVNE RELIGIJE
1. smjer za akaid
2. smjer za komparativne religije

V – DA'WA I MEDIJI

VI - RELIGIJSKA PEDAGOGIJA

Dokumenta se predaju u Studentskoj službi Fakulteta. Za informacije kandidati se mogu obratiti nadležnoj službi Fakulteta, ul. Rifata Burdžovića 1, ili na tel/fax: +381 20 316 904, e-mail: fisnp@ptt.yu

D E K A N
Prof. dr. Mevlud-ef. Dudić

DOO

UJKANOVIĆ
BEBI OPREMA

tel: 020/386-385
020/386-280
mob: 063/404-139

Ul. Veljka Vlahovića 18b
Novi Pazar

BESTATTUNGSDIENST "ŠUŠKO" POGREBNE USLUGE

PRIJEVOZ DŽENAZA IZ SVIH EVROPSKIH ZEMALJA ZA SANDŽAK, BIH I DRUGA ODREDIŠTA

MI VAM NUDIMO:

– dugogodišnje iskustvo
– sređivanje kompletne dokumentacije,
– kvalitetno i potpuno islamsko opremanje dženaze
– exhumacije
– pristupačnu cijenu
– prisustvo pri transportu specijalnim pogrebnim autom imama Bekir-ef. Šuško

S obzirom da smrt ne bira vrijeme slobodni ste u svako doba obratiti se nama

IZBJEGNITE KOMPLIKACIJE - NAZOVITE NAS!!!

0049 172 63 25 762
Bekir-ef. ŠUŠKO

KOMPLETNA IZRADA I UGRADNJA NIŠANA U SKLADU S MUSLIMANSKIM OBIČAJIMA

szk "BERZAH"

radnja za preradu, ugradnju, promet mermera i izgradnju nadgrobnih spomenika
Novi Pazar, Selakovac, Dubrovačka 416/bb

tel: +381 20 315 100
mob. +381 63 8 464 981

IZDAVAČKA USTANOVA EL-KELIMEH PREDSTAVLJA

Posjetite nas na
www.kelimeh.com
ON-LINE prodaja
tel: 020 334 020
mob: 064 16 222 84
e-mail:
kelimeh@gmail.com

FLORIDA SHOES
- PROIZVODNJA OBUĆE ISKLJUČIVO OD KOŽE
- PRODAJA NA VELIKO I MALO
- IZVOZ OBUĆE ZA INOSTRANSTVO

PROIZVODNJA:
fax: 020/382-072
tel: 020/389-170
mob: 063/628-005
e-mail: mecoflrida@nadlanu.com

VELEPRODAJA:
Ul. Kej skopskih žrtava 181

MALOPRODAJA:
ul. 1. maj 28
ul. Rifata Burdževića 17.

VLASNIK: MEHUDIN HAJROVIĆ - MECO

Hotel "DENIS"

Hotel Denis

Hotel Denıs, Novı Pazar Dojeviće BB,
Telefoni: +381 20 360 120, +381 20 360 121, +381 20 360 122, +381 20 360 123
e-mail: hotel-denis@my-ist.net, hotel-denis@neobee.net, web adresa: www.hotel-denis.com

Hodočastiti Kabu dužan je, Allaha radi, svaki onaj ko je u mogućnosti...

(Ali Imran, 97.)

Ko obavi hadždž, a ne bude nepristojne i ružne riječi govorio i ne bude kršio Allahove propise, vratit će se bez grijeha kao onog dana kada ga je majka rodila. (Buhari i Muslim)

Mešihat Islamske zajednice u Srbiji
URED ZA HADŽDŽ I UMRU

HADŽDŽ

(1429. H.G./2008. GODINE)

Mešihat Islamske zajednice organizuje hadž autobusom i avionom.
Maršuta putovanja autobusom u odlasku i povratku je: Novi Pazar (Srbija), Bugarska, Turska, Sirija, Jordan i Saudijska Arabija.

Hadžijama je obezbijeđen prijevoz do Saudijske Arabije, prijevoz unutar Saudijske Arabije, vize, noćenje u hotelima tokom putovanja, smještaj u Mekki i Medini, ihrami, hadžijski kurban, ljekarske i vodičke usluge, vodič za hadždž, CD o hadždžu i hadžijske legitimacije.

Cijene:
Autobusom 1.980,00 € i avionom 2.470,00 €.
Upis za hadždž traje do 15.08.2008. god.

Prijave, uplate i sve dodatne informacije mogu se dobiti u Uredu za hadždž i umru ili na telefon: 020 329 313, fax: 020 329 312 i e-mail: uredzahadzdz@gmail.com